

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

yeniHarman

Esrar Dosyası: İçenler, satanlar, yakalayanlar...

Kıbrıs'ta
tuhaf bir
miting:
Haluk Levent
oyuna mı
geldi?

EYVAH
EYVAH EYVAH!
BU DÜRRÜK GİDER
ŞİNDİ BÜTÜN KÖYE
ANLATIR, HOCA GÖLE
MAYA ÇALDI DİYE!
EHE EHEHE!
ISSIHAA!

EHE HE
EHE HE HEE
GÖLE TOĞURT EHE
ATUTARSA DEDİ..
EHE MAYA
ÇALIYOO

Noel
Baba'ya
Hayır!

"Amerikalılar
ölmemizi
istiyor"

yeniHarman, Bağdat'taydı...

BİR AB YOLCULUĞU HİKAYESİ

Recep Tayyip daha çocukken, doğup büyüdüğü Kasımpaşa'da herkese AB'ye üyeliğin yararlarını anlatır, "Büyüyüp, başbakan olunca Türkiye'yi AB'ye sokacağım" derdi. Büyümüş de küçülmüş bir kişi olduğu ta o zamandan belliydi.

Ne zaman bir trene binse, aklına AB treni gelir, hüzünlenirdi.

Partisi tek başına iktidar olduktan sonra Türkiye'yi AB'ye sokmak için kolları sıvadı. İlk işi imaj değiştirmek oldu. Amacı, ben de değiştim, partim de değişti mesajını ver-mekti. Atladığı gibi motoruna Avrupa yollarına düştü...

İktidar olmadan önce ABD'ye gittiğinde kimse tarafından ciddiye alınmıyor, mecburen serserilerle takılıyordu.

Ama zamanla durum değişmiş ve ABD'nin önde gelen isimleri kendisini arar sorar olmuştu.

Avrupalıları tekrar ikna etmeye çalışırken, bazen kendini tutamayıp bitirimlik yapıyor....

BANA KASIMPAŞALI TAYYİP DERLER, ALMAZSANIZ AB'YE ZORLA GİRERİZ ULAN! SİZE AŞIĞIZ ULAN, AŞIĞIZ!

NE GÜLÜYON DEYYUS, BENİM İNANCIM, HOŞGÖRÜ İNANCIDIR...

Bazen de Avrupalı Hristiyanlar gibi giyinip hoşgörü mesajları veriyordu.

Zaten zihni yorulan Erdoğan, bir de "bugün git 2005'te gel" cevabını alınca iyice şaşırıp ve ülkesine döndü.

ANKARA'DAN
ABİM GELMİŞ
EVDE
BİR BAYRAM
HAVASI...
Hİ HO
HA HA!..

Evdeki hesabı çarşıya uymadı ne yazık ki. Chirac ve Schroder tarafından pek ciddiye alınmadı. Ama bunu dert etmedi Erdoğan, "Avrupa'dan büyük Amerika var ulen" deyip ilk fırsatta ABD'ye gitmeye karar verdi.

HAHA
HAHA!..

Genliğinde futbolcu olan Tayyip, Bush'tan AB desteği almak için beyzbol bile oynadı, ama nafile... ABD'nin bambaşka dertleri olduğunu anlayınca bir kez daha Avrupa'ya gitmeye karar verdi.

Ama artık çok değişmiş, kendini içkiye vermişti.

ABİ GAZETE-
CİLERİN ÖNÜNDE
ARTİSTLİK YAPMA-
YACAKTIN
BANA...

ELLERİM TİTRİYOR
GÖRMÜYÖR MUSAUN?
ABDULLAH, BEN ARTIK
ALKOLİK BİR ADAMIM,
NE YAPTIĞIMI BİLİYOR
MUYUM?

SON

İşaret ve İşaretçi

Gazanfer Naifinoğlu

"Fenerbahçe'nin önüne bir takım çıkabileceğini sanmıyorum. Galatasaray'a atılan yarım düzine gol, Fenerbahçe'nin Panathinaikos karşısındaki şansını çok artırmıştır. Bu netice Fenerbahçe'ye UEFA Kupası'nı getirebilir. Artık Lorant rahatladı. En azından sezon sonuna kadar cebinde limitsiz bir kredi kartı var." Ali Şen, 8 Kasım 2002, Star.

"Bu filmin CD'sinin korsanını yapan şerefsizdir." Oyuncu, senarist, yapımcı ve yönetmen Gani Şavata, Azad filminin CD kapağına düştüğü bu notla korsancılığa karşı mücadele ediyor.

70'li yılların sonunda İstanbul Belediyesi Macaristan'dan otobüs satın aldığı Tercüman gazetesi "Komünist otobüsleri geldi" başlıklı bir haber yapmış.

"Biz vatandaş kanı dökmek istemiyoruz, istesek bunu bir ayda hallederiz." Zamanın Genelkurmay Başkanı Kenan Evren, cunta işine girmeden 7 ay önce, 15 Şubat 1980.

"İnsanların birbirini vurmaya-
cağını bilsek, silah ithalini de
serbest bırakacağız." Turgut
Özal, 16 Mart 1984.

"MHP'li Sağlık Bakanı Osman Dumuş'un Bolu'da açılışını yaptığı hastanenin genel cerrahi servisinde muayene ettiği ve 'Senin bir şeyin yok, al serumu eline, gez!' dediği astsubaya bağırsak kanseri teşhisi kondu." Zaman, 11 Temmuz 2001

UFO görüldüğü söylenen köy ve ilçelerde, kaymakam ve jandarma komutanının "olay yerini" incelemeye gitmesi nedir? Gidince sıradan vatandaştan farklı olarak ne görüp değerlendiriyorlar acaba?

"Eğer Türklere bir iş yaptırmak istiyorsanız, onları övünüz ve onlardan sürekli övgüyle bahsediniz." Taner Akçam, 19. yüzyıl İngiliz ve Alman arşivlerini inceleyenlerin, Türkiye'ye gelmiş yabancıların raporlarında benzer notlara rastladığını yazıyor.

"Ne buluyoruz böyle yaşamaktan? / Hep kendimize karşı / Dışımız

pazaryeri / İçimiz kapalıçarşı" Yekta Güngör Özden'in 'Mi?' adlı şiiri. Tançığı, Bilgi Yayınevi, syf:53.

Bilgi Yayınevi, Hüseyin Yurttaş'ın "Aşkları Gizli Defteri" kitabını, "Hüseyin Yurttaş'tan yalın ama imgelem yüklü dizelerin aşk kadar doğal ve su güzelliğinde aktığı şiirler" diye tanıtmış.

Hüsamettin Cindoruk, Bülent Ecevit için DSP'nin güvercinli amblemine gönderme yaparak "iki eliyle bir güvercini doğrultmıyor" demiş zamanında.

TRT'de "Bir Kelime Bir İşlem" yarışma programı. Çıkan harfler, sırasıyla G-Ü-T-A-Ş-A-K-A. Önce sunucu ve yarışmacıların pek manalı gülümseyişleri, ardından 2 numaralı yarışmacının cevabı geldi: "Altı harf. N'yi joker alıp, Nataşa diyorum." Jürinin iki üyesi kendi arasında mınıldandıktan sonra yanıtı reddetti, biz de değerli yarışmacının ikinci Ş'yi joker alıp "taşşak" demediğine dua ettik.

yeniHarman yazarlarından Peri Öztürk'ün akşam yemeğinde dana etli bamya sipariş etmesi hepimizi çok şaşırttı.

Milli Savunma Bakanlığı internet sitesinde yedek subay adayları için yapılan "piyade" tanımı: "Sınıfları, protokol sırasında en önündedir. 'Zafer süngünün ucundadır' diyerek pek övünürler. Atak, tetik ve çeviktirler. Çevrecidirler. Doğayı sever ve korurlar. Doğanın kıymetini bilirler." (http://www.asal.msb.gov.tr/yedek_subay/ydsb_16.htm)

"Burası Atatürkçü ve Beşiktaşlı bir mahalledir - TURAN", "Sokağa park etme, ambulans, itfaiye giremeyebilir-TURAN" Nişantaşı Akkırman Çıkmazı'nda, Turan isimli mahalle sakini duvarlara yazılama yapmış.

yeniHarman'daki Galatasaraylılardan ikisine, sabahlama gecesinde "Babanı mı daha çok seviyorsun, Hagi'yi mi?" diye soruldu. İkisi de "Hagi'yi" yanıtı verdi.

OHOO...
SENİN AVRUPA
KRİTERLERİNE UYMAN
İÇİNDEN İKİ TEKNE
EKMEK
YEMEN LAZIM!

yeniHarmanaktüalite

Tayyip Erdoğan daha başbakan olmadan Bush'un davetlisi olarak ABD'ye gitti.

Bayinin delisi de bizi buldu

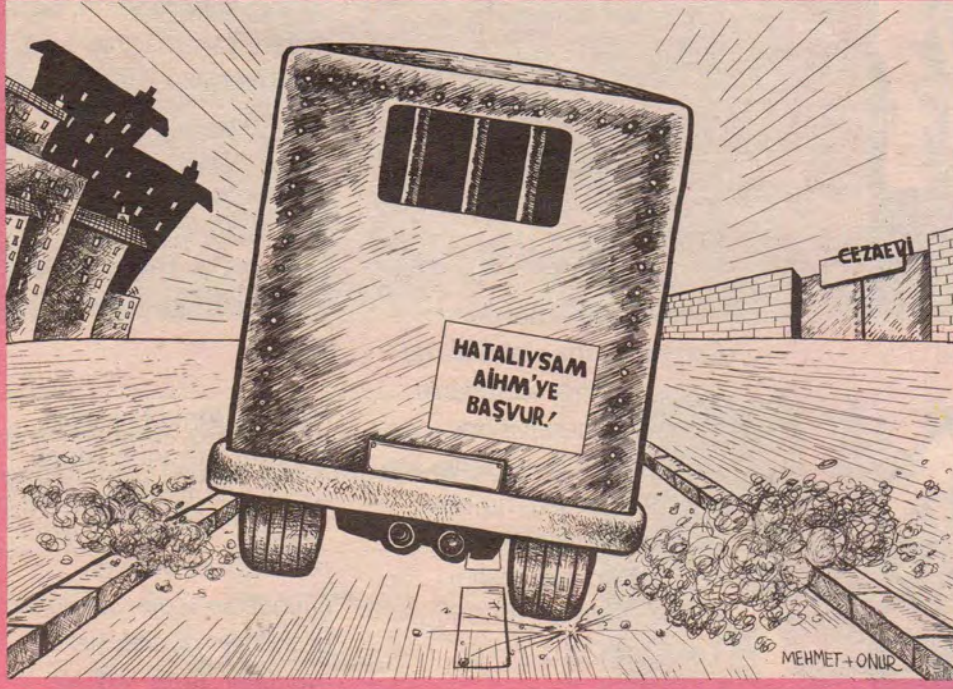
Gazeteci arkadaşımız Ayla Önder, Mecidiyeköy'de bir gazete bayiinden yeniHarman istediğinde "Allah belasını versin o derginin" tepkisiyle karşılaşmış. Dergimize bela okuyan bayiye bu kez uyarlamakla yetiniyor, bir dahaki sefere kendisini yüce Türk mahkemelerinde sürüm sürüm süründüreceğimizi duyuruyoruz.

Wolfowitz: Türkiye bizimle

Koç grubu Adalet Bakanlığı'nın isteği üzerine insan haklarına saygılı cezaevi sevk aracı üretti.

ABD, Türkiye'den, Trabzon ve Samsun limanlarını kullanmak için izin istedi!.

ruz (ama hiç sanmıyoruz) ki Federasyon, futbol dünyasındaki kepezeliklere bir de ırkçılığın eklenmesi tehlikesinin farkına varır, Trabzonspor başkanı Mehmet Ali Yılmaz kendi zenci futbolcusu Campbell'a "yamyam" dediğinde olduğu gibi uyumayıp, işi sıkı tutar.

Geçen haftanın çok görünmeyen, ama yine faşistlik kokan bir "küçük" futbol olayı da internette, eski Fenerbahçe Başkanı Ali Şen'in oğulları Adnan ve Metin Şen'in yönettiği www.antu.com sitesinde yaşandı. İnternet üzerinden Diyarbakırspor-Fenerbahçe maçını naklen aktaran Fano adlı, ayarı kaçmış, şuursuz site mensubu, Diyarbakırsporlu futbolcuların sert oynadığı maçın 23. dakikasını aynen şöyle aktardı: "Diyarbakır kıroaları unutmazın ki tüm Türkiye Fenerbahçe'dir. Tüm Türkiye Fenerbahçelidir. Diyarbakır'ı yakarız. Biz diğer takımlar değiliz, gazlar falan işlemez..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Bedelli askerlik anketi sonuçlandı

yeniHarman'ın anketine katılan 14 bin 209 kişinin 11 bin 644'ü bedelli askerliğe evet derken, -sadece- 5 kişi bedelli askerliğe karşı çıktı. 2560 kişi kararsız olduğunu belirtti. Kararsız oylar paylaştırıldığında evet diyenlerin sayısı 12 bin 924'e, hayır diyenlerin sayısı -sadece- 1285'e ulaştı.

BİZDE İRKÇILIK YOK Kİ ŞEKERİM?!

Beşiktaşlı Pascal Nouma, geçen hafta oynanan Galatasaray-Beşiktaş maçı sırasında Galatasaraylı Hakan Ünsal'ın kendisine "pis zenci" dediğini söyledi. Doğru olup olmadığını bilmiyoruz, Nouma meseleyi abartmış, yanlış anlamış olabilir. Ama gerçekten böyle bir şey söylenmişse, ortada geçirilemeyecek kadar büyük bir ayıp ve ciddi bir tehlike var demektir. Umuyoruz ki, iki kulübün yöneticileri, olayın içyüzünü araştırıp gerekeni yapar. Yine umuyoruz ki, Türkiye Futbol Federasyonu, bu tür olayları önlemek için gerekli adımları atar. Yine umuyoruz ki, Türkiye Futbol Federasyonu, bu tür olayları önlemek için gerekli adımları atar.

Antu.com - Naklen - Microsoft Internet Explorer	
Antu.com Naklen	
Copyright © 1997-2002 Antu.com	
NAKLEN / KADRO / İSTATİSTİK	
SKORBORD	
Diyarbakırspor	1
Fenerbahçe	0
ANLATIM	
celalettin vurdu aut	
FANO 07.12.02 19:39	
Tribünlerde inanılmaz görüntüler....ELEMANIN BİRİNDE SİLAH VARDI	
FANO 07.12.02 19:39	
ortega gidiyor son anda araya girdiler taç	
FANO 07.12.02 19:38	
aut atışı kullanıyor oguz	
FANO 07.12.02 19:38	
abdullah ne biçim kaçırdı adamı çok tehlikeli geldiler korner...faith son anda korneri attı	
FANO 07.12.02 19:37	
taç diyarbakırın	
FANO 07.12.02 19:36	
steviçi indirdiler faul dk 38 offff	
FANO 07.12.02 19:36	
umit karşıladı	
© Antu.com	

Bergamalı Alman casusları!

Bergamalı köylüler yörelerinde siyanürle altın aranmasına karşı yıllardır mücadele ediyorlar. Mahkemeler defalarca arama iznini iptal eden kararlar almasına rağmen Başbakanlık kararnamesiyle faaliyetini sürdüren Normandy Madencilik'e göre siyanürlü altına karşı çıkanlar Almanya'nın çıkarlarına hizmet ediyor. Böyle düşünen yalnızca şirket değil, Savcı Nuh Mete Yüksel de, Bergama direnişinin ön saflarında bulunanlara "Alman casusu" oldukları gerekçesiyle dava açtı. Savcıya göre, çokuluslu Normandy Madencilik her nedense Türkiye'nin çıkarlarını savunurken, şirkete karşı çıkanlar "bilerek veya bilmeyerek" ülkelerine ihanet ediyorlar. 26 Aralık'ta Ankara DGM'de başlayacak davaдан önce Bergamalı köylülerin avukatı ve casusluk davası sanığı Senih Özay'la konuştuk.

Söyleşi: Murat Atikel

Siyanürle altın çıkarılmasına karşı çıkan Bergamalı köylülerin avukatı olduğunuz için hakkınızda dava açıldı. Daha önce köylüler lehine olan mahkeme kararları olduğunu biliyoruz. Ne oldu da süreç tersine döndü?

Bergama'da siyanürle altın çıkarma meselesi başladığında bilim adamları çelişkili görüşler öne sürmüşlerdi. Bunun ardından 651 Bergamalı köylü, benim avukatlığında çeşitli davalar açtılar. 1997 yılında Danıştay, siyanürle altın aramasının kamuya zararlı olduğunun, bunun büyük risk taşıdığının altının çizildiği bence muhteşem bir karar aldı. Yani biz davayı kazanmıştık, Bergamahılar kendi yörelerinde siyanürle altın işlenmesine karşı bir zafer kazanmışlardı. Ama Türkiye'de öyle bir devlet, öyle hükümetler var ki, yargı kararına uymamaya bayılan bir tarihleri var. Bunu bildiğimiz için endişe içinde mahkeme kararına uyulup uyulmayacağını bekliyorduk. Bir de ne görelim, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Başbakan Bülent Ecevit'e bir mektup yazarak kendisine bağlı olan Tübitak'ın harekete geçirilmesini istedi. Bunun üzerine, Tübitak'tan on profesör, "Valla yabancı sermaye ürkütülmemelidir, zaten Danıştay'ın kararından sonra yörede bir siyanür ölçüm cihazı gelmiş, hava ölçüm cihazı gelmiş, ilave kuyu kazmışlar, bir de istinap du-

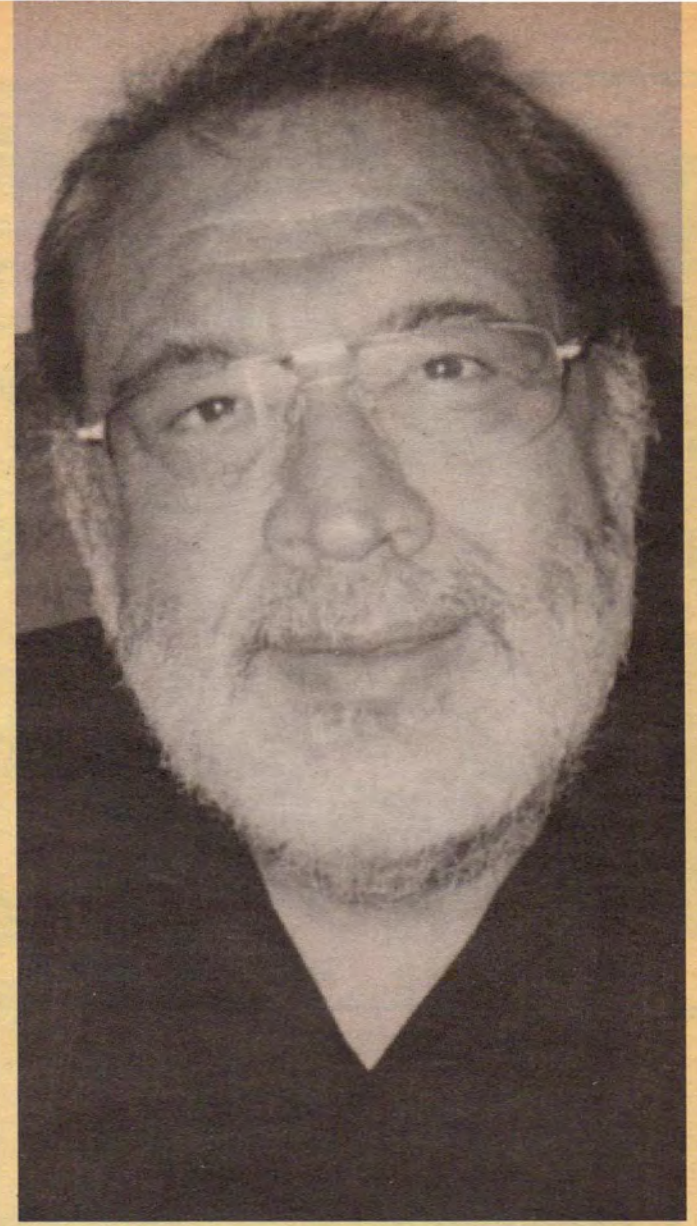
varı yapmışlar" diye, tam tamına bu kadarlık yeni bir olgudan bahisle, "Siyanürle altın aramaya izin verilebilir" dedi.

Tübitak'ın bu görüşü yargı kararından daha mı etkili oldu?

Tübitak'ın bu tavrı üzerine bakanlıklar, mahkeme kararına rağmen, bu firmaya izin verme peşinde koşmaya başladılar. Bunların aleyhine de dava açtık, kazandık. Ama dönemin hükümeti çok uluslu şirkete o kadar angaje olmuş gözükmekteydi ki, Bakanlar Kurulu'nda gizli bir kararname çıkarıldı. Gizli diyorum, çünkü kararnameye uzun süre ulaşamadık. Bize vermediler. Üzümlere söyleyeyim, kararnameyi, açtığımız davayla ilgili olarak Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi gönderdi bize.

Ne vardı bu kararnamede?

"Rio'da belirlenen 'Sürdürülebilir Kalkınma İlkeleri'ne uygun hareket ediyoruz, o doğrultuda maden çıkışını istiyoruz" diyen, mahkeme kararını sallayan bir bakanlar kurulu kararı. Bunun aleyhine de dava açtık. Tam da o sırada, siyanürle altın arama çabasındaki firmanın desteklediği söylenen, "Alman Vakıfları ve Bergama Dosyası" adlı bir kitap yayımlandı. Necip Hablmitoğlu isimli bir beyefendinin yazdığı bu kitapta, Almanların 90.000 ton altını olduğu ve Türkiye'de

altın çıkarılmasını istemedikleri, biz de çıkarılmasını dediğimiz için Almanlarla kafa kafaya denk düştüğümüz, Almanların yedeğinde olduğumuz, onların lehinde hareket ettiğimiz, dolayısıyla legal ajan sayılacağımız yazıldı. Savcı Nuh Mete Bey de o hanımla meselesi olduğunun söylendiği gün, söz konusu kitaba dayanarak hakkımızda bana göre karmaşık ve eksik duygularla bir iddianame yazdı. İzmir DGM tarafından bana tebliğ edilen bu iddianame çok çılgındır. Bu iddianamenin canına okuyacağımız anlaşılıyor.

Suçlamada kullanılan ifade tam olarak "Alman casusluğu" mu?

Evet.

Sizin dışınızda başka kimler hakkında açıldı bu dava?

Televizyonlarda görmüşsünüzdür, Bergamalı köylülere önderlik ettiğini söyleyebileceğimiz bıyıklı bir bey var, Oktay Konyar. Onun hakkında açıldı. Bergama'nın eski belediye başkanı Sefa Taşkın hakkında açıldı. Bir de, 400 milyon lira para yollayan Özcan Durmaz adlı bir işadamı dostumuz vardı. Onun hakkında da açıldı. Herhalde o 400 milyonun casusluk parası olduğunu düşündüler. E tabii bizi organize ettiği söylenen bazı vakıfların başkanı Almanlar da var, toplam 15 kişiyiz. Sözü edilen Almanları tanımıyoruz, onlarla öpüşmedik, rakı içmedik, yemek yemedik, çay içmedik. Tanımıyoruz biz onları ama, devletin savcısı onlarla aramızda gizli bir ittifak olduğunu iddia ederek dava açabiliyor.

İzmir Barosu'nun, Bakanlar Kurulu'nun o kararına karşı açtığı dava vardı bir de.

Baro, demin bahsettiğim gizli kararnameyi bulamadığı için davayı kaybetti. Ama benim ayrıca açtığım davada, mahkeme davayı reddetmedi ve gizli kararı Başbakanlık'a sormaya karar verdi. Danıştay 6. Dairesi, kararnameyi tam tabiriyle söktü ve getirtti. Şu anda inceleniyor.

Timur Danış timur.dan@yahoo.com

Geçen haftaki yazımın "Çiçek gücü ve kör öfke ile cenge girmek" şeklindeki başlığı "Çiçek gücü...ve kör öfke ile cenge girmek" olacaktı. Özellikle William Shakespeare'den özür diler, düzeltirim.

1 Aralık Barış Mitingi'nden sonra, benim için barış akşamı devam etti. Siyanür Karşıtı Hareket Bergama Çevre Yürütme Kurulu ve köylülerin başkanı Oktay Konyar ile bir dost toplantısında buluştuk. Konuklar arasında Ankara'dan Üstün Reinart da vardı. Üstün hanımın altına karşı verilen mücadeledeki katkılarını biliyordum fakat henüz tanışmamıştık.

Ev sahipleri bize şarap ve müzik sundular. Aynı zamanda da, Üstün hanımın davetlisi olarak Yunanistan'dan gelen "Altın Karşıtı Hareket" in iki önderi ile tanışma fırsatı buldum. Aslında önce onları şarkılarından tanıdım; Türkiye haritasına bakınca, hani şu Meriç nehrinin Yunanistan ile yaptığı sınır geçince, diğer tarafta Ege Denizi'nin içine üç parmak şeklinde uzayan çıkıntılar vardır ya, işte konuklarımız o çıkıntılardan, yani Halkidikya yarım adasından Polis Papa-

Siyanürle ya da değil, altına hayır...

georgion ve Maria Kadoglou.

İki Balkanlı dostumuz ile Üstün Reinart'ın tercümanlığında, altın ve madencilik ve başkaldırları üzerine hoş sohbet ettik. Polis Papageorgion, gitar çalıp çok güzel bir şarkı söyledi. Şarkısını bitirince "Altı yıldır ilk kez gitar çalıyorum. Çünkü altı yıldır madencilere karşı mücadele ettik ve bu bana şarkı söylemeyi unutturmuş. Madencileri yenmek ve yeniden şarkı söylemek çok güzel" dedi.

Halkidikya, Yunanistan'ın kuzeyi ve Trakya'ya doğru olan bölgede 2000 yıldan beri madencilik faaliyetleri varmış. 1928'den beri de yeni yöntemlerle çinko, kurşun, gümüş çıkarılmış. 1989'da ise altın çıkarmak için ilk yoklamalar olmuş, halk karşı çıkmış, istemeyiz demişler.

1995'den itibaren durum sertleşmiş. Çünkü, Kanada firması TVX-Gold Olimpias köyünde maden aramaya kalkmış. Halk direnince geri adım atmışlar. Bu geri adımı attırmak için çok sert direnişler olmuş. Köylüler yollara barikatlar kurup madencileri geçirmemişler. Bunun karşısında polis, jandarma zorbalık yapmış, insanlara saldırmışlar ve göz altılar, hapisler olmuş. Sonunda da Yunanistan Danıştay'ı madeni kapatan karar vermiş. Burada durum bizdeki gibi değil; hatırlanacağı gibi Bergamahılar da Danıştay'da kazandılar ama altın siyanürcüler Danıştay kararını dinlemeyerek altın üretmeyi sürdürüyorlar. Yunanistan'da ise

bu mümkün değilmiş. Danıştay'ın kararını mutlaka uygulamış.

Bu kapama kararı TVX'in Kanada'daki hisselerinin bile değer kaybetmesine neden olmuş.

Olimpias'da yenilen TVX şirketi bu kez yüzünü Stratoniki'de göstermiş, burada da altın aramaya başlamışlar. İşin şöyle de ilginç bir yanı varmış, köylüler sadece altına değil, kurşun, gümüş üretimine, dolayısı ile madencilğe tümünden karşı çıkmışlar. Buranın halkı madenlerden çok çekmiş; bir kere yer altına açılan galeriler köylülerin evlerinin çatlamasına neden olmuş, sonra madenden çıkan atıklar denizi kirlilemiş, doğal yaşamı öldürmüştü. Üstelik madenlerde havalandırma sistemi olmadığı için insanlar çok zor koşullarda çalışınıyor. Olimpias'da olduğu gibi, burada da madencilere karşı çıkan halka polis müdahale etmiş, aynı olaylar burada da yaşanmış. Sonucunda, geçen baharda Danıştay Stratoniki için de kararını vermiş ve madenciler burada da yenilmiş. Şu anda Danıştay kararının uygulanması bekleniyor. Bu aynı zamanda şu anlama da geliyor; TVX Yunanistan'ın gördüğü en büyük yabancı sermaye şirketi. TVX'in amacı sadece bir iki yerde ülkenin çok yerinde altın çıkarmakmış. Hatta Trakya'da Türklerin yaşadığı köylerde de altın arama niyetleri varmış. Yunanistan'a en büyük yabancı sermaye getiren şirketin köylüler ve maden karşıtları tarafından engellenince, kalkınma yanlıları, çok uluslu şirketlerin yerel yardımcıları onlar hakkında

Şu andan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Bundan sonra, Bergamalı köylüler yörelerinde mahkeme kararının uygulanması yolunda tabiri caizse ağlama zırlama eylemleri düşünüyorlar. Bunun dışında TMMOB gibi, Türk Örgütler Birliği gibi sivil toplum örgütleri, Cumhurbaşkanı'na, yeni hükümete, Çevre Bakanı'na, Sağlık Bakanı'na, Bursa'da avukatlık yaptığı dönemde çevreye zarar veren çimento fabrikalarına karşı mücadele edip yürütmeyi durdurma kararı aldırın şimdinin Başbakan Yardımcısı Ertuğrul Yalçınbayır'a heyetler halinde çıkıp "Yahu yapmayın, hukuk devletinde mahkeme kararı uygulanmaz mı hiç, bu ne biçim iştir?" demeyi düşünüyorlar. Tabii bu arada, Danıştay'ın beş yüksek yargıcının da önümüzdeki günlerde yiğitçe, insandan yana, doğadan yana bir karar vereceklerdir diye düşünüyoruz. Strasbourg İnsan Hakları Mahkemesi'nin de, "Bu bir gezegen sorunudur, uluslararası sorundur, insanlığın ortak değerleriyle ilgilidir" deyip, hoş bir karar vermesini bekliyoruz. Durum bu.

Yakın zamanda generallerin Bergama'yı bir ziyareti oldu biliyorsunuz.

Evet, Bergama yöresindeki altın madenine en yakın olan Ege Ordu Komutanı dahil olmak üzere 25 generalin bir ziyaret yaparak, o firmanın ileri gelenlerine bir plaket verdiğini biliyoruz. O gün bizim başına bir açıklamamız olmuştu. Yinelemek gerekirse, demiştik ki, "Sevgili generallerimizin bu ziyareti olsa olsa turistik amaçlı olabilir. Çünkü onların bu işle alakaları yoktur. Bu işle alakaları olanlar, sadece Danıştay'ın beş yüksek yargıcıdır."

Ancak, generallerden "Alman casusluğu" ve "altının çıkarılmasının engellenmeye çalışıldığı" yönünde açıklamalar gelmişti. Sizce Ordu, altının çıkartılıp işletilmesi yönünde bir tavır almış durumda mı?

Generallerimizin biraz ikna edilmiş olduğunu düşünüyorum. En çok Hava Kuvvetleri komutanımız Cumhur Asparuk'un etkilediğini, şirketin uzmanlarının onu tek taraflı bilgilendirdiklerini ve onun da, "Vah vah, ülkemizde altın çıkacak, engelliyorlar" diye düşündüğünü biliyorum. Ama daha fazla bilgi için yeni yeni dokümanlar çıkıyor. Mesela, "Almanya'nın 90.000 ton altını var, o yüzden Türkiye'de altın çıkmasını istiyorlar" denirken, Alman Merkez Bankası'nın resmi kayıtlarını çıkardık ki, meğer 3.456 ton altınları varmış. Bir gün generallerimizin de "Vay be, demek bu kadar yalan dolanla kandırılmışız" deyip gerçeğe dönceklerini umut ediyoruz.

SIYANÜRLÜ ALTIN NOTLARI

mont'un hissedarları arasında olduğu iddia ediliyor.

Normandy, kamuoyunda siyanürle altına karşı yoğun bir tepki oluşması üzerine 2001 yılında karşı kampanya başlattı. Şirkete göre siyanürlü altın yöntemi zararsızdı, Türkiye'de altın çıkmasını istemeyen Almanlar vakıflar aracılığıyla yöre halkını kışkırtıyordu.

"MTA, Türkiye'de halihazırda işletilebilir 250-300 ton altın rezervi olduğunu bildirdi." 17 Ekim 2000, Hürriyet

"Türkiye'nin altın potansiyelinin belirlenmesi için yapılan, MTA ve DPT raporlarına dayanan bir araştırmanın sonucunda tahmini altın potansiyelimizin 6 bin 500 tona kadar çıkabileceği belirtildi. Türkiye'de arama çalışmalarını artıtkça yeni altın rezervleri bulunuyor. Potansiyelin değerlendirildiği taktirde bugünkü fiyatlarla değerinin, 70 milyar dolar bulduğu ve ülke ekonomisine ise 300 milyar dolar katma değer yaratacağı ifade ediliyor. Yetkililer, aramaların sürdürülmesi halinde 5 yıl sonra Türkiye'nin işletilebilir altın rezervinin 1000 ton metal altın rezervinin üzerine çıkacağını vurguluyor." 3 Ocak 2001, Akşam

Normandy'nin Genel Müdürü Sabri Karahan ile üst düzey yöneticileri, 'siyanür zararsızdır' kampanyası kapsamında, siyanürlü suyun antıldıktan sonra aktıldığı barağa girerek yüzdüler ve atık sudan içerek işletmenin doğaya hiçbir zarar olmadığını bilimsel olarak kanıtladılar.

Normandy, bugüne kadar elde ettiği 4 ton 528 kilogram altın ve gümüşü, Türkiye'de ayıştınlamayacağı gerekçesiyle İsveç'e ihraç ederek, satıştan 19 milyon dolar elde etti.

Eski Sağlık Bakanı Osman Durmuş, altın madeninin işletilmesinin sağlığa zarar vermediğini öne sürmüştü: "Yapılan denetimlerde yalnızca ağustostaki düzey 1.2, diğerleri 1'in altındadır. Bir tek sigaradaki siyanür miktar 5 miligram'dır."

Eski Çevre Bakanı Fevzi Aytekin, "Siz, bir Çevre Bakanı olarak bölgede siyanürle altın aranmasını nasıl değerlendiriyorsunuz" sorusunu şöyle yanıtladı: "Siyanürle altın aranmasına ben bir şey demiyorum. Herhangi bir anza veya sakatlık olursa biz de gerekli mücadeleyi ya da durdurma işlemini yaparız."

Bergama'ya bağlı Pınarköy'de Alevi dedesi olan 50 yaşındaki Tahir Kılınç ve kardeşi İzzet Kılınç'ın, köylülerin siyanüre karşı çıkmasını önlemek için Normandy firmasından 40 milyar lira para aldığı ileri sürüldü. Bu söylentiler üzerine köylüler, Kılınç kardeşlere sırt çevirip, yeni dede olarak da Kılınç kardeşlerin amca çocukları 70 yaşındaki Kemal Kılınç'ı seçti. İzzet ve Tahir Kılınç kardeşler ile Kemal Kılınç arasında çıkan tartışma kavgaya dönüştükten sonra başka köylüler de olaya kaştı. Kavganın büyüyüp silahların patlaması sonucu Turan Kılınç öldü. Bergama'da siyanürlü altına karşı verdiği mücadeleyle tanınan Oktay Konyar, "Normandy burada insanları birbirine düşürdü" dedi.

Bir devlet yetkilisinin suratına pasta fırlatsam başıma ne gelir? Sakın yanlış anlamayın, sadece soruyorum. **Necmi Eceligelandost / Ankara**

Ceza Yasamız, tüm resmi sıfat sahiplerini, görevleri nedeniyle uğrayacakları hakaret ve taamuzdan korumak için özel hükümler taşımaktadır (266, 267, maddeler). Taamuzdan kasıt, eylemli davranıştır. Pasta fırlatmayı da bir taamuz olarak kabul etmek gerekir. Örneğin, Yargıtay cezaya sinirlenen şoförün trafik polisine evrak çantası fırlatmasını bu kapsamda değerlendiriyor. Bu suçun mağdurunun asker, polis ya da memur olması ile milletvekili, savcı ya da yargıç olmasına göre, ceza iki aydan otuz aya kadar değişen sürelerde hapis ve ilaveten ağır para cezasıdır. Sonuç olarak Belçikalı anarşist pastacı Noel Godin kardeşe özeniyorsanız hiç tavsiye etmem. Ayrıca işin bir de karakol faslı olduğunu önemle hatırlatırım. Siz de sakın yanlış anlamayın sadece uyarıyorum.

Bu arada belirtiyim, Avukatlık Kanununa göre avukatlar da bu madde kapsamında hakimler düzeyinde korunmaktadırlar. Mektuplarınıza dikkat edin, acımam.

Taksim Meydanı'na bakan bir evde oturuyorum. Trafik polisleri megafonla günün her saati birilerini azarlıyor. Trafikçilerin megafonla insanlara bağra çağır "Orada durma, devam etsene be kardeşim, 672 ticari oto yoldan çekilsene lan" gibi azarlamlarda bulunma hakkı var mıdır? Sokakta insanları megafonla uyanları bir ülke AB'ye girebilir mi? Ben de elime bir megafon alıp polise "Niye bağnyorsun? Bağırma! Bağırma!" desem başıma bir iş gelir mi? **Sinan Uykusuz / İstanbul**

Yukarıdaki sonuyla bağlantılı olarak, sondan başlayım. Elinize çok yakışacağını düşündüğüm megafon, maalesef yukarıda yazılı hakaret ve taamuz suçu kapsamında değerlendirilebilir. Yasa, açık biçimde görevli memurla alay edilmesini, haysiyetiyle oynamasını ve benzeri hareketleri cezalandırıyor. Bu anlamda Yargıtay'ın, jest ve mimikle dahi memurun küçük düşürülmesini mümkün gördüğü kararları mevcut. O açıdan yukarıdaki uyarılar "megafon eyleminiz" için de aynen geçerli. (Tabii, yakalanmak zorunda değilsiniz, şöyle çatıya çıkıp falan yapsanız güzel olur sanki.)

Megafonun polisin elinde olması konusuna gelirse; öncelikle polisin, trafiği düzenleme konusunda tam olarak görevli ve yetkili olduğunu söylemem gerekir (Karayolları Trafik Kanunu, Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu). Megafon kullanmanın bu yetki ve görev kapsamında kaldığını kabul etmemiz gerekir diye düşünüyorum. Elbette ki bu keyfi olmaz. Ancak megafon kullanmanın ölçütleriyle ilgili herhangi bir düzenleme de mevcut değil. Bu nedenle polislerin bu yetkilerini kullanırken nerede keyfi nerede, yerinde davrandığını belirlemek ve bu işi yargıya taşımak çok zor. Diğer deyişle bir çok alanda olduğu gibi burada da -pratikte- polisin cezasız kalması muhtemel bir yetki aşımı söz konusu. Bir ihtimal, mevzuu -mümkünse toplu imzalı dilekçeleriyle emniyet müdürlüğüne bildirmek bir işe yarayabilir.

Beri yandan duruma, lanet arabalarıyla hayatı bize zehir edenler açısından bakmak da iyi olabilir. Türkiye bütün düzenlemeleriyle tam bir araba sevdalısı ve yaya düşmanı. Arabanın bir iktidar nesnesi olarak algılandığı bu ülkede, bütün yollar, kaldırımlar, evlerin girişi, hastanelerin çıkışı, "sokak" işgal altında. Her şey araba(lı)lar için, "son yaya" da can çekiyor. Belki, daha geniş bakıp Avrupa ve ABD'deki "Rec-laim the streets - Sokakları yeniden ele geçir" türü bir hareketi burada başlatmanın yollarına bakmalı.

AB'ye girme işi sırf megafona kalsa sorun olmazdı her halde. Ama siz yine de bunu Yeni Harman'ın AB yurttaşı yazan Nicos beye sorsanız daha iyi. Maşallah pek bilgili bir arkadaş.

Kaçak elektrik kullanmak maksadıyla, elektrik saatıyla oynarken çarpıldım. TEDAŞ yetkililerine dava açabilir miyim? **Hakkı Şaşkın / Eskişehir**

Ne davası açmak istiyorsunuz kuzum? Bence elektrik saatinde bir hasar oluşturduysanız, önce kafa dengi bir elektrikçi bulup saati tamir ettirin. Yoksa TEDAŞ memuru sizi sobeleyebilir. Kaçak elektrik kullananlara hapis cezası var ve son yıllarda bu işte çok artış olduğu için, idareler sıkı takip etmeye başladılar. Oradan tutturamasalar da saati bozdunuz için başınızı ağrıtaçakları kesin. Neyse, siz yaşadığınıza dua edin ve uzatmayın rica edeceğim.

E-mail: avukat@leman.com.tr
Ailenizin avukatı her tür sorunuza bekliyor
Fax: (0212) 245 38 06
Mektup adresi künrede

TANRI TÜRK'Ü SENDEN KORUSUN

Nuh Mete Yüksel'in Bergamalılara açtığı "Alman casusluğu" davasının dayanağı Necip Hablemitoğlu'nun yazdığı kitap. DTCF'de öğretim üyesi olan Necip Hablemitoğlu hakikaten ilginç bir şahsiyet. Bergama kitabından başka Nazım Hikmet'in vatan haini olduğunu savunduğu bir kitabı daha var. Kendi adına açtığı internet sitesinin (<http://www.hablemitoglu.cjb.net/>) ana sayfasında, Susurlukçu Korkut Eken'e özgürlük kampanyasının duyurusu yer alan, "akademik" yazılarını "Tanrı Türk'ü korusun!" diye bitiren Hablemitoğlu, Sovyet ajanı olduğunu söylediği Nazım Hikmet'ten "Nazım Hikmetof" ve "Nazımof" diye bahsediyor. "Sovyet casusunun adı neden Bulgar adı gibi?" diye detaylar üzerine düşünmemek lazım, ona gelene kadar daha bir sürü inci var Hablemitoğlu'nun sitesinde.

karalama kampanyalarına başlamışlar. Anlaşılabacağı gibi durum bizdeki gibi.

Bergama'da altıncılar ramazanda, bayramda köylüye para dağıtmaktan, köylü liderleri hakkında dedikodular yaymaya kadar her türlü ayak oyununu deniyor. Bergama'daki son numara da, siyanüre karşı çıkan önderlerin Alman ajanı olduğu suçlaması. Hatta bu konuda dava bile açıldı. Nuh Mete Yüksel'in gider ayak DGM'ye gönderdiği dava 26 Aralık'da Ankara'da görülecek. Yunanistanlı dostlarımız en çok yabancı sermayeyi kaçırmakla suçlamışlar. Eğer doğruysa bizden de onlara bir helal olsun.

Yunanistan'daki karşı çıkışla Bergama çıkışının farklı bir yönü de var. Yunanistan'da insanlar sadece siyanürlü altına karşı çıkmıyorlar. Onlar tümünden, altın çıkarılmasına karşılar. Yani siyanürsüz altın çıkarılmasını da istemiyorlar. Çünkü, Yunanistan'da yapılan bir araştırmaya göre en ucuz altın üretimi siyanür kullanarak oluyormuş. Şirket siyanürü bunun için kullanıyormuş. Siyanür yöntemi dışındaki usulleri kullanmazlarmış çünkü pa-

halı olurmuş, hatta çıkarılan altın maliyetini kurtarmazmış. Hatırlanacağı gibi Bergama'da karşı çıkış "Siyanürlü Altın" a karşı çıkış şeklinde simgelendi. Bu da altıncı şirketin antıma yapıp, çevreyi siyanürden koruyacağız şeklindeki "Antma" manevrasına neden oldu. Sonuçta da şirket bir antıma tesisi yaptı ve üretimini bu tesisi bahane ederek sürdürüyor.

Elbetteki Yunanistan'da da dava daha bitmemiş. Altıncılar Türklerin yaşadığı bölgelerde altın arama çalışmalarını sürdürüyorlarmış. Dostlarımız için ise iş şimdi daha kolaymış, çünkü onlar madencilere karşı kazandıkları deneyleri yeni maden alanlarındaki köylülere aktanyorlarmış. Türkiye'ye gelmelerinin bir nedeni de Bergama deneyini yakından tanımakmış. Bunun için Bergama'ya gittiler.

Yunanistanlı dostlarımız altına karşı çıkmak için, köylerde, kasabalarda yerel çalışma komiteleri kurmuşlar ve bu oluşumları gerektiğinde birleştirmişler. Bu birleşimin ismi, Hellenic Mining Watch oluyor. Anlamı ise "Hellenya Maden Gözcüleri." Ne kadar hoş bir isim. Köylüler bir araya gelmiş ve madencilerin attığı her adımı izlemişler.

Hellen dostlarımız ile bu hazıranda Selanik'de yapılacak Avrupa Sosyal Forumu hazırlık çalışmalarının birinde buluşmak üzere sözleşti. Sizde bu buluşmaya altın karşıtı bir içerik katmak için yürüteceğimiz çalışmalara destek verebilir, katılabilirsiniz. Bu dünyada karşı çıkacağı bir şeyleri olmak ve karşı çıkma gücünü kendinde bulmak çok güzel bir şey. Hele bi de karşı çıktığın şeyi paylaşabildiklerin de varsa çok keyifli oluyor. Karşı çıktığın şeye başka ülkelerden de karşı çıkanların olması ise çok fazla haz veren şey.

Öyleyse, Bergama'da ya da Halkidiki'ya da ya da kadınların gerdanında, bileğinde hatta yüzük parmağında, nerede olursa olsun Hayır Altın'a.

Yunus'un Yorumu

II EYLÜL SONRAŞI SEYAHAT GÜNLÜĞÜ

Tarık ALİ

Eylül 2001'den itibaren her kıtaya seyahat yaptım. Hangi havaalanında duş var, hangi havayolunun ekonomik sınıfı daha rahattır ve hangi havayolunun yemek servisi hayata uygundur, hangi ABD havaalanı rastgele denetleme yapar, nerede en iyi kahve bulunur ve hangi otellerden uzak durulması gerekir, hepsini gayet iyi biliyorum. İyi bir "havaalanı ve havayolları rehberi" yazabilecek durumda yım.

2002'nin ilk günlerinde, Boston'da tüm eşyalarımı kaybettim (yıllardır benimle olan ve nice

derinliklere beraber daldığımız emektar saatimi bile), çünkü Great Barrington'daki Simon's Rock College'den dönerken Otel Radisson'da beni öyle bir kontrolden geçirdiler ki, odasız ve eşyasız kaldım. Odama girmek istediğim zaman içerdeki adam birden bağırıp küfretmeye başladı. Belki benim tecavüzcü-terörist-müslüman (üçü birarada) olduğumu düşündü. Otel yönetimi benden özür diledi ve başka bir oda verdi, ama saatim ve traş fırçam hakkında bir şey söylemediler

"Fundamentalizm Çatışması" adlı kitabımın tanıtımı için yola çıkmıştım, sürekli seyahat ediyordum, ama bu orospu çocukları zaranımı karıştırmadılar bile. Yayıncım Verso'nun New York ofisi bir sürü mektup yazdı, lakin hiçbir mektup yanıtlanmadı. Ve ben bir daha o saat gibi bir saat bulamayacağım. Şimdi yüzme havuzlarının duvarlarında bulunan saatlere, denizde ise kafamdaki saate güvenmek zorundayım. Bu yeterli değildi ve Radisson'da yaşanabilecek korkunç şeyler hayal ettim. Tank Ali'nin bedduası tutsun. Ve eğer Counter-Punch'ı çıkaran eski arkadaşım Alexander Cockburn ile yakın arkadaşı Jeffrey St.Clair'i ikna edip benim beddualarıma onların beddualarını eklersem, Radisson çok acı çeker, en azından Boston'da. Saatimi geri istiyorum.

Sıra şimdi yemekte. Çeyrek asır önce, Anglo-Saxon dünyasındaki yemekler iyi değildi. İzin verirsiniz biraz daha açık olmak istiyorum: bu yemekleri yemek, bok yemek gibi bir şeydi. Fakat bütün bunlar değişti. Bu sene, Sydney Edebiyat Festivali için Avustralya'ya gittiğimde, şehrin 20 sene öncesine göre epey değiştiğini farkettim. Sydney Limanı'na bakan muhteşem bir Arap restoranında iki defa yemek yemek zorunda kaldım, çünkü iki arkadaşım da orada buluşmak için ısrar ettiler. Öğle yemeğinden sonra akşam yemeğinde de orada bulunduğum için garson bana gülümsedi. Zaman içinde Britanya da epey değişti. Oxford'da okumak için geldiğim 1963 Kasım'ını hatırlıyorum, çok canlı entelektüel atmosfer vardı, ama yemekler faciaydı. "Tac Mahal" adlı bir Hint restoranı vardı. Yemeğimi sipariş ettim, iğrenç bir şey olduğunu hatırlıyorum. Bir genç ve kustaş olarak yöneticiyi çağırdım ve Urduca sordum: "Bu pisliği nasıl sunarsınız?" Bombok kalmıştı. Beni ofisine götürüp dedi ki: "Bak, İngilizler buna bayılıyor ve ben de para kazanıyorum. Senin de bir daha buraya gelmeni istemiyorum." Sonra yumuşadı. "Yeni mi geldin?" Başım la onayladım. Bana Kuzey Oxford'taki Pencaplı kadının adresini verdi. Her pazar, Güney Asyalı öğrencilere yemek pişiniyordu ve menüyü kendiniz seçebiliyordunuz. Kadını aradım. Her şey çok güzeldi, fakat memnun değildim, yemek yapmayı öğrenmeliydim. Şimdilerde Çinliler ve Güney Asyalılar restoran yeri kapmak için yarışıyorlar. İngiliz şefler de yemek yapmayı öğrenmeye başladı.

Geçen ay Hamburg'a bir saatlik mesafede bulunan Bad Segersburg'taki Evangelische Akademisi'ndeydim. "Terör'e karşı savaş" ve İsrail-Filistin meselesi üzerine bir konferans vermek için davetliydim. Davet, kendi içindeki muhalefete rağmen, hararetle müdahaleci bir yöntem izleyen Yeşiller Partisi'nden gelmişti. Condoleezza Rice ve Donald Rumsfeld'in kabarmış tüylerini düzeltmeye çalışan Yeşil Dışişleri Bakanı Joscha Fischer, muhtemelen, Irak'ta savaş "evet" diyecek diye düşünüyor.

Başka bir deyişle, Yeşiller, Schroeder'e öyle bir sağcı baskı uygulayacaklar ki, onun seçimleri kazanmasını sağlayan güçlü savaş karşıtı pozisyonundan geri çekilmeye zorlayacaklar. Almanların 1970'i savaşa karşı ve bunların çoğu fikirlerinden vazgeçmeye de pek niyetli değil; ama, yeşil savaş tüccarları bunu deneyeceklerdir. Bundan adım gibi eminim. Konuşmama Washington'daki yönetici kliğe hakim olan Siyonist-Protestan fundamentalist ittifak ideolojisine işaret ederek başladım. Avrupa'daki baskından kaçan Protestan fundamentalistlerin oluşturduğu ilk yerleşimcilerden bahsettim; Kuzey Amerika'da putperestlere zulmettiklerini de vurgulayarak. Sonra bir "evangelischer freund" bana gelip dedi ki: "Martin Luther'in kendisi de Protestan fundamentalizmine karşıydı." Yahudi karşıtlığıyla ün salan bu kişinin hakkını vererek, kibarca bu takdire meydan okudum. "Hayır. Beni yanlış anladınız. Yeni Dünya'ya kaçan Anabaptistlere savaş açan Martin Luther'in kendisiydi." Şimdi her şey gayet net.

Katıldığım her toplantıda, radyo ve televizyon mülakatında, Orta Doğu'da nükleer silaha sahip tek gücün İsrail olduğunu belirttim. Bir siyonist müdafî bağırdı, "Fakat onlar demokrasiye sahipler." İsrail demokrasisinin etnik karakterini bir kenara bırakarak, şimdiye kadar nükleer silahları kullanan yegane ülkenin de demokrasiye sahip olduğunu söyledim. Bu her daim tartışmayı keser. Şimdi bir de Moskova'daki rehine kuşatmasını kimyasal silah kullanarak sona erdiren Albay Putin'imiz var. O da demokrat.

Tabii, Irak'ı işgal etme planları da adım adım ilerliyor.

(Tarık Ali'nin bu yazısı 3 Kasım 2002 tarihli CounterPunch dergisinde yayımlanmıştır. Çeviren: Necmi Bayram)

Kanseri teşhis ve tedavi etmek için gereken cihazların nükleer bomba yapımında kullanılabilir diye BM kararları yüzünden dokuz aydır ithal edilememesi yüzünden Ali ölümle pençeleşiyor. Bunu bir de Ali'nin annesine anlatın. "Çocuğumun yaşamasını istiyorum, ama Amerikalılar bütün Iraklıların ölmesini istiyor," diyor kara çarşaflara bürünmüş perişan kadın.

"Aynaya bak arkadaşım!"
Harold Pinter

26 Kasım 2002 günü Londra'da Avam Kamarası önünde savaş karşıtı bir eylem düzenlendi. Bu gösteri de konuşma yapanlar arasında; oyun yazarı, yönetmen ve şair Harold Pinter da vardı. Pinter, kendisine yakışan bir üslubla

"Bush – Blair Çetesi" dediği ikiliye, lafını hiç esirgmeden yekten öyle bir girmiş ki, yeniHarman'a sadece bu konuşmayı sayfalarına taşımak kaldı.

Oliver Cromwell hakkında eski bir hikaye vardır. Cromwell, İrlanda'nın bir kasabası olan Drogheda'yı aldıktan sonra, kasaba sakinlerini ana meydana toplamışlar. Cromwell teğmenlerine, "Bütün kadınları öldürmelerini ve bütün erkeklere de tecavüz etmelerini" emretmiş. Yaverlerinden biri, "Generalim özür dilerim," demiş, "Öteki türlü olması gerekmez mi?" Kalabalıktan bir ses, "Bay Cromwell ne yaptığını gayet iyi bilir" demiş.

İşte bu Tony Blair'in sesidir; "Bay Bush, ne yaptığını bilir".

Gerçek şudur ki, Bay Bush ve çetesi ne yaptıklarını gayet iyi biliyorlar. Aldatılmış bir ebleh olan Blair de ne yaptıklarının farkında. Şurası gayet açık ve net, Bush ve şirketi karar verdi, dünyayı ve dünyanın tüm kaynaklarını denetlemek istiyorlar. Ve bu yolda ne kadar insanı katledeceklerini bile önemsemiyorlar. Blair de bu yolda devam ediyor.

Blair, İşçi Partisi'nin desteğine sahip değil; ülkesinin desteğine sahip değil; meşhur "uluslararası toplum"un da desteğine sahip değil. Peki, hiçkimsenin istemediği bir savaşa ülkesini sokma fikrini nasıl haklı gösterecek? Gösteremez. Sadece retorike, klişeye ve propagandaya başvurabilir. Blair'e oy verip iktidara getirirken onu hakir göreceğimizi biliyorduk. Onun Bush'un üzerinde etkisi olduğu fikri ise gülünçtür. Onun ABD kabadayılığını başı eğik kabüllediği ise dokunaklıdır.

Kabadayılık, elbette, kökü eskilere dayanan bir ABD geleneğidir. 1965 yılında, Başkan Johnson, Yunanistan Büyükelçisi'ne şöyle seslenmişti: "Parlamentonuzu, anayasanızı skeyim. ABD, bir fildir. Kıbrıs ise pire. Yunanistan da bir pire. Şayet bu iki kanka, fili kaşımaya devam ederlerse, filin hortumunu yerler, hem de bir güzel." Ve ne dediyse onu yaptı. Kısa bir süre sonra ABD'nin desteklediği Albaylar, Yunanistan'da darbe yaptı ve Yunan halkı 7 sene cehennem hayatı yaşadı.

"Amerikalılar ölmemizi istiyor"

Amiran Amber Bağdat'tan bildiriyor...

(yeniHarman-Bağdat) 9 yaşında lösemi hastası olan Ali Asiyan, altı ay öncesine kadar Irak'ta yaşayan çocuklardan biriydi. Fakat bugün, doktorlar ölümle pençelediğini söylüyorlar. Bağdat el Mansur Hastanesi Başhekimi Dr.Luay Kuşa'ya göre bunun nedeni kanseri teşhis ve tedavi etmek için gereken cihazların nükleer bomba yapımında kullanılabılır diye BM kararları yüzünden dokuz aydır ithal edilememesi.

Bunu bir de Ali'nin annesine anlatın. "Çocuğumun yaşamasını istiyorum, ama Amerikalılar bütün Iraklıların ölmesini istiyor," diyor kara çarşafı bürünmüş perişan kadın. Kanser koğuşunun karşısında yataklarında cansız oturan saçları dökülmüş, bir deri bir kemik kalmış çocuklar. Oyuncakları yok. Çukulata; tadı nasıl bilmiyorlar ya da daha evvel görmemişler bile.

İleride, prematüre doğan çocuklar var. Dr.Kuşa, 1991'deki Körfez Savaşı'ndan artakalan boşalmış uranyum ile patlamamış ABD mühimmatının radyoaktif etkilerine maruz kalan ebeveynlerden dolayı yüksek oranda kanser, prematüre doğum ve sakat doğum vakalarıyla karşılaşıklarını belirtiyor. Resmi istatistikler, bu korkunçluğu gözler önüne seriyor. 1991'den itibaren anormal doğum oranları 400 kat artmış durumda. Sağlık Bakanlığı'nın raporlarına göre, BM ambargosunun çeşitli etkilerinden dolayı 1.7 milyon çocuk ölmüş. Irak'ın ham petrol ihracından elde edeceği parayla sadece yiyecek ve ilaç ithal etmesine izin veren BM'nin "yiyecek için petrol" programının ambargonun etkilerini kısmen de olsa azaltmaya yardım ettiği bir gerçek. Birçok Iraklı, insani yardımların ülkelerine girişine izin verilmesinin gündelik acılarını hafiflettiğini teslim ediyor. Dr.Kuşa ise boş ilaç raflarını göstererek ekliyor, "Sadece, bir nebze." Bir Iraklı doktorun aylık kazancı ise 15 dolar. Fakat ettikleri ye-

mine sadık kalarak hizmetlerini misyoner azmi ile sürdürüyorlar.

George W. Bush, Amerikan gücünün kitlesel kullanımıyla rehinelerini dürterek Saddam Hüseyin'i devirmek istiyorsa, daha çok acı çekileceği kesin. Her ne kadar BM denetçileri geri döndüyse de Iraklılar ABD ile bir savaşın kaçınılmaz olduğunu düşünüyorlar. "Palmiye dallarını kullanmak zorunda kalsak bile mücadele edeceğiz" diyor Dışişleri Bakanı Naci Sabri. Sıradan Iraklıların Saddam'a duydukları nefret, ABD'ye duydukları öfke ve kinin yanında hayli hafif kalıyor.

Iraklılar, 11 Eylül'ün ABD'ye, kendilerine uygulanan zulmü biraz daha artırarak, ülkelerini ve petrol rafinelerini işgal etme bahanesi sağladığını düşünüyorlar. Ve eğer Türkiye savaşa girse, kesin olan bir şey var, Irak halkı kuzey komşusunu hiçbir şekilde affetmeyecek. Şahin Petrol Bakanı Emir Muhammed Raşid, "11 Eylül olayları, BM yaptırım komitesi aracılığıyla Britanyalılarla Amerikalıların Irak'ın etrafındaki ekonomik kemeri sıkmasını daha da kolaylaştırdı," diyor.

Raşid, "Maskaralıklarının maddi sonucu, Irak petrol düzeniğine tanzim edilen sıcak yasaklamalardan dolayı satışlardaki son dört ayda yaşanan yüksek düşüştür" dedikten sonra ekliyor, "çünkü, alıcılar, Irak ham petrolünün birkaç ay sonra kaç paraya alacaklarını bilemiyorlar ve bu yüzden de satın almaktan vazgeçiyorlar." Bir başka neden daha var; savaş tehditi. Sonuç olarak, Irak daha geçen yıl, günlük ortalama 2,3 milyon varil petrol ihraç ederken, bu yıl sadece 1 milyon varilin altında petrol ihraç ediyor. Petrol gelirindeki azalma Irak halkı için daha az yiyecek ve ilaç demek. Iraklı çocukların geleceği ise hayli ümitsiz gözüküyor.

Son 12 yılda ABD ve Birleşik Krallık arasında yaşanan "özel ilişki", Irak'ta, Afganistan'da ve Sırbistan'da binlerce insanın ölümüyle sonuçlandı. ABD ve Birleşik Krallık'ın "ahlaki haclı seferi" koşuşturması, dünyaya "huzur ve güven" getirmek içinmiş.

Körfez Savaşı'nda tüketilen uranyum özellikle yararlı olmuştur. Irak'taki radyasyon miktarı hayli yüksek çıkıyor. Bebekler beyinsiz, gözsüz, cinsel organsız doğuyor. Kulaklarından, burunlarından, anüslerine kadar vücudlarının her yeri kanla dolu. Blair ile Bush elbette bu gibi durumlara karşı kaygısız gözüküyorlar; İşçi Partisi konferansında ayakta alkışlanan Bill Clinton'un sevimliliğini, sırtmasını, ayartıcılığını da unutmadan. Peki ne için? Iraklı çocukları öldürdüğü için mi? Ya da Sırp çocukları?

Bush demişti ki: "Dünyanın en kötü silahlarının dünyanın en kötü insanlarının elinde olmasına asla izin vermeyeceğiz." Haklı. Aynaya bak arkadaşım! Kendini göreceksin.

ABD şu an, "kitle imha silahları'nın en mükemmel sistemlerini geliştiriyor. Ve nerede olursa olsun kullanmak istiyor. Biyolojik ve kimyasal silahlardaki uluslararası anlaşmaları bir kenara itiyor; kendi fabrikalarının denetlenmesine izin vermiyor. Guantanamo Körfezi'nde yüzlerce Afgan mahkum var; bir "suç"la yargılanmamalarına rağmen onlara hiçbir hak tanınmıyor, fiilen sonsuza dek esir alınmış durumdalar.

ABD, Uluslararası Ceza Mahkemesi'nden dokunulmazlık talep ediyor, mahkemenin kendisini bile geçersiz kılan bir durum bu ve şu sıralar Birleşik Krallık'ın da desteğini aldı. İki yüzlülük kol geziyor. Tony Blair'in ABD canı rejimine rezilce boyun eğmesi, bu ülkenin alçaltılması ve ırzına geçilmesidir.

Aksamsetası

AB süreci kapsamında Türkiye'de bir takım adımlar atıldı. Kürtçe de yasal olarak serbest bırakıldı. Şimdi Radyo-TV yayını için çalışmalar yapılıyor. Bu gelişmeleri nasıl buluyorsunuz? Bunlar sevindirci gelişmeler. Kürtçe'nin yasal olarak serbest bırakılması, Kürtçe TV yayınlarından söz edilmesi, yakın tarihi unutmayan bizler için çok anlamlı. Ama şu da bir gerçek ki, bu adımlar kağıt üzerinde kaldığı sürece bir anlamı yok. Bu atılan adımların somutlaştırılması, pratiğe dökülmesi gerekiyor. Ya da bu atılan adımlardan sonra, harekete geçmek isteyenlerin önü tıkanmamalı. Türkiye'de herkes bu sorundan çok büyük acılar çekti. Şimdi sağduyu hakim, umarım bir politika haline getirilir ve Kürtlerin de güveni alınır. Gelişmelerden umutluyum.

Bir de yakın zamanda iktidar değişikliği oldu. Bu konuda bir fikir sahibi misiniz? Umutlu olmak istiyorum. Gerçi her gelen yeni hükümet bir takım vaatlerde bulunuyor. AKP hükümeti de, demokratikleşme konusunda olumlu sinyaller verdi. Umanım, Türkiye'nin temel meseleleri konusunda, klasik politikalar yürütmezler. Çünkü artık Türkiye sorunlarını çözemiyor. Sorunlar Türkiye'yi aşmış durumda. Örneğin Cumhuriyet tarihi kadar eski bir sorun var; Kürtler. 80 yıl sonra ilk başlanan noktaya geldi, yani cumhuriyetin ilk kurulduğu, Kürtlerin de bütün vatandaşlar gibi eşit haklara sahip olduğu yıllara. Bu işin sorumlularına somak gerekiyor; 80 yıl önce zaten böyleydi, niye bizi bu kadar uğraştırdınız peki? Bunca yasak, inkar, kargaşa, savaş ve kan niye döküldü? Yeni hükümetten de bu konuda samimiyet bekliyorum.

Türkiye'ye geleceğinize dair duyular aldık. Böyle bir niyetiniz var mı? Benim için gerçekten bir rüyadır Türkiye'ye gelmek, oradaki müzikseverle buluşmak, Türkiye'de konser vermek. İstanbul ve Diyarbakır'da iki büyük konser vermek istiyorum. Diyarbakır benim rüyalarımın biridir. Bir gün mutlaka orada olacağım diyordum hep. Şimdi o günün yaklaşmış olması beni çok heyecanlandırıyor. Şimdiye kadar çok uzak bir rüyaydı bu. Ama şimdi gerçekleşmesi çok yakın. Plak şirketim organizasyonu yapıyor, çok büyük bir aksilik olmazsa 2003 yılı içinde Türkiye'deyim. Çok önemsiyorum ben orada konser vermeyi. Türkiye'nin benim için önemi büyük, inanıyorum ki; oradaki müzik severler için de benim oraya gelip konser verebilmem önemli bir şey. Son gelişmeler ışığında biz de umutluyuz. Şunu artık diyebiliyorum: İsyanimla, yüreğimle, aşkımla çok yakında buluşacağız...

Bu arada Ortadoğu'da yeniden savaş gündemde. "Savaşlar benim coğrafyamda hep sürecek ve ben hep savaşı, ölümü, yenilgiyi, hüznü işlemek zorunda olacağım müziğimde" diye çok korkuyorum. Savaş demek ölüm demek, savaş demek kaos demek, ben de o coğrafyanın bir sanatçısı olarak bundan son derece kaygılıyım. Kendi vatanımdan çok uzakta bir yerlerde müzik yapıyorum. Burada kimsenin gündeminde Ortadoğu, Irak, ABD, Körfez ya da Kürtler yok. Ama benim gündeminde istemesem de bu gerçekler var. Ben de artık sevgiyi, güzellikleri, doğayı, insanı işlemek istiyorum, sadece aşk şarkıları yazmak istiyorum. Rüyalarımda bombalar patlamasın istiyorum. Dünya genelinde savaş karşıtı önemli sesler yükseliyor. Sanatçılar, aydınlar bu konuda ortak bir tavır geliştiriyor. Ama ne yazık ki; olası bir savaştan en çok etkilenenler Türkiye'de bu anlamda herhangi bir ses çıkmıyor. Bu üzücü ve ürkütücü. Ateş Türkiye'ye de ulaşacak, bu çok belli, ama buna rağmen insanlar karşı bir ses çıkarmıyor. Kimse çıkıp "ben savaşta ölmek istemiyorum" demiyor. Ya da insanlar, "çocuğumu anlamsız bir savaşta sürüklemek istemiyorum" demiyor. Sanatçılar duyarsız, aydınlar duyarsız, toplum duyarsız. Bunları gördükçe endişeleniyorum, hem de çok fazla endişeleniyorum.

Doğduğunuz topraklardan çok uzaklarda müzik yapmak nasıl bir duygu? Uzakta olmanın müziğinize etkisi hangi düzeyde? Avrupa'da yaşamak tuhaf geliyor insana. Buraya ait değilsiniz, kimse size yabancı olduğunuzu hissettirmese de, buralarda da çok sayıda hayranınız olsa da bir şeyi değiştirmiyor. Çok tuhaf bir duygu. Bir taraftan bir sanatçı olarak burada daha iyi üretim şartlarına sahibim. Eğer Avrupa'da yaşamasaydım, müziğimin bu kadar gelişebileceğini sanmıyorum. Bu anlamda son derece faydalı benim için burada olmak. Ama bir taraftan da uzakta olmak insandan çok şey götürüyor. Belki daha ypratıcı diyebilirim. Buraya gelen insanlar ya geldikleri gibi kalıyor ya da buraya ayak uyduruyorlar. Ama sanatçılar tam ortada durmak zorundalar. En zor olanı da ortada durmak.

Şu ana kadar birçok Avrupalı, Amerikalı müzisyenle çalıştınız, sahneyi paylaştınız. Türkliyi bir sanatçıyla aynı sahneyi paylaşmak istemez miydiniz? Bu da bizim dramımız. Kendine yakın olanla, kendi komşuyla sahne alma ko-

CİWAN BURAYA, YUMRUK HAVAYA!

Ferzende Kaya

Yeni albümü "Derya"yı yayımlayan Ciwan Haco, yeniHarman'a müjdeyi verdi: "2003'te İstanbul ve Diyarbakır'da konserdeyim."

şulları yok. Kendi komşunda böyle bir biling yok. Ama burada var. Birçok yabancı müzisyenle çalıştım. Ama komşularımla hiç müzik yapamadım. Ben önce komşularımla sahne almak isterdim. Ortadoğu'daki diğer halklarla Arapı, Persi, Türkü, Ermenisi ile sahneye çıkmak bambaşka bir duygu. Bir Kürt sanatçı, bu haklardan bir sanatçıyla sahneye çıkıyor, onlar kendi şarkılarını kendi dilleriyle, ben kendi şarkılarımı, kendi dilimle söylüyorum. Zaten becerilemeyen de bu.

Sizi hem kırsal kesimin, hem de kentlilerin dinlemesini nasıl yorumluyorsunuz? Kimileri bunu Kürtçe müzik yapmama bağlıyor. Ama beni aynı şekilde Kürt olmayanlar da dinliyor. Belki gelenekseli yeniden yorumlamakla ilgili bu. Ama ne olursa olsun güzel. Ney, blur, tambur sesi de var müziğimde, modern enstrümanlar da var. Halkımın müziğini yeniden terbiye ediyorum, onun için köylü de kentli de müziğimde kendini bulur.

Kürt müziğinin dünya çapında tanınması Ciwan Haco ve Şivan Perwer üzerinden oldu. Sizin formülünüz neydi? Müziğin bir dili yoktur aslında. Çünkü notaların dili olmaz. Sadece kululağına gelmesi yeterli. Onu dillere ayıran sözlerdir. Sözler de belli bir süre sonra dilini yitirir, evrenselleşir. Ben Kürt ezgilerini modern düzenlemelerle yorumluyorum. Benim müziğimde Kürtçe olan sadece iki şey var. Biri sözler, diğeri ise melodi. Tarz ve düzenlemeler, enstrüman kullanımı tamamen Batı formımları. Benim müziğimde jazz, pop, rock, modern arabesk ritimleri var. Bunun etkili olduğunu düşünüyorum. Bir de sanatın hangi dalında olursa olsun, ortaya konulan eser iyiyse, o dünyanın her yerinde karşılığını bulur.

Bu coğrafyada doğmasaydınız da müzikle uğraşacaktınız, o zaman müziğinize hangi temalar hakim olurdu? Bir müzisyenin gündeminde ne varsa, müziğine yansıyor da o oluyor. Benim gündeminde de yaralı bir coğrafya var. Her şeyden öte bu coğrafyanın müziğini yapıyorum. Bu sorunları bu acıları işlemek zorundayım. Böyle istediğim, böyle hoşlandığım için değil, böyle yapmak zorunda olduğum için yapıyorum. Şüphesiz ki, çok başka temalar işleyecektim. Ama bana göre sorun burada başlıyor zaten. Sanatçıların gündeminde her şey olmalı. Norveç'te yaşayan Norveçli bir sanatçı Ortadoğu'da sinir gazıyla öldürülen bebeğin dramını sanatına yansıtıp ebedileştirtiyorsa görevini yapmıştır artık. Savaş işlemedi için Ortadoğulu, Kürt sorununa değinmek için Kürt olmak gerekmiyor.

Çok yakında yeni bir albümünüz Türkiye'deki dinleyicilerinizle buluşuyor. Nasıl bir çalışma? Yeni albüme "Derya" adını verdim. Yine modern bir hava, modern ritimler hakim. Diğer albümlerle bir bütünlük içinde. Ritim ağırlıklı, ayrıca sesim çok ön planda. Ciwan Haco çizgisinde biraz yeni bir çalışma. Çok efekt ve ritim var. Yine basgitar ağırlık verdim. Bütün müzikleri kendim yaptım, sözlerin çoğu bana ait. Çoğu aşk üzerine yapılmış parçalar.

YAKIN PLAN

Ciwan Haco kimdir?

1957'de Suriye'nin Qamişlo(Kamişlo) kentinde doğdu. Aslen Türkiyeli. Mardin'in eski aristokrat ailelerinden birine mensup. Şeyh Sait Ayaklanmasından sonra ailesi Suriye'nin Qamişlo kentine zorunlu gitmiş ve oraya yerleşmişler. Ciwan da 1957'de orada doğmuş.

Müziğe ilgisi ne zaman başladı?

Ona sorarsanız doğuştan. Daha ortaokul yıllarında enstrüman çalabilen Ciwan, lise öğreniminden sonra Almanya'nın Bochum üniversitesinin müzik fakültesinde 3 yıl öğrenim görmüş. Okul döneminde caz, rock, blues ve pop müziğinin etkisinde kalıyor.

Ne tür müzik yapar?

Etnik caz, rock, blues ve pop. Yerel ile modern buluşturuyor.

Türkiye'ye ne zaman giriş yaptı?

Türkiye Ciwan Haco'yla tanışalı on yılı geçiyor. İlk albümler Suriye'den koran giriyor ve el altından dağıtılıyor: "Gula Sor"(Kırmızı Gül), "Diyarbakır", "Peşmerge", "Leyla", "Giritiyen Azadiye"(Özgürlük Mahkumları), "Nisebina Rengin"(Çaw Bella)"(Renkli

Nusaybin/Çaw Bella)" isimli kasetleri elden ele dolaştı. Ciwan Haco'nun Türkiye'ye ilk resmi girişi 1993'teki "Si ü Se Gule"(33 Kurşun) albümü ile oldu. Arkası hemen geldi, 1994'te "Duri"(Uzak), 97'de "Bilura min"(Kavallım), 1999'da "Destana Egideki"(Bir Yığının Destanı) çıktı.

Nerede yaşıyor?

Şu anda iki kıızıyla birlikte Norveç'te yaşıyor, aynı zamanda Norveç vatandaşı.

Hayatının müziği hangisidir?

Mirado isimli Kürt ozanının "Lele Cano" adlı sevgiyi anlatan bestesi onu hayatı boyunca en çok etkileyen beste olmuş.

Hangi yemeği sever?

Bulgur pilavı ile soğan.

Bir günü nasıl geçer?

2 yaşında Lonn isminde, 5 yaşında Roza isminde iki kız babası. Kızlarına oldukça düşkün biri. Zamanın büyük kısmını onlara harcıyor.

Etkisinde kaldığı yazar?

Victor Hugo.

Ne giyer?

Blue Jeans ve montundan vazgeçemiyor. Takım elbise giymekten nefret eder.

Hayatının enstrümanı hangisidir?

Basgitar.

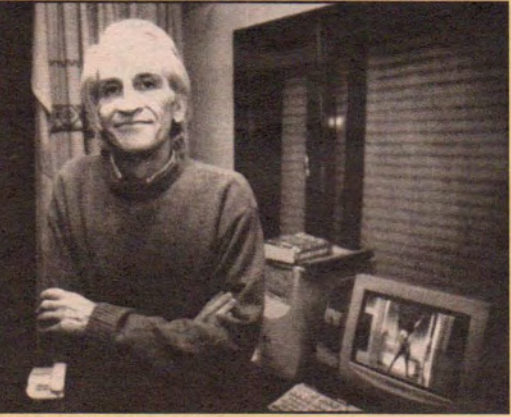
"Evet, pornoda kadın nesnedir"

Söyleşi: Serkan SEYMEN - İlhami ALGÖR
Fotoğraflar: Hasan MAKSUD

Bir filmde geçenlerde bir laf duydum, "hayatta önemli ki şey vardır, bir sınıf mücadelesi, diğeri de seks" diye. Çok doğru. Altına imzamı atanm. Türkiye yeni yeni anlıyor sınıf mücadelesinin ne olduğunu. Hustler'ı da bu arada Terörle Mücadele Şubesi topluyordu, ne alakaysa. Kafalarına koyduysa bir şekilde topluyorlar, bu adam inatçıysa biz de inatçıyız diyorlardı. Ama polis karşı karşıya geldiğimizde çok saygılıydı. Çünkü pislik bir herif olmadığımı, porno film çevirtmek, kan pazarlamak gibi işler yapmadığımı çok iyi biliyorlardı, gazeteci olarak saygılı davranıyorlardı, ama toplamaya gelince de fena yapıyorlardı. O dergiler de sonra satılıyordu piyasada. Derginin bir sayısında vahşi cinayet resimleri bastım ben. Sayfalarca. Sonra da dedim ki; işte bunlan basmak suç değil, istediğiniz şiddet fotoğrafını basabilirsiniz, kimse sizi aramaz, ama insanlığın en doğal eylemi olan seksle ilgili fotoğraf bastığınızda Terörle Mücadele derginizi toplar. Biz insanlığın en başıncıl eylemini sözle ve fotoğrafla dile getiriyoruz. Adamlar orada üçüncü sayfada o onun kafasını kesti, o onun gözüne parmağını soktu haberlerini, şiddeti, cinayeti fotoğraflarla veriyorlar, ama yasak olan bizimkisi. Ama halk denilen bu sürünün de ilgisini çekiyor o vahşet. İspanya'da, İtalya'da sırf böyle dergiler var, patlamış beyinler, çıkmış gözler yayımlayan dergiler... Onları da gelsen yayımlasan sorun çıkmaz. Ama öbür tarafta bir erkek ve bir kadın organını ağzına almış, bunda ne var yani, bundan güzel ne var? "Toplunun ahlakını bozuyorsunuz!" Ulan, bu toplumun ahlakı mı kalmış artık. Birbirlerini aldatmayı bıraktılar, adamlar açık açık Allah'ı aldatıyor. Yalandan ibadet edenlerle dolu ortalık.

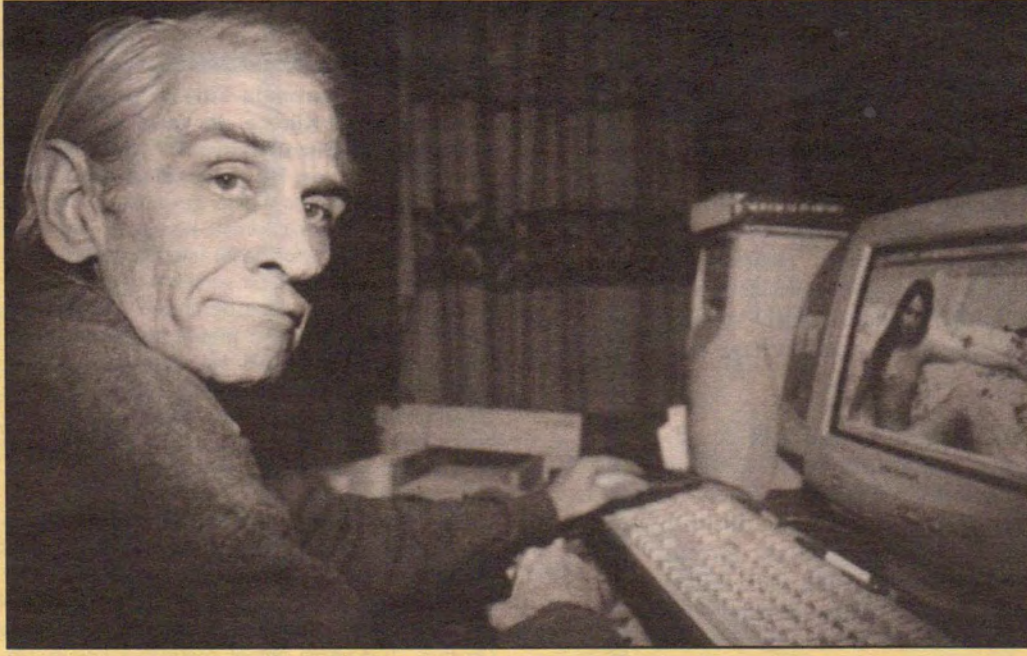
Kılıç kınındaysa 'hard core' porno olur. Penthouse Sabah'ın, Playmen Hürriyet'indi. Kral çıkınca ikisi de göçtü. Kral piyasaya "Erkek dergisi piyasasında tıraş kesiyoruz" sloganıyla çıktı. Çünkü millet bıkmişti onlardan, ucuyla gösterir gibi yapıp göstermiyorlar. Poşet içindesin. Çok konuştum onlarla. Beyler etmeyin eylemeyin, ortak platform yapalım poşet içinde dergi olmanın sebebi hikmeti budur, bunlan göstermek. Poşet içindeki dergiy de 426'yı uygulayınca olmuyor ki! Özal bence o Muzır Yasasını çıkarırken kötü bir şey yapmadı. Dedi ki "kardeşim bunlan yayımlayacaksan poşet içine koy". Fakat uygulamaya zamanla poşet içindeki derginin de 426'yla karşılaşmasına sebep oldu. E, ben o zaman neden poşete girdim? Ama beyefendiler gelip birlik olmadılar. İlk Playboy'da çalıştımda mahkum olmuştum ben. O yüzden milletvekili olma hakkım yok artık. (gülüyor). Ticaret yapmamı bile engelliyor. Yazı işleri müdürü de olamıyorum, derginin sahibi de.

Hustler'la birlikte Playmen, Penthouse artık tamamen avayı yitince, adamlar iyice kudurdu, bu nereden çıktı, ne sermayesi var ne bir şeyi diye. Tabii onlar sermayenin sadece para olmadığını, esas başka yerlerde olduğunu pek anlamıyorlar. İsmi veremeyeceğim, saygın bir yayın grubunun sahibi, doğrudan doğruya "hard core" pomoya girdi. Bütün dünyada adı konmamış bazı karşılıklı anlaşmalar vardır. Avrupa ve Amerika'da "hard core" porno normal gazete bayilerinde dağıtılmaz ve satılmaz. Özel ayrı yerleri vardır. "Hard core" da ne biliyor musun, kılıcın kınında olması. Diğerlerinin hepsi "soft porno"dur. Vajina burada penis orada gösteriliyorsa softtur, ama içeri girmişse hard'tır. Dünyada kimse sana "hard porno" yapma demiyor, ama bir konsensüs var. Normal dağıtım şirketlerinin yoluyla, normal gazete ve dergilerin olduğu yerde satılmaz bunlar. Bizim bunlar, adı Sextime'di derginin, torbayla kiloyla dia alıyor o dıalan basıyordu. O zamanlar da Yay-Sat'ın başında Arsal Tüzüner diye birisi var, avukat. Dedim ki, "Arsal bu dergiyi dağıtıyorsunuz, biz yapacak legal yanının en uç noktasını yapıyoruz. Nedir? Eşyayı adıyla anıyoruz. A.a, a. diyoruz, g.te g.t diyoruz. Skışmaya skışmek diyoruz. Bunlar böyle 576. Madde kapsamında olan şeyler. "Tek elle okunan dergi" diyoruz çekinmeden. Siyaset katıyoruz. Öbürüyle gazete bayisi aynı yere koyuyor bizi, polis geliyor topluyor hepsini. Öbürünün içinde hiçbir şey yok, sadece hard core resim. Bununla rekabet edemem. Dükkan sizin,

ihbarcılık da yapmıyorum, dünyada mevcut konsensusu söylüyorum. Hard core dergi, genel dağıtım firmalanca dağıtılmaz, genel bayilerde satışa sunulmaz." "Ya öyle mi Nejat, vay, ben bu dergiyi hiç görmemişim, derhal ilgilienelim." Ama o sırada Birleşik Basın Dağıtım'la öyle bir rekabet içindeler ki, bulsa değil dergiyi a.n kendisini dağıtacak durumdalar. Sonra başka bir saygıdeğer arkadaşımız, biz aşagılık pomocuyuz ya, onlar da saygıdeğer insanlar, babadan gazeteci falan bu, o da başladı böyle Padışah, Şehzade gibi isimlerle dergi-

Çıkan kısmın özeti: Türkiye'de porno yayımcılığın önde gelen ismi Nejat Bayramoğlu, geçen hafta Maoculuk günlerini, 12 Mart hapishanelerinde yaşadıklarını anlatıp, basında Hustler'a kadar uzanan macerasını anlatmıştı. bu hafta Bayramoğlu, hikayenin geri kalan kısmında Hustler'da yaptıklarını, pornonun inceliklerini anlatmayı sürdürüyor.

ler yapmaya. Ama artık dia falan da bitti, sahaflardan eski dergileri alıp makasla kesip tanyorlar. Sürekli tiraj kaybetmeye başladık. Bir de üzerine bu Tansu Çiller'in dolar faciası geldi mi? Biz 8 bin dolara anlaştığımızda dolar kaç lira, şimdi kaç lira. Fakat ne enterasandır biz o günleri atlattık.

Hard porno yapmadığım için çok mutluyum ben. Hustler gibi olmalıydı. İçinde resimlerin yanında mutlaka okur mektupları olacak, yazılar olacak, kafasına eseni söylediği sayfaları olacak. Hustler neden bitti dersene, işte o Özal döneminde çıktığını söyledığım adam tipinin benzerleri yüzünden bitti. Tomadan çıkmış gibi aynıydı hepsi. Her lafına şerefsizim diye başlayan, hakikaten öyle olan aslında itiraf eden adamlar yüzünden işte. Kapanması da belki hayırlı oldu, dolar öyle arttı ki, benim şu anda ayda 13 milyar lira sadece telif vermem lazım. Dergiyi kaç satışta paraları çıkaracağım.

Harbi cinsellik barındıran bir romanımız yok. Kendi kendine sansür uygulayan bir basınımız var. Somut örnek vereyim. 1996 senesinde Hustler'ı çıkardığımız bazı arkadaşlar Hustler sebebiyle mahkum oldular. Oktay Ekşi, Basın Konseyi müdürü mü artık bilmiyorum, telefon açtım kendisine. "A, ama bu hukuki" dedi. Ya, diğer sansüre uğrayan insanların ki gayn hukuki de bu niye hukuki? "A, ona bir bakmak lazım." İçerideki gazeteciler listesini verirken, Hustler'ın yazı işleri müdürü de içeride deseniz kıyamet mi kopar? Ben de Hustler'da yazdım, "Oktay Ekşi'nin tabii ki a. resimli bir dergiyle ilgilenmesini bekleyemeyiz." Böyle a.ından skinden korkan bir memleketten zaten ne bekleyebilirsin ki? Bir kadın geldi elinde kamerayla Hustler'a. "Bu yaptığınızı yayınları a.ileye zarar verdiğine inanıyor musunuz?" Bu bardağı taşıran sorulardan sonuncusuydu. Ben de, siz hiç anal seks yaptınız mı dedim. "Ne demek istiyorsunuz" dedi. Dedin yaptınız mı yapmadınız mı? "Yapmadım" dedi. O zaman dedim yayın, çok memnun olursunuz, bunun da aileye en ufak bir zarar olmadığını görürsünüz. Topladı kan çantayı kamerayı gitti. Baştan söyledim. Hustler benim için siyasi bir tavrıdır. Çıplak kadın fotoğraflarının, skışmenin hastası olduğum için çıkarmadım ben bu dergileri. Toplumdaki iki yüzölçüye birisinin hayır demesi lazım. Cinsel alandakine ben böyle dedim.

Türkiye'de niye iyi roman yazılmıyor? Bunun bir sebebi var. Türkiye'de hiçkimse yaşadığını göstermek istemiyor. Roman özel hayattan yola çıkılarak yazılır. Doğru düzgün, fırtınalı, heyecanlı bir hayat yaşamamış bir adam oturduğu yerden roman yazamaz. Bak o büyük romancılara, hepsi aslında özel hayatlarını edebiyata geçirmişler. Bir Türk romanı gösterin ki bana, Ahmet Altan'ı saymayacağım içinde çünkü pembe roman yazan bir adamla uğraşamayacağım, edebi değeri olsun ve içinde harbi cinsellik olsun. Bizimkiler ölümden korkar gibi korkarlar özel hayatlarından bir açık verecekler diye. Özel hayatlarında sado mazoya varan işler yaşıyorlar, ama dışarıya toplumun gözünde ahlaki, aile büyüğü sahtekarlığı verirler. Toplum hazır değil dersene şunu derim: Öbürlerinin toplumu hazır mıydı?

Esas suç penis basmak. Mesela bir örnek vereyim size, içinde hem de Enis Batur olan. Yapı Kredi, Pertev Nail Boratav'ın Nasreddin Hoca'sını yayımlamayınca ben telefon ettim Enis'e. Dedim "bu kitabı Hustler olarak ben yayımlayayım." Ama Yayıncılar Birliği zaten bu işi yapmaya karar vermiş. Bence bu olay Enis'in entelektüel yaşamı için bir yüz karasıdır. Bu ciddi bir istifa nedenidir. Sen, Pertev Nail Boratav gibi değeri Türkiye'de, bırak Türkiye'yi dünyada tartışılmayan bir insanın Nasreddin Hoca üzerine yaptıği bir çalışmayı Yapı Kredi Yayınları olarak reddediyorsun. Enis Batur'un orada yapacağı tek şey vardır, bütün o altın saraylar, kafesler, kariyerler, ne varsa bırakıyorsun; odanı, kitaplarını boşaltıp, fazla eşyanı yoktur zaten kalemlerin falan vardır, çıkıyorsun, ama Enis Batur orada kalmayı yeğledi. Eserler vermeye devam ediyor, kendi eseni de toplatıldı, a. resmi var diye. Bundan daha öte yol yok Tür-

kiye'de. Enis Batur tarih-i fide "Aydının görevi muhalefettir" diye yazmıştır, Yeni Gündem mecmuasında. Ya-hu bu nasıl aydınlık, nasıl muhalefet? Ağzını açıp da bir beyanat verdi mi? Yapı Kredi, Pertev Naili Boratav'ı yasakladı diye konuştu mu? İşini bırakmazsan bunu söyleyemezsin ki. Söyletir mi adam sana? Neymiş bu para arkadaşlar? Git Venedik'e, Paris'e oradan yaz roman denemeleri. Güzel iş, ben de yapayım!

Bazı ilkleri de yaptım Türkiye'de. Kıl, tüy sayemde gördü Türkiye halkı. (gülüyor). Kalkmış aleti de sayemde gördü. Çok enterasandır kanunî olarak en büyük suç kalkmışını göstermektir. Erkek egemen toplumda bu en büyük hakaret olarak geliyor onlara. En yalın hal çünkü, kalkmış, orada artık kimseyi düşünemez, görmez. Sansürmüş, mansürmüş dinlemez artık. Bu sadece Türkiye'de değil Amerikan filmlerinde de erkeğin bir tek kıcını gösterirler mesela. Erkek egemen toplum, kadının bir tarafını göstermeyi "hadi neyse" diye görüyor. Yasalarda aslında erkek bedeni ile kadın bedeni arasında bir fark gözetilmiyor. Sadece yorunda hakimler böyle davranıyorlar ve penis başınıza bela oluyor. Erkek bedenini gözlerden uzak tutmayı yeğ tutuyorlar nedense. Erkeğin bu kadar açık açık gösterilmemesini istiyorlar. Kadın hakimler de oldu, erkek hakimler de oldu, hepsi hep aynı davrandı. Fransa'da bir dergide gördüğüm bir yöntem vardı, Kral'da onu yapmıştım. Erkek organı basmıyorduk, oraya derginin logosunu basıyorduk. Kupon gönderene çıkartma gönderiyorduk, adam oraya yapıştınp dergisini tamamliyordu. Erkek organı gösterdiniz ve bu müstehcendir diye somut bir karar hatırlamıyorum ama yaklaşımı çok iyi gözlemledim. Hakimlerin itirazları dışında ortak iş yaptığımız insanları bazıları bile "Abi, şimdi bunu göstermek de biraz ayıp olmuyor mu?" diyenler oldu. Ulan, kadındaki de organ erkeğinki de.

Porno kadını nesne olarak görür. Şimdi bazı feminist yazarlar benim hakkımda yazı yazmışlar. Ben Hustler mavi yakallıların dergisi, işçi sınıfının dergisidir demişim, ama işçi sınıfı deyince sadece erkekleri anlıyormuşum. Doğru, öyledir. Ben burada kadınları mutlu etmek için bir şey yapmıyorum ki, erkekleri mutlu etmek için yapıyorum. Sosyolog Nejat Bayramoğlu başka-bir şey, Hustler'ı çıkaran Nejat başka bir şey. Porno kadını nesne olarak görüyormuş. Evet, gayet tabii porno kadını nesne olarak görüyor. "Dön arkani" diyor, "aç ağzını", "kaldır bacasını" tam öyle görüyor. İşin fantezisi yer var. Bu arada Hustler'ın ne kadar kadın okuru vardı, maalesef o konuda yeterince sağlıklı bilgilere sahip değiliz, anketler yaptık, ama yeterince güvenilir bulmuyorum. Ama kadınlardan da mektuplar geliyordu. Genelde cinsellikle ilgili sorular vardı, arkadaş versem ne olur, acılaması için ne yapmalıyım gibi sorular.

Bu arada Amerika'da Playboy orta sınıf beyaz yakalı dergisidir. Hustler ise gerçekten mavi yakallıların, işçi sınıfının, kamyon şoförlerinin okuduğu bir dergidir. Bazılan dedi ki, "İyi de şimdi siz bu dergiyi böyle yapıyorsunuz, arada yazılar, medyaya eleştiriler, Che Guevara'dan falan bahsettiğiniz yer var. Sizin okuyucunuz alır fotoğraflara bakar kim okur bunları?" Valla, okuyorlardı. Bir de, beyefendiler halkın nabzını tuttukları iddiasındalar. Bırakın da biz tutalım halkın nabzını. Korkunç bir yaklaşım. Amerika'daki Hustler da yapıyor bunları dedi, Amerika'daki kamyon şoförü Bush'a Al Gore'a "hi-yak" denmesiyle ilgileniyor da buradaki kamyon şoförü niye ilgilenmesin, hem porno hem Che'yi okumasın?

Kadınların görsel olarak erkekler gibi tahrik olmadıkları ve o yüzden porno sektörünün sadece erkeklerle yönelik olduğunu söyleyenler de var. Dünyada yaşanmış örnekleri var. Playgirl dergisini çıkardılar mesela. Sert penis fotoğrafları bastılar, tutulmayınca dergi, inik penise döndüler. Ama sorun orada değildi, yoksa inik

yrağa kim bakar, ben bile bakmam, kadın niye baksın. Penisin haşmeti kalkıncadır. Öbürü ne işine yarar kadının. Kral'da beni dolandıran bu herif getirdi onu Türkiye'ye. Bir sayı da bastı, çok satacağını düşündü. Battı git-ti. Bu tartışma konusu, psikolojiye kadar gider. Bazı psikologlar diyor ki görsel olarak erkek de olduğu kadar kadında tahrik olma yoktur. Gerçi bunlar genellikle Amerikan kaynaklı araştırmalar ama, böyle deniyor. Benim kişisel kanaatim, kadınla erkek arasında cinselliğe görsel yaklaşım açısından fark var, ama bir erkek beğendiği tarzda bir kadını resmini görünce ereksiyon oluyorsa, bir kadının da beğendiği tarzda bir erkeği gördüğünde ıslanmış durumu vardır. Yeter ki kafasına uyan bir dergi yapılsın.

Kadın egemen toplumda seks serbesttir. Bugün bu alana yatırım yapacak biri çıksın yine çok satan bir dergi yaratınz. Bu yayınlara gerek her zaman var. Siz zannediyor musunuz ki Rönesans'ın en önemli tabloların sanat aşkı için yapıldı. Hayır, bazı soyluların 31 çekmesi için yapıldı. Onlar o zamanların orta sayfalıydı. Seksin egemen sınıflar için serbest, geniş halk kitleleri için yasak olması durumu var burada bir de. Hustler gibi yayınlara her zaman ihtiyaç vardır. Egemen sınıflar ve seks meselesine dönersek, dünya tarihine baktarsak her uygarlıkta toplumun kaymak tabakası için hem yazılı hem görsel cinsel şeyler var. Kimisi pozisyonları tarif ediyor... İşte soyluların yastık altı kitapları bunlar. Soylu çıkarıp bakıyor, diyor bu akşam bu pozisyonu yapayım. Cinselliğin bastırılması, bu konuda sosyolojik konuşmamız lazım, erkek egemen toplum modelinin çıkmasıyla olur. Eğer siz kadın egemen bir dönem yaşandığına inanmıyorsanız ben sizi zaten ikna edemem. Yaklaşık 7-8 bin yıl öncesine kadar erkekler topluma anca egemen oluyorlar. Erkeğin topluma egemen olmasının nedeni de mülkiyetin gelişmiş olmasıdır. Mülkiyette sığırla öküzle oluyor. Yani bunlar vakti zamanında çobankan kadının egemenliğinde başka kabilenin kızına çobanlık yapmak üzere koca diye gidiyordu. Adam zamanla uyanmış, ulan bu sürüyü ben güdüyorum, bunun menfaati niye bana ait değil? Orada bir ihtilal oluyor, kadınlar iktidardan iniyor. Seks o zaman başka bir hal alıyor. Kadının egemen olduğu yerde daha serbesttir oysa ki. Tevrat'a birazcık güvenccek olursak, mesela Tevrat insanlığın ortaya çıkışını kendinden 6 bin yıl öncesine dayandırır. O erkek egemen toplumun ortaya çıkışı aslında. Ondan sonra kadınlar pis olmuştur. Ay halinde örneğin pis görülürler. Oysa kadın egemen toplumda o kanı tarlalara boşaltırlardı bereket olsun diye.

Hapishanede Kaşgarlı Mahmut. Bugün herkesten uzakta yaşıyorum, eski entelektüel çevremle görüşmüyorum diye, bu porno yayıncılığı yüzünden lanetlendim sananlar var. Blakis, onları parasız kaldıkları anda ben hepsine iş verdim. Buna verilecek cevap şu: E, ne var bunda? Porno ancak bazı tarzda olan insanların ilgileneceği bir şey mi? Çünkü bir sürü inenin maçası sıkıyor. Bu kadar basit. Aydın çevrede pornografiyle birlikte adının anılmasını istemiyorlar. Büzük ister bunu yapmak için. Şimdi evde oturmuş, dil üzerine çalışıyorum. Dille 30 senedir ilgileniyorum. Linguistik üzerine zaten bir takıntım vardı, internet'te takma isimle, Ahmet Çelebi adıyla, www.turkdilivekulturu.com diye bir site yapıyorum. Ece Ayhan'ın eşcinsel diye 12 Eylül zamanı oğlunu askerlere ihbar ettiğini ilk ben yazdım orada mesela. Bunun bizzat tanığıyım çünkü. Ece Ayhan'ın şiirini çok önemli bulabilirsin, ama insan olarak böyle tarafları olduğunu görmene engel değildir bu. Eğer insanlığın bu tarz yönlerini çok varsayarsan ondan sonra faşizm başlıyor zaten. Bu işe meraklı dille ilgili insanlar giriyor siteye, yazıyorsunuz da, Ahmet Çelebi'nin ben olduğumu da ilk kez size söylüyorum.

Hayatta birtakım şeyler her raslantıyla oluyor. An-kara Mamak Askeri Hapishanesi'ndeyiz. Giren kitaplar çok kısıtlıydı. Çok sıkıydı hapishane, faşist bir hapishaneydi. Sokabildiğimiz tek kitaplar tarih kitapları ve Türk Dil Kurumu'nun kitaplarıydı. Neticede Doğu Perinçek'in de babasının kütüphanesinde Kaşgarlı Mahmut'un "Divan-ül Lugat-ı Türk"ün çevirisi varmış. Onu da getirttik, ben de kaşıntıya başladım. Hapishane hayatı da çok tuhaf. Hapishane yönetimi sana kitap sokurtmuyor, içerideki siyasi mahkum arkadaşın da "sakın ha siyaset dışı bir şey okuma" diyor. Çift taraflı sansür var. Can sıkıntısı var. Fransızca öğrenmeye başladım. Revizyonizm dendi. Satranç revizyonizm oldu kaldındı. Hapishanede yatıyorsun be kardeşim, kaç sene sonra çıkacağın da belli değil. Bu Kaşgarlı Mahmut'u aldım, nasıl bunu politik hale getirebilirim diye düşünüyorum. Dedim ki, ben bunu işleyeyim, konulara ayırayım, başlığını da şu koyayım: "Karanahlı Devletinde Divan-ı Lugat-ı Türk'ün Tanklığından Hareketle Sosyo-ekonomik Durum". Kullanılan kelimeler ve üretilen kelimeler üzerinden üretim biçimi üzerine çıkarımlarda bulunuyorum. Böyle başlayıp, bugüne kadar geldik, yazmak istediğim çok şey var. Pornoyu da internetten takip ediyorum artık. (gülüyor.)

Bu söyleşinin sonu...

TÜRK BASININDA sadece yeniHarman UYANDI, gözünü ARJANTİN'e çevirdi.

tango yine başlıyor!

Geçtiğimiz yıl Arjantin'de 19 - 20 Aralık'ta patlak veren ve onlarca işçinin öldürüldüğü büyük ayaklanmanın yıldönümü geliyor. Devrimci partiler bütün izinleri kaldırdı, harıl harıl yeni ayaklanmaya hazırlanıyorlar.

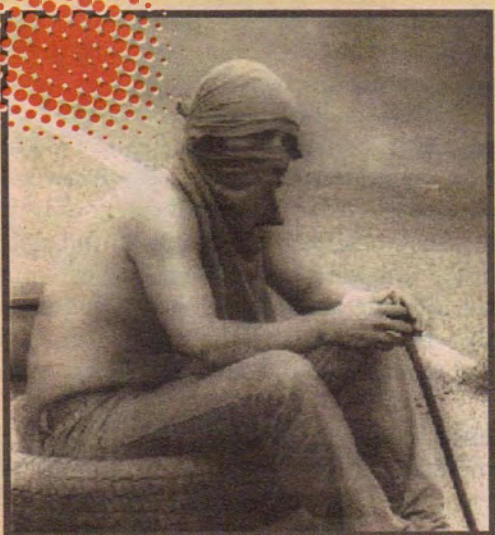
'Si Pasaran! no más piquet'

'Piquetero'lar, Arjantin'in en yoksulları, bugün ülkedeki en büyük eylemleri organize eden işini yitirmiş eski işçilerin genel adı. Bazen büyük otoyolları kesiyorlar, bazen kent merkezlerine doğru ilerliyorlar. Yüzlerinde kar maskeleri var. 'Madem yaptıklarımızın doğru olduğuna inanıyorsunuz, niye yüzünüzü gizliyorsunuz?' gibisinden o bildik sorulara, 'Çünkü hergün sokaklarda iş arıyoruz ve bir köşe başında öldürülmek istemiyoruz' diye yanıt veriyorlar. Arjantinli bir dostumuz, yazdığı mektupta büyük 'piquetero' yürüyüşlerinden birini anlatıyor:

'ArgentinazoosnitiopgrA'

"Sayıları 30 bini bulan 'piquetero'larla birlikte Buenos Aires kent merkezini güney bölgesinden ayıran Avellaneda Köprüsü'ne doğru ilerliyorduk. Daha önce burada iki 'piquetero', Kosteki ve Santillan polis tarafından öldürülmüştü. Şimdi de köprü'nün öte yanını polis, jandarma ve yağmaları önlemek üzere kurulan özel güvenlik birlikleri tutmuştu. Özel eğitimli köpekleriyle, tepeden tırnağa silahlanmış bu 'güvenlik kuvvetleri', üzerimizi aramak istiyordu. Bu açık bir provokasyondur. Elbette üzerimizin aranmasını reddettik. Bizi öldürenlere üzerimizi aratmak ha!

O sırada, ileriden bir kalabalık görüldü. Buenos Aires Üniversitesi Öğrenci Federasyonu FUBA'nın pankartını taşıyorlardı. 'Piquetero'lara katıldılar. Ardından Mayıs Meydanı Anneleri görüldü. Hala 1976 - 82 yılları arasındaki diktatörlük rejiminin katlettiği çocuklarının hesabını soran 60'lı yaşlarının üzerindeki bu aziz kadınlar, başlarında gelenekselleşmiş beyaz başörtüleriyle kortejlerin başına geçiyordu.

Bir gazeteci 'Anne'lerden birine safça sordu: Bu yaşanan saçma sapan gerginliği bitirmek için her iki tarafı sükunete çağırarak mısınız? 'Anne'nin yanıtı kesindi: Biz buraya 'piquetero'larla omuz omuza yürümeye geldik, kimseye sükunet falan önermeye niyetimiz yok! Kalabalığın kararlılığı karşısında İçişleri Bakanlığı 'piquetero' liderleriyle görüşmeye oturdu ve köprü geçildi. Slogan belliydi: Si Pasaran!"

IMF 2000 yılının aralık ayında Arjantin'in borçlarını çevirebilmesi için 40 milyar dolarlık bir paket hazırlamıştı. Arjantin hükümeti yeni kemer sıkma politikaları uygulama kararı alarak, kamu çalışanlarının ve emeklilerin maaşlarında yüzde 13 indirim gitti. Yeni paketin uygulamaya konmasından tam bir yıl sonra, 2001 Aralık başında, ülkeden sermaye çıkışını ve daha büyük bir krizi engellemek için bankalardan ayda en fazla 1000 dolar para çekme sınırlaması getirildi. Arjantin mali olarak iflas noktasına gelmişti ve aktif nüfusun yüzde 20'den fazlası işsiz, toplam nüfusun yüzde 40'ı ise yoksulluk sınırı altında yaşıyordu.

İlk 'piqueteros' eylemleri de Ağustos 2001'de gerçekleşti. Bu eylemlerde oluşturulan 'meclis'lerde, 'süpermarketlerden topluca yardım talebi' kararı çıkmıştı. Aralık başında, büyük bir süpermarket yoksullara Noel yardımı sözü verdi. 2001'in yedinci genel grevinin gerçekleştiği 13 Aralık günü, un, yağ gibi yiyecek maddelerinden oluşan yardım paketlerini almaya giden 'piqueteros' grubu, yardımdan vazgeçildiğini öğrenince, ihtiyaç duydukları yiyecekleri gidip kendileri almaya karar verdi. İşte bu ilk kıvılcım oldu. 19 Aralık'ta yağmalar ülkenin en yoksul kentleri olan Mendoza ve Rosario'dan Buenos Aires'e sıçradı. Polis süpermarketleri koruma altına almasına rağmen, 19 Aralık akşamına kadar 600'ü aşkın yağma kaydedildi. Ve halk aynı gün Buenos Aires'teki ünlü Plaza de Mayo meydanında toplanmaya başladı. Ekonomi Bakanı Cavallo çareyi istifa etmekte buldu. Bu arada, Arjantinlilerin 'cacerolazo' dediği tencere - tavaları birbirine vurma eyleminin sesleri de tüm kentlerde yükselmeye başlamıştı...

Cavallo'nun istifası yeterli değildi.

Halk Plaza de Mayo'dan ayrılmıyor, hükümete 'Hepiniz defolun!' diye bağıyor ve resmi binalara saldırıyordu. Sonunda devreye plastik mermiler ve gaz bombaları girdi. 20 Aralık akşamında gösteriler son bulduğunda bilanço 29 ölü, yüzlerce yaralı ve tutukluydu. Diğer yandan, hükümet ve Devlet Başkanı Fernando de la Rúa da istifa etmek durumunda kalıyordu.

Parlamentonun De la Rúa'nın yerine başkanlığa seçtiği Peronist Rodriguez Saa, süren eylemler karşısında ancak bir hafta dayanabildi ve istifa etti. Yerine Senato başkanı Puerta'nın gelmesi gerekirken, o 'sağlık nedenleriyle' görevinden istifa etti ve bir başka parlamenter, Camarro başkanlığı geçici olarak üstlendi. 1 Ocak'ta ise, De la Rúa'dan boşalan başkanlık görev döneminin geri kalan iki yılını Eduardo Duhalde'nin tamamlaması benimsendi. Ve seçilmemiş bir başkanın iki yıl görev yapması kararına karşı kitlesel bir öfke yükseldi. Ve o öfke henüz dinmedi...

'Revoluciónioiculovér'

yeniHarman olarak, ilk yurtdışı temsilciliğimizi Buenos Aires'te açmayı planladığımız şu günlerde, Arjantin'le yoğun bir telefon ve e-posta trafiğini sürdürüyoruz. Anlaşılan o ki, sadece Arjantin'in çeşitli bölgelerinden değil, tüm Latin Amerika'dan devrimciler Buenos Aires'e akıyor.

Çünkü geçtiğimiz yıl yaşanan 19 - 20 Aralık ayaklanmasının yıldönümü bu hafta. Devrimci partiler, başkent Buenos Aires'te ve ülkenin geri kalanında gerçekleştirecek dev gösterilere, daha doğrusu yeni ayaklanmaya hazırlanıyor.

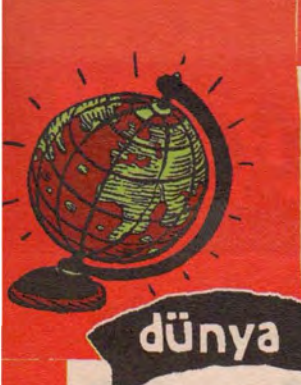
Geçtiğimiz günlerde yeniHarman için görüştüğümüz ve görüşlerini önümüzdeki sayılarda geniş olarak yayımlayacağımız Uluslararası İşçi Birliği - Dördüncü Enternasyonal (UIB - DE) liderlerinden Martin Hernandez, "Arjantin, Latin Amerika'daki en önemli üç devrimci patlama noktasından biri. Mevcut iktidara alternatif olabilecek halk meclisleri ve piquetero hareketi hızla büyüyor. Önümüzdeki süreç geçtiğimiz yıldakinden de önemli mücadelelere sahne olacak" diyordu. Hernandez, Arjantin'in yanı sıra Brezilya ve Ekvador'u da dikkatle takip etmemizi salık veriyordu.

Arjantin'in en büyük sol partisi konumundaki Movimiento Socialista

de los Trabajadores - MST (Sosyalist İşçi Hareketi) liderlerinden Miguel Sorans'la görüştüğümüzde ise, solun birleşik bir mücadele programına ve ortak örgütlenmelere olan ihtiyacının öne çıktığını görüyoruz. "Bugün Arjantin'de devrimci bir süreç yaşanıyor" diyen Sorans, "Bu sürecin en önemli yanlarından birini, alternatif iktidar kurumlarının yaratılması oluşturuyor" diye konuşuyor. Halk Meclisleri ve 'piquetero'ların da katılımıyla eylülde üçüncüsü gerçekleşen 'İşsizler ve Çalışan İşçiler Kurultayı'nın önemli adımlar olduğunu belirten Sorans, "İşçi sınıfının henüz iktidarı alabilecek gücü yok. Ama bütün hedefimiz işçi sınıfının bu yönde ilerlememizi sağlayacak ikili iktidar kurumlarını güçlendirmek" diyor. Bu hafta Arjantin'i takip edeceğiz. Arjantinli ahabalarımızla telefonda konuşurken, arkalarından gelen gürültüler acayip bir koşuşturmacaya, heyecanlı bir ruh haline işaret ediyor. Ve 19-20 Aralık'ın yıldönümünde yüzbinlerin meydanları dolduracağı kesin görünüyor. Umarız polis ve ordu birliklerine ateş açma emri verilmez ve zaten onyıllardır büyük acılar yaşayan Arjantinliler yeni yaralar almaz. Umarız...

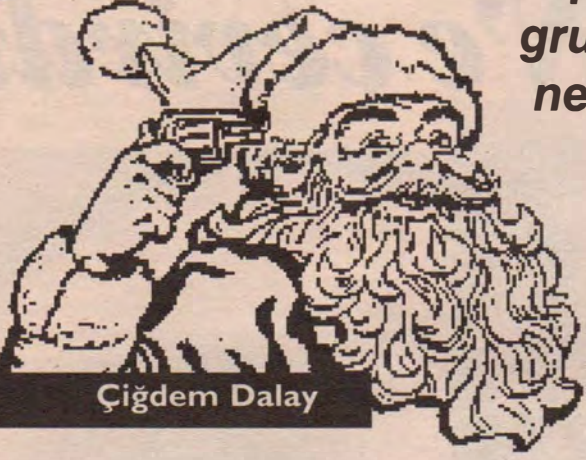
Haftaya: Hiçbir yerde bulamayacağınız ayrıntılar, röportajlar yeniHarman'da.

Noel Baba'ya hayır!

dünya

Tıpkı adbusters destekli buynothingchristmas adlı kültür direniş grubu gibi, "Noel döneminde insanlara hediye almayın ve bunun nedenini makul bir dille anlatın" diyorlar. Tabii diğer direnişçiler gibi onlar da Noel Baba'ya karşılar. Noel Baba'yı bir Noel saçmalığı olarak adlandırıyorlar.

Religious Tolerance (Dini Hoş görüş) adlı kuruluşun, 2000 yılında yaptığı araştırmaya göre dünya nüfusunun %33'ü Hristiyan, %19.6'sı Müslüman, %13.4'ü Hindu, %12.7'si dinsiz, %5.9'u Budist, %4'ü Musevi %2.5'i ise ateist. Dünya nüfusunun geri kalanını ise farklı dinlere, pagan dinlere inananlar oluşturuyor. Aynı örgütün yaptığı bir diğer araştırma ise Noel'in inanan Hristiyanlar için en önemli gün olduğunu söylüyor.

Noel yani 25 Aralık, İsa'nın doğduğu gün olarak biliniyor ve kutlanıyor Hristiyan aleminde. Oysa hiçbir kutsal kitapta, İsa'nın bu gün doğduğuna dair bir bilgi yok. Pagan kökleri olduğu söylenen Noel ile, Noel kutlamaları ile Hristiyan toplumu, M.S. 5. yüzyılda Roma Katolikleri sayesinde tanıştı. Bugün Noel sadece Hristiyan toplumu tarafından kutlanıyor. Dünya nüfusunun tüketen ama Hristiyan olmayan kısmı için Noel, yeni yıldan önceki bir 'tüketim bayramı' haline geldi adeta. Dünyanın birçok ülkesinde kültür direnişçileri, Noel'in ölçsüz bir tüketim dönemi haline gelişini, gerçekleştirdikleri çeşitli etkinlikler ile protesto ediyorlar. Direnişçilerin hedefi, Noel'in simgesi, Anadolu topraklarında dünyaya geldiği bilinen Noel Baba.

Kırmızı cüppeli, al yanaklı, kocaman beyaz sakallı Santa Claus'un, bizdeki adıyla Noel Baba'nın çocukların koruyucu azizi olduğuna inanılıyor Hristiyan mitolojisi içinde. Asıl adı Aziz Nicholas olan Noel Baba, 5. yüzyılda Myra kentinde yaşamış, Yunanlılar ve Latinler tarafından 'azizlik' ünvanı verilmiş bir rahip. Aziz Nicholas'ın fakir bir vatandaşın evlilik yaşındaki kızlarının drahomasını ödemesi sonucu Noel'de hediye verme geleneğinin başladığı söyleniyor.

Noel Baba, kızığı ve sekiz geyiği hakkında yazılmış ilk öykü, 1823 yılında Clement Moore tarafından kaleme alınmış. Moore, öyküsünü Rusların, geyiklerin çektiği kızığıyla köyleri dolaşan 'Kış Baba' efsanesine dayandırmış. Benzer bir efsane Hollanda'da da var. Çocuklar Aziz Nicholas'ın havada dolaştığına, yaramazlık yapanları kont-

NINA'NIN MACERALARI

AŞINA MI GELDİ? BU SENE SİZ DE NOEL DİRENİŞ HAREKETİNE KATILIN VE NOELİ BOYKOT EDİN!

- ★ NOEL HEDİYELERİ SATIN ALMAYIN!
- ★ NOEL DEKORASYONLARI SATIN ALMAYIN!
- ★ NOEL KARTLARI SATIN ALMAYIN!
- ★ SUÇLU HİSSETMEYİN!

EĞER BİRİ SİZE ZOR ANLAR YAŞATIYORSA DİK DURUN VE ŞÖY E ŞÖY EYİN:

HOSLANDIĞINIZ ZAMAN, MECBUR HİSSETMEDİĞİNİZDE HEDİYE VERMEK GÜZEL BİŞEYDİR. VİCDAN RAHATLIĞIYLA HEDİYE VERİLECEĞİNİZ 364 GÜN DAHA VAR (ARTIK YILLARDA DAHA FAZLA!) BU SENE FARKLI BİRŞEY YAPIN: **NOELİ BOYKOT EDİN!**

Beles Logo
GURURLA GÖSTERİN, TÜM DÜNYA DEĞERSİZ OLMADIĞINIZI BİLSİN.

rol ettiğine inanıyorlar. Noel Baba'nın kızığını çektiğine inanılan geyiklerin dokuzuncusu, geyik Rudolph ise 1930'ların sonunda ortaya çıkmış. Robert L. May'in yazdığı bir öykünün ardından. Tüm bunların aslında pagan kültürün bir uzantısı olduğunu, Hristiyanların bu geleneği paganlardan ödünç aldığına dair söylentiler de mevcut.

Çıkış noktası hakkında çeşitli söylentilerin olduğu Noel Baba hakkında herkesin ortak görüşü sevimli bir adam olduğu. Ama bu sevimli adam zamanla bir tüketim unsuru, tüketimi tetikleyen bir sembol haline dönüştü. Hristiyan din adamlarının büyük bir çoğunluğu, tüketim kültürünün Noel'i ve Noel Baba'yı kullandığını ve bu önemli günün anlamını ortadan kaldırdığını yıllardır söylüyordu ama hiç kimse buna pek kulak asmadı. Noel demek Noel Baba demekti, Noel Baba ise hediye. Bir endüstri halini alan Noel'e, Noel'in bir tüketim bayramı olmasına itirazı olan kültür direnişçileri, '90'lardan bugüne birçok farklı etkinlik

ve kampanya ile büyük firmalar, 'süper' güçler ve medya aracılığıyla Noel Baba kullanılarak insanların manasız bir tüketime sürüklendiğini kamuoyuna göstermeye çalışıyor. Bu etkinlikler ve kampanyalar da özellikle başta Kuzey Amerika ve Kanada olmak üzere dünyanın büyük bir kısmında ses getiriyor.

Bu kampanyalar arasında en ilginç ay başında Almanya'da gerçekleşti. Kültür direnişçilerinin yöntemlerini kullanarak gerçekleştirilen kampanyanın ilginçliği içeriğinden çok, başlatanın bir papaz olmasından kaynaklanıyor. Eckhard Bieger adlı bir Roma Katolik kilisesi papazı, 5 Aralık günü 'Noel'in bir tüketim çılgınlığına dönüştüğünü, anlamını yitirdiğini söyleyerek 'Anti - Noel Baba' kampanyası başlattı. Üzerinde 'Noel Baba'sız Bölge' yazan 5 bin çıkartma bastıran Bieger, bu çıkartmaları satışa sundu. "Noel ile ilgili bir sorunum elbette ki yok, kutsal bir gün Noel. Fakat Noel Baba tamamıyla ticari bir figür. Reklam endüstrisinin, başta Coca-Cola olmak üzere, insanları daha çok tüketmeye, almaya yönlendiren büyük sermayesi olan şirketlerin yarattığı ve pompaladığı bir figür." diyen Alman papaz, Frankfurter Rundschau'ya verdiği röportajda Aziz Nicholas ile bu yeni 'ticari' figürün karıştırılmaması gerektiğine de dikkat çekiyordu. Papaz Bieger'in bir bireysel kültür direnişi ola-

rak adlandırabileceğimiz kampanyası, başta ülkesi Almanya olmak üzere bir çok Avrupa ülkesinde büyük yankı uyandırdı. Çıkartmaların tamamı satıldı ve kampanya Avrupa başkentlerine yayıldı.

Kültür direnişçilerinin 'Noel holdinginin yönetim kurulu başkanı' olarak adlandırdıkları Noel Baba'yı ve günü-

müz toplumları için simgelediklerini eleştiren bir çok grup var dünyada. Bu gruplar arasında Kuzey Avrupa ülkeleri arasında en çok bilineni, Norveç merkezli Santa Karşıtı Özgürlük Ordusu (Anti Santa Liberation Army - ASLA). Bireysel bir kültür direnişçisi olan Freydis Helen Toerring'in kurduğu ASLA, <http://home.no.net/htoerrin/fnb/asla> internet adresinde, 'Noel Baba'sız Bir Noel İstiyoruz' başlıklı bir manifesto yayınlıyor. "Herkes Noel Baba'nın bir kurmaca karakteri olduğunu biliyor, o zaman neden buna inanıyoruz. Dini inançların böyle sömürülmesine hayır." diyen ASLA, işin tüketim yanından çok her şeyin gitgide anlamını yitirdiği bir dünyada 'boş' mitlere inanılmasını eleştiriyor, 'paket kağıtlarında, alışveriş merkezlerinde karşımıza çıkan, bilincimize işlemiş Noel Baba'ya 'hayır' diyor.

Amerika'da Noel Direniş Hareketi

(Christmas Resistance Movement) adlı bir grup ise dünya nüfusunun yarısı açken, Noel zamanı insanların gözü dönmüş şekilde alışveriş etmesinin büyük bir mürislik olduğunu, bunun dev şirketlerden başka kimsese bir faydası olmadığını, insanları tüketime yönlendirmek isteyen 'patronların' böylesine kutsal bir günü kullanmasına izin verilmemesi gerektiğini söylüyor. Noel'den önceki 12 gün boyunca, Noel döneminde Amerika'da ve Avrupa'nın büyük bölümünde tüketimde, kredi kartı kullanımında görülen artışa dikkat çeken Noel Direniş Hareketi üyeleri, internette www.xmasresistance.org adresindeki sitelerinde, tüm dünya vatandaşlarını Noel'de tüketmemeye, reklam verenlerin oyununa gelmemeye çağırıyorlar. Tıpkı adbusters destekli buynothingchristmas adlı kültür direniş grubu gibi, "Noel döneminde insanlara hediye almayın ve bunun nedenini makul bir dille anlatın" diyorlar. Tabii diğer direnişçiler gibi onlar da Noel Baba'ya karşılar. Noel Baba'yı bir Noel saçmalığı olarak adlandırıyorlar.

Tüm bu gruplar içinde en 'çarpıcı' eylemleri gerçekleştirenleri Amerika'daki The Cacophony Society'nin

(Kakofoni Toplumu) üyelerinden oluşan Cacophonous Santas (Kakofonik Santalar) adlı grup. Mat günümüz toplumlarındaki yaşamdan can sıkılan, sanat, fringe ve manasız çılgınlıklarla toplumlara renk getirmeyi amaçlayan grup, düzenli olarak 1994 yılından itibaren başta Amerika ve Kanada olmak üzere

dünyanın farklı şehirlerinde 'Santacon' adını verdikleri Noel Baba gezileri düzenliyor. Ucuz Noel Baba kıyafeti giymiş direnişçiler, Noel döneminde kamusal alanlarda grup halinde dolaşıp, alışveriş merkezlerine, barlara gidip popüler kültürün dayattığı Noel Baba imajını yıkmaya, sosyal hayatta bir değişiklik yapmaya çalışıyorlar. En son geçen yıl İngiltere'de Santacon eylemlerinde 50'den fazla eşcinsel Noel Baba şehir merkezinde yürüyüş yapmıştı. Bu yılki Santacon'lar Amerika'da eyaletlere göre farklı günlerde gerçekleşecek, İngiltere'deki Santacon'un tarihi ise 14 Aralık.

Tüm bu kültür direnişçisi gruplar, elbette ki özellikle çocukların inandığı Noel Baba mitinin kullanış şekline karşılar sadece. 1931 yılında İsveç asıllı Amerikalı sanatçı Haddon Sundblorn'un, Coca-Cola'nın reklam kampanyası için tasarladığı ve o günden beri kullanılan Noel Baba figürünün, bir tüketim ikonu haline gelmesine. Yoksa çocukları mutsuz etmek, dini inançları sarsmak gibi bir niyetleri yok. Tek amaçları toplumların tüketime sevk edilmesine, insanların 'tüketim mikrobi' ile zehirlenmesine son verilmesini sağlamak.

Küresel Günü

Danimarka merkezli Global Roots (Küresel Kökler) adlı küreselleşme ve kapitalizm karşıtı örgüt, dünyadaki tüm aktivistleri 12 Aralık'ta, AB Konseyi'nin Kopenhag'ta düzenlenecek zirvesini protesto etmek için Kopenhag'a çağırıyor. AB'nin çok ortaklı holdinglere hizmet etmeyi amaçlayan, her türlü kân insan hayatından, demokrasiden ve çevreden daha değerli gören antidemokratik bir birlik olduğunu söyleyen Global Roots üyeleri; 12 Aralık gecesi başlayacak protestolara katılmak isteyen aktivistlere internet siteleri www.dissobedience.dk adresinde pratik bilgiler sunuyor. Danimarka polisinin, göstericilere karşı son derece sert bir tavır içinde olduğunu, ülkeye girerken yaşanabilecek sorunlarda örgütün göstericilere yasal yardımda bulunacağını açıklayan Global Roots'un düzenleyeceği etkinlikler, 15 Aralık'a kadar sürecek. Global Roots, Kopenhag'a gelemeyen aktivistleri ise 13 Aralık Uluslararası Küreselleşme Karşıtı sivil itaatsizlik etkinliklerine destek vermeye, tüm dünyada protesto etkinlikleri düzenlemeye çağırıyor.

Dünyaca ünlü Amerikalı banş savunucusu Philip Berrigan, 6 Aralık günü öldü. Eski bir cizvit papazı olan ve Amerika'nın Vietnam işgali sırasında verdiği mücadele ile tanınan Berrigan, 79 yaşındaydı. 'Savaş makinesi' olarak adlandırdığı A.B.D. karşıtı eylemleri ile Amerika'nın önde gelen muhaliflerinden biri olan Berrigan, nükleer silahlar ve savaşa karşı yaptığı eylemler nedeniyle toplam 100'den fazla kez tutuklandı, yaşamının on bir yılını hapisshane geçirdi. En son 2001 yılının Aralık ayında geçmişte gerçekleştirdiği eylemler nedeniyle tutuklanan Berrigan'ın birçok kitabı bulunuyor.

İran'da öğrenciler sokakları doldurmaya devam ediyor. Reform yanlısı tarih profesörü Haşim Agaceri'nin ölüm cezasına çarptırılmasını protesto eden öğrenciler, 8 Aralık'ta bir gösteri düzenledi. Hükümetin geleceği için bir halk referandumu yapılmasını talep eden öğrenciler, tüm İran halkını demokrasi için mücadele etmeye çağırıyor.

7 Aralık günü İrlanda'nın Belfast ve Dublin kentlerinde 'Irak'ta Savaşa Hayır' protesto gösterileri düzenlendi. İnsan yaşamının değerli olduğunu söyleyen ve tüm dünya vatandaşlarını bu kirliliğe karşı çıkmaya davet eden İrlandalı göstericiler, önümüzdeki günlerde yeni gösteriler düzenlemeyi planladıklarını da açıkladılar.

6-7 Aralık tarihleri arasında, 10. AGT (Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı) Bakanlar Konseyi toplantıları, Portekiz'in başkenti Porto'da gerçekleşti. Toplantı ve AGT'i protesto eden yüzlerce insan Porto sokaklarını doldurdu. Porto Social Alternative (ASP) adlı örgütün düzenlediği AGT'in Avrupa'daki uygulamalarının protesto edildiği eylemde, ondan fazla gösterici tutuklandı.

24 Kasım günü Atlanta'da 100 protestocu, CNN Center'a yürüdü. Kartel medyanın savaş davullarını çaldığını belirten göstericiler, CNN yöneticilerinden, son dakika gelişmeleri ile halka korku yaymaktan vazgeçmelerini ve ülke çapında gerçekleşen savaş karşıtı gösterileri de yayınlanmasına taşınmasını talep ettiler.

İtalya'da G8 karşıtı gösterilere katıldığı gerekçesiyle aktivistlerin tutuklanmasına devam ediliyor. 4 Aralık günü ülkenin farklı şehirlerinde yaşayan 23 aktivist için soruşturma açıldı. Aynı soruşturma kapsamında 45 ev arandı. Başta Milano, Palermo, Ceno, Roma ve Pisa olmak üzere ülkede tutuklamaları, Berlusconi'nin baskıcı rejimini protesto etmek amacıyla birçok gösteri düzenleniyor.

21 Kasım'da Prag'da düzenlenen NATO zirvesinde, örgüte katılma daveti alan Litvanya'da, aynı gün NATO karşıtı gösteriler düzenlendi. A.B.D. başkanı Bush'un ülkeyi ziyareti sırasında da devam eden gösterilerde, NATO ve A.B.D.'nin Irak politikaları protesto edildi. Çoğunluğu başkent Vilnius'ta gerçekleşen protesto eylemlerinde, birçok aktivist tutuklandı.

4 Aralık günü Londra'da çevre aktivistleri, çevre danışmanlarının, Environmental Resource Management'in (ERM) Cavendish Square'deki ofisini işgal etti. BP adına Bakü - Ceyhan boru hattı araştırması yapan ERM'nin ofisini işgal eden aktivistler, ERM'nin ofisinin bulunduğu sokağa 'petrol savaş çıkıyor' yazan bir pankart astılar.

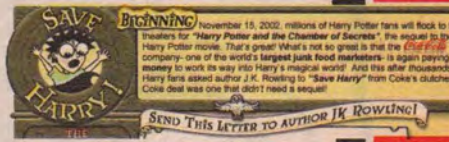
26 Kasım günü Washington'da düzenlenen bir gösteride 500'den fazla kişi Amerikan hükümetinin ülkedeki AIDS'lileri görmezden gelmesini, çok pahalı bir tedavi olan AIDS tedavisi görmeleri için bu hastalara yeterli sağlık yardımı yapılmamasını ve devlet bütçesinin büyük bir kısmının savaş için, silahlanma için kullanılmasını protesto etti. Gösteri sırasında Beyaz Saray'ın önünde, yere yatan 31 aktivist tutuklandı.

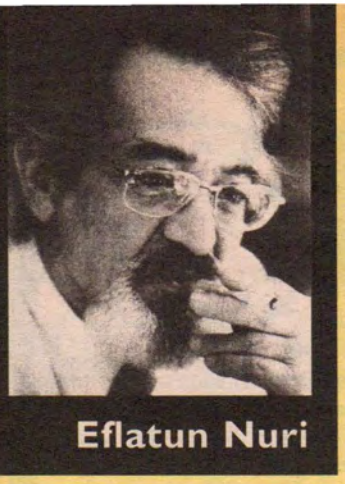
4 Aralık günü Doğu Timor'un Dili kentinde düzenlenen hükümet karşıtı gösteriler sırasında polis iki öğrenciyi öldürdü. Halkın başbakan Mari Alkatiri'nin evine fenerler tuttuğu, ülkedeki yabancı sermaye sahibi şirketlerin binalarına saldırılarda bulunduğu ve bir caminin yakıldığı, protesto eylemlerinde, öğrenciler hükümet üyelerini ülkede bunca aç varken lüks içinde yaşamakla suçladı ve ülke refahı için çalışmaya çağırdı.

6 Aralık günü Venezuela'da Chavez hükümetini protesto etmek amacıyla, başkent Caracas'ta düzenlenen gösterilerde, keskin nişancılar üç kişiyi öldürdü, yirmiden fazla göstericiyi yaraladı. Darbe söylentilerinin olduğu ülkede hükümet karşıtlar ve yanlılar arasındaki gerginlik gün geçtikçe artıyor. 11 Nisan'daki başarısız darbe girişiminin ardından, sağcı örgütler ve özel medyanın halkı protestoya çağırdığı Venezuela'da 10 Aralık günü darbe tehditini protesto etmek amacıyla da bir gösteri düzenlendi.

Amerika'da Center for Science in the Public Interest (Kamuya Açık Sağlık Merkezi - CSPI) adlı kar amacı gütmeyen bir kuruluş, Kasım ayının başında, yeni Harry Potter filmi, 'Harry Potter and the Chamber of Secrets'in dünyanın bir çok ülkesinde gösterime girmesi üzerine dünya çapında 'Harry'yi Kurtar' adlı bir kampanya başlattı. Filmin sponsorları arasında Coca-Cola'nın, 'çöp gıda' tabir edilen yiyeceklerin ve içeceklerin üreticisi Coca-Cola'nın yer almasını eleştiren grup, internet'te www.saveharry.com adresinde Harry Potter'ın yaratıcısı J.K. Rowling'e hitaben bir mektup yayınlıyor. "Bu tür içeceklerin çocuk sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri açık ortadayken Harry Potter'ın Coca-Cola ile anlaşma yapmasını protesto ediyoruz, internet üzerinde fragmanları ücretsiz izlemek için Coca-Cola ürünleri satın almamız gerekiyor yaptığınız anlaşma gereğince, Hogwarts'ta cola makineleri olmasını istemezsiniz elbette" yazan mektubu, J.K.Rowling, Warner Bros ve Coca-Cola yöneticilerine göndermeniz isteniyor sitede.

Eflatun Nuri

Antik çağda "M.Ö.508" Beykoz ormanlarında üç bin beş yüz eşcinselin acı sonu

Pers İmparatoru Dareios'un, Yunanistan'ı fethetmek için önünde engeller vardı. Bunları dize getirmesi gerekiyordu. Bu ülkeler: Trak'lar, Bithymia'lılar, Galat'lar ve Skyth'lilerdi.

Trakiya'ya geçebilmek için, Bosphoros'u geçebilmek için acele bir köprü yaptırmıştı. Bu köprü için kesilen ağaçlar yüzünden, (Anadolu Kavağı sırtlarından, Beykoz sırtlarına kadar) büyük bir orman yok olmuştu. Bu köprü mermer sütunlar arasına sıkıştırılmış, eni boyu geniş birbirlerine geçmeli logo sallarla yapılmıştı. Sonra üzerine toprak, çakıl ve kum döşenmişti.

Kullanılan halatlar da: beyaz keten keneviri lifi ve papi-rüs yapraklarından yapılmıştı. Köprü'nün korunması için iki yakaya da birer bölük asker bırakılmıştı. "Pers'ler yabancı görenekleri başka her ulustan daha kolay yaparlar; Med'lerin giyinışlerini kendilerinden daha güzel bulmuşlar, kendileri de öyle giyinmeye başlamışlardır, savaş konusunda da Mısır zırhlarını örnek almışlardır. Kulaklarına çalınan çeşitli zevkleri hemen kaparlardı; örneğin genç oğlanlarla cinsel ilişki kurma huyunu Yunanlı'lardan almışlardır. (*)

Bu alışkanlıkları, ordu içinde de geçerliydi. En yüksek komutanından, erine kadar çoğunun sahiplendiği bir oğlanı yanı Logosu olurdu. Ordular uzak ülkeleri kendi İmparatorluğuna katmak için sefere çıkarlardı. Çoğu kez önlerine çıkan şehirleri, kasabaları, köyleri yağmalar yakıp yıkarlardı. Bu arada da hoşlandıkları genç erkekleri, her türlü işinde kullanmak için, zorla sahiplenirlerdi. Ordu içinde her bireyin bir ganimet torbası vardı. Biri birinin ganimet torbasını çalarsa, yakalandığında çaldığı torbayı geri verirkin, kendi ganimet torbasını da ona vercekti. İkinci kez bu suçu işlediğinde, bir meydanda herkesin gözü önünde, ganimet torbası çalınan kişi tarafından hırsı geçene kadar ırzına geçilirdi. Orduların ardına takılıp o ganimet torbalarındaki paha biçilmez ziynet eşyaları için kendilerini pazarlayan, binlerce eşcinsel, frengiden başka her türlü cinsel hastalık da bulaştırıyorlardı. Alınan bir kararla, bunlar köprüden karşı yakaya geçirilmeyecekti. Çünkü hem ordu içinde, ölümcül cinsel hastalıkların yayılması ve seks yapma özgürlüğü nedeniyle ordunun zayıflaması, boşu boşuna güç kaybetmesi bunlara neden olarak gösterilmişti. Bu karara en çok ailelerinden, yurtlarından koparılanlar sevinmişti.

Özgürlüğe kavuşmanın mutluluğu içinde, ülkelerine bir an evvel dönebilmek için gruplar halinde ormanın içine dalıp gözden kayboldular. Geriye kalanlar kırbaçlanarak, tekmelenerek, ağlaya, sızlaya büyük bir vadiye (Yuşa tepesiyle, Yoroş Kalesi arası) terk edildiler. Bu terkedilmişliği bir türlü içlerine sindiremeyen binlerce logo (eşcinsel) her ne pahasına olursa olsun karşıya geçip Pers ordusunun peşine düşmeye karar verdiler. O gece köprü'nün başındaki bir bölük asker sahile yayılmış, kurdukları çadırların önünde, ateşler yakmışlar, sofralar kurmuşlar, yiyip içiyorlardı. Logo'lar aralarından seçtikleri en güzel ve cilveli ar-

kadaşlarını onların yanlarına gönderdiler.

Askerler gelenleri coşkuyla karşıladı. Gelenler de boş durmadılar hemen sarmaş dolaş olup kucaklarına oturdurdiler. Onlara tas tas şarap sundular.

Gece yarısına kadar yiyip içtiler. Askerleri cilveleriyle kendilerinden geçirerek bol, bol içirdiler. Neredeyse bütün bir bölük sızıp kalmıştı. Bekledikleri an gelmişti; gizlenen arkadaşları ellerinde taşlar, kalın sopalarla, saklandıkları fundalığın içinden çı-

ğlıklar atarak fırladılar. Çok kalabalıkla, ayakta kalabilen askerler, daha silahlarına uzanamadan, kafalarına yedikleri odunlarla yere yıkıldılar.

Logo'lar (eşcinseller) ellerinde meşaleler ve odunlarla karşı yakadaki askerleri de ortadan kaldırmak için, köprü üzerinde koşmaya başladılar. Köprü'nün ortasına yaklaşmışlardı, karşı yakadaki askerler onları çok evvel fark edip köprü'nün ortalarına yakın bir yerde pusuya yatmışlardı. Bir anda ok yağmuruna tutulanlardan en öndekiler

köprü üzerine birer birer devrildi. Bu durumu gören binlerce Logo korku ve panik içinde kaçarlarken, birbirlerini ezdi, bir çoğu da Bosphoros'un soğuk sularına gömüldü. Askerlerin peşlerini bıakmayacağını düşünen logolar köprü'nün giriş yoluna odun yığıp ateşe verdiler. Daha uzaktaki ormanlara doğru, nefes nefese koştular.

Korku ve panik içinde kaçarlarken, bir çoğu ormanın içinde büyük guruptan istemiyerek kopup kayboldular. Zifiri orman içinde ellerindeki meşalelerle gün ışığına kadar yürüdüler. Bitkindiler, her yerlerini çalılar, dikenler fena halde yırtmış, tabanları şişmişti, üzerine zor basıyor-

lardı. Geniş bir fundalık içinde, mola verdiler. Birbirlerine sokularak derin bir uykuya daldılar. Bütün bir gün uyuya kalmışlardı. Uyandıklarında etraflarını, çepe çevre sarmış, uçları sivri keçe külahlı, postlardan giysileri olan, ince sesli kadınsı bir sürü adamla karşılaştılar. Sevimli yüzleriyle logoları süzüyorlardı. Bunlar göçebe Skyth'lerdi. Bunların ataları büyük bir günah işlemişlerdi. "Skyth'ler Aphrodite Tapınağını yağma etti." "Skyth'lerden Askalon tapınağını yağma etmiş olanları tanrıça çarpmış, sapıklığa uğramışlar, babadan oğula hepsi kadın olmuşlardı; Skyth'ler de bunların işledikleri bu günah yüzünden hastalanmış olduklarını söylerler ama Skythia'dan geçen yollar, Skyth'lerin "Enare"ler dedikleri bu adamların ne çeşit bir hastalığa tutulmuş olduklarını kendi gözleriyle de görürler (*) Bunlar hayvancılık yapıyorlardı. Evleri, iki bölümlü, üstleri deri içleri keceden oluşan ilkel arabalardı.

Korku dolu logolara her şeyi gördüklerini, herşeyi anladıklarını zor da olsa anlatmaya çalıştılar. Ormanda vahşi hayvanlarla, vahşi insanların çok olduğunu, onlara Khal-kedonia'a (Kadıköy) kadar götürebileceklerini ifade ettiler. Fakat bir çoğu Skyth'lerin çok kötü ve acımasız olduklarını duymuştu. Logolar "yolu gösterin, biz gideriz" dediler. Çünkü bunlara güvenmiyorlardı. Sadece verdikleri yiyecek ve içecekleri, bir de ateş yakmak için guars taşı ile kenevir lifini kabul ettiler. Aslında Skyth'lerin içinde, yumuşak başlı bu göçerler ince ruhlu iyi insanlardı. Skyth'lerin gösterdiği yöne doğru yola çıktılar. Fakat pek fazla yol alamadılar, hava iyice kararmıştı, mola verdiler. Vahşi hayvanlardan korunabilmek için büyük bir ateş yakıp etrafında uzandılar. Sabaha kadar vahşi hayvanların seslerinden uyuyamadılar. Uykusuz, yorgun tekrar yollara düştüler. Öğleye doğru karşılarına bir ırmak (Göksu) çıktı. Yüzerek karşıya geçmeye karar verdiler. Irmağa ilk girenler, timsahlar tarafından arkadaşlarının gözleri önünde parçalandı. Irmak timsah kaynıyordu. Irmağın hizasından tepelere doğru, tırmanmaya başladılar. Daha yukarılara doğru çıktıklarında, büyük bir köye vardılar. Köye doğru koştular, artık kurtuldukları için seviniyorlardı. Oysa burası Skyth'lerin en vahşi insanlarına ait yerleşim yeri idi.

Skyth'lerin "Savaşla ilgili adetleri şunlardır: Bir Skyth, öldürdüğü ilk düşmanın kanını bir kupaya doldurup içer, savaşta öldürdüğü herkesin kafasını kesip krala götürür; zira, ancak kafa götürürse ganimetten pay alabilir; yoksa, hiçbirşey vermezler. Düşmanlarının kafasını şöyle yüzerler: Kulakların kenarından çepeçevre keser, kafayı tutup silkeleyerek deriyi alır, iyice yumuşasın diye öküzün kaburga kemiğiyle temizler ve avuçlarında yoğurur, elbezi gibi kullanmak üzere saklar. Bunları atının dizginlerine dizer ve bununla övünür, çünkü bu havlulardan en çoğunu taşıyan en yiğit diye geçinir. Hatta içlerinden birçoğu yüzülmüş deri parçalarından, sığırtmac kazaklarınkine benzer mantolar yapıp giyerler. Gene birçokları, yedikleri düşmanın sağ elinin derisini de, tırnaklarla beraber yüzerler ve ok torbasına kapak yaparlar. Çünkü insan derisi kalın ve pürütsüz olur; belki de deriler içinde, en beyazıdır." (*)

Eşcinseller bu vahşi Skyth'lerin eline koşarak düşmüşlerdi. Bir yıl içinde onlardan geriye yalnız, derilerinden yapılmış giysiler, şarap tasları ve süs eşyaları kalmıştı.

(*) Herodot tarihinden

1 Bitkibunları NASIL yapıyor?

Resmi rakamlara göre İstanbul'da yaşayanların yüzde 3'ü esrar kullanıcısı. Yani kaba bir hesapla sadece İstanbul'da 300 bin kişi esrar içiyor. Haberi duyup 300 bin kişiyi birarada esrar içerken düşününce önce bir şaşkınlık yaşadık, ardından bir esrar dosyası yapmaya karar verdik. Dosyamızın bu bölümü için bir kullanıcı ve emekli bir esrar satıcısıyla konuştuk. Konuya önümüzdeki sayıda devam edeceğiz.

O. E. 32 yaşında, tiyatrocu, son 4 yılı kronik olmak üzere 10 yıllık esrar kullanıcısı. Esrarın bağımlılık yapmadığı düşüncesinin "martaval" olduğunu söyleyen O. E.'nin kafası karışık. Bir yandan esrarı bırakmayı düşündüğünü, diğer yandan yasallaştırmayı vaad edecek partiye seve seve oy vereceğini söylüyor.

Kaç yıldır esrar kullanıyorsun?

Konservatuar ikinci sınıftan beri var. Yani 22 yaşından beri, 10 yıldır var. Ondan önce çok içki içiyordum. Üsküdar'da bir abimiz vardı, bize bir gün esrar verip "İçki gibi yormaz. Bol bol gülersiniz, ama sakın dağılmayın" dedi. İlk kez içtim, elimde bira şişesi var. Şişe çok komik gözüktü gözümde. Ortamdan utandım, lavaboya gittim elimde şişeyle, orada gülmeye başladım. O zaman öylesine bir içtim. Aynı senenin sonunda kilo problemim çıktı. İçkiyi kesmem lazım, ama öyle böyle değil hayvan gibi içki içiyordum. E içkiyi bıraktınca yerine bir şey lazımdı, ot içince ertesi sabah içkideki gibi perişan da olmuyorsun. Ben de esrar içmeye başladım.

O zamandan beri düzenli kullanıyor musun?

-Evet, ama şimdiki sıklıkta içmiyordum başta. Son 4 yıldır tamamen hayatımın bir parçası. Önsüz olmuyor. 4 yıl önce bir yakınıma kaybettim, ondan sonra dozu da artırdım. O zamandan beri sabah 8'de kalkar kalkmaz bir sigaralık yapıyorum. Sonra gün içindeki duruma göre içiyorum...

Bugüne kadar ne kadar tüketmişsindir? Kiloya vursan ne tutar?

Haftada ortalama 25 gram içtiğimi düşünsen, ki bu değişir zamana göre, 10-12 kilo civarı tüketmişimdir.

Kilo verme meselene dönersek, esrarın faydası oldu mu kilo vermende?

Eti Form vazifesi görmedi yani, ama dolaylı faydası oldu. İçkiyi bırakmanın faydası oldu desem daha doğru olur.

Bağımlılığa geçişle ilgili olarak, bazılarının fark etmeden bağımlı olduğu söyleniyor. Yani kişi bir zaman sonra bakıyor ki, hayatında esrar diye bir şey var. Sende de böyle mi oldu, yoksa adım adım her şeyin farkında mıydın?

Biraz kakara kikirinin arasında oldu galiba. Yani "ben bağımlı mıyım acaba?" dediğim zaman baktım ki, bağımlı olalı çok olmuş. Farkına varmadım anlayacağın.

Alkol ve esrar bağımlılığını karşılaştırır mısın? Bir de ikisini karıştırınca nasıl oluyor? "Kuru sulu içiyorum sefam olsun oh oh" diye bir Selami Şahin bestesi vardır, hakikaten "sefam olsun oh oh" diyecek kıvama geliyor mu insan?

Birtakım **kuru** içecekler...

"Gençlerimizi alkol müptelası olmaktan, bir takım kuru içeceklerin müptelası olmaktan kurtaracağız" Recep Tayyip Erdoğan/ 20 ekim tarihli miting

Selami Şahin'in kastettiği malzemenin tadına bakmadan konuşmak yanlış olur tabii...(gülüyor)

Ya aslında içki beni bozuyordu, hala da bozuyor. İkisini karıştırmak çok kötü, hele miktarları abartınca iyice boka sarıyor bünye. Bir de içki bağımlılığı çok pis, yani leş gibi kokuyorsun, sabah akşam öküz gibi içince ayakta duracak halin de kalmıyor. Bundan başka alkol benim hayattaki duruşumu bozuyor, sessiz kalmam yerde kalamıyorum, konuşmam gereken yerde saçmalıyorum falan... Cinselliği etkileri de farklı, içki içip kadının üzerine harala hurala saldırmak yerine esrar içip sevişmeyi tercih ederim. Vapur iskelesinde çok komik bir şey asılı, "Esrar İçti Annesini Kesti" diye bir haberi çerçeveletmişler. Bende böyle bir etki göstermiyor, ama alkol beni agresif yapıyor mesela. "Rakı İçti Annesini Kesti" olsa anılarım, esrar böyle bir şey yapmaz insana.

Esrar içince ne hissediyorsun? Ne yapıyor?

Beni daha değişik bir adam yapıyor. Belki bu başka adam yapması kendimi unutturduğu için hoşuma gidiyordur, bilmiyorum. Ama gevşetiyor, daha iyimser, sevecen yapıyor beni. Galatasaray'dan nefret ederim mesela, ama geçen akşam televizyonda maç seyrederken sigaralık içtim, Hasan Şaş ve Bülent'ten bile tiksindim yani, o derece.

Uzun vadede nasıl etkileri oldu?

Hafıza sıfır. Çok şeyi hatırlamıyorum artık. Bir bitkinin bunu nasıl becerdiğini bilmiyorum, ama eski hafızamın yerinde yeller esiyor. İlk zamanlar çok yoktu bu, uzun zamandır kullanan abilere falan bakıp "iyi ki ben bunlar gibi değilim" falan derdim, ama yavaş yavaş bende de başladı. İllerleyen yaşlarda daha beter olacağım, çünkü demin bahsettiğim abiler de aradan geçen yıllarda tempolarına ara vermedikleri için daha kötüye gidiyorlar.

Bırakma çaban oldu mu? Ya da en azından düşündün mü bırakmayı?

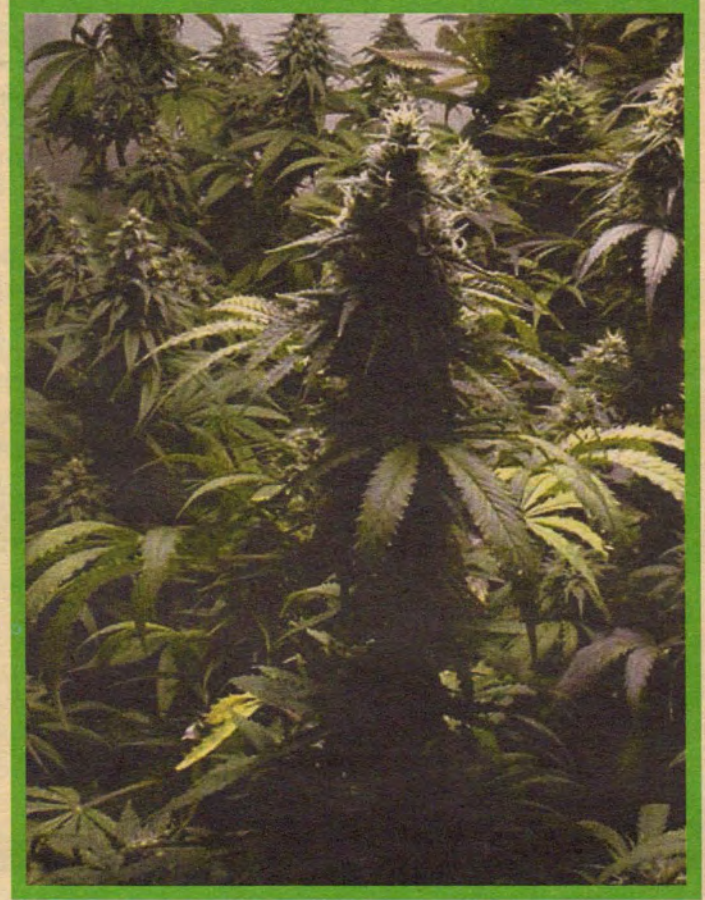
Tamamen bırakmak gibi bir çabam olmadı. Buna gerek de olmadı zaten. Dönem dönem ara verdiğim oluyor. Askerde 28 gün boyunca hiç içmedim, bulamadım diye değil, orada da vardı teşkilat da ben özellikle içmedim. Geçenlerde 4-5 gün içmedim, aaa bambaşka bir kafam oldu. Yani, bir süre bırakınca başka bir hale geçiş yapıyorsun. Bir anlamda yine kafa buluyorsun. Ama kendi hesabıma sabah akşam içmesem daha iyi olur diye düşünüyorum. Bununla uğraşacağım, çünkü ne yaparsam yapayım zamanı ve beni bir şekilde yavaşlattığını biliyorum. Sıkıldım da bi taraftan...

Nasıl bir sıkılma bu?

Hayatımda esrar içme diye bir rutin oluştu. Bu sıkıcı. Öbür taraftan kafam yalama oldu, esrar içmeyince dişliler geçmiyor. Arada sırada içsem daha eğlenceli olur, ama sabah başladığım için kafam öğlen saati zaten geleceği en üst seviyeye geliyor. Onun üstünde bir keyfi olmuyor günün devamında. Bu sefer ne bileyim bazen içkiyle karıştırıyorum, bazen sigaralık sayısını arttırıyorum.

Esrarın bağımlılığı yoktur" da diyemiyoruz o zaman.

Valla onu diyen arkadaşla konuşmak isterim. Bence martaval bu dedikleri. Esrarın bağımlılığı var. Eroin bağımlılığı gibi değildir tamam da, beni bağladı yani. İlk zamanlar aklımın hizmetindeydi, ya da ben öyle sanıyordum. Şimdi aklımın onun hizmetinde olduğunu söyleyebilirim. Çünkü esrar

içince hayatta olmayacak bir şey yokmuş gibi geliyor. Her şeye "olur, tamam, niye olmasın" demeye başlıyorsun. Bunlar sadece bende ki etkileri ama, başka insanlarda başka oluyordur belki.

İşini nasıl etkiliyor? Sahneye çıkmadan önce içiyor musun?

Genellikle içip çıkıyorum, ama içmeden oynadığım da oldu. Ezber yapabiliyorum, sahnede abes bir durum da olmadı esrardan kaynaklı. Genel tembelleşmeden kaynaklı olumsuzluklar vardır tabii, ama doğrudan olumsuz bir durum yaşamadım.

Yakın çevren, ailen biliyor mu esrar kullandığını?

Valla babamın gençliğinde içmiş olması yüksek ihtimal. Ama benim kadar asıldığını sanmıyorum. Ben yine de kullandığımı kendisine söylemiş değilim. Annem ve kardeşlerim de bilmiyor. Bilseler çok üzülürler tabii. Sevgilim biliyor, onun endişesi de kendi ailesinin duyması. Onun dışında takmıyor. Ama açıkçası benim kız kardeşimin kocası içse, sevinmem yani. Aile dışındaki yakın çevreye gelince, hemen hemen hepsi içiyor zaten. Yakın çevrende herkesin içmesinin iki kötü tarafı var, birincisi içmeyen insanlardan uzaklaşıyorsun, ikincisi bıraksan nasıl dayanacaksın bu insanların yanında? Gerçi içmeyen çok az adam kaldı herhalde.

Bağımlılığın bir etkisinin de bu olduğu söyleniyor. Yani kendin içtiğin ve yakın çevreni de içenlerden kurduğun için, herkes içiyor sanıyorsun.

Aslında eskiden esrar içen kimseyi görmüyordum, tanı mıyordum. Şimdi içenlerle daha kolay ilişki kuruyorum, bunlar doğru. Benim Taksim'in göbeğinde arabasının içinde, kendi evimin kapısının önünde esrar saran adam görmüşlüğüm var. Diyelim bu da algıda seçicilikle ilgili. Ama kullanımın çok arttığı da belli. Mesela esrarın sarıldığı büyük ebatlı sigara kağıdı var. Bir sürü yerde satılıyor bu kağıtlar ve başka bir iş için kullanılmıyor bildiğim kadarıyla. Yani ben civarda oturup bu kağıda bütün saran adam hiç görmedim. Neyse, bu kağıdı üreten firmanın kamyonetini geçen gün köprüden geçerken gördüm, kamyonetin üzerinde kağıdın markası yazıyor koca koca harflerle. Bu kağıt kamyonetle dağıtılacak hale gelmişse daha ne diyelim ki yani...

Esrarı kolay buluyor musun? Bir de fiyatları nedir, neye göre değişir?

Bazen İstanbul'un diğer ucundaki bir arkadaşımınla birbirimizden habersiz, ayrı ayrı adamlardan, ama aynı malı aldığımız oluyor. Bu çok geldi başıma. Bilirkişi gibi konuşmak istemem, ama toplu giriş ve düzenli dağıtım ağı var demek ki. Fiyatlar genelde çok oynamıyor. İki türü var, biri toz halde, dolar aşırı yükselmeden önce 25 gramı 100 dolardı, şimdi 100 dolardan biraz daha ucuz. Ot halindeki 25 gramı 70-75 milyon civarında oynar. Benim oturduğum mahallede benim bildiğim 5 ayrı torbacı var. Bulmak sorun değil. Zaten bir zaman sonra garip bir uzmanlık durumu oluşuyor. Bu saatten sonra değil İstanbul'da, dünyanın hangi köşesinde olursa olsun, bir şekilde esrar bulurum, bunu biliyorum.

İngiltere ve ABD'de esrarın belli koşullarda serbest bırakılması tartışılıyor. Hollanda'da ve İngiltere'nin belli bölgelerinde zaten yasal. Bu haberleri duyunca ne düşünüyorsun? Bir siyasi parti çıksa ve "esrarı serbest bırakacağım" dese, sırf bunun için o partiyi destekler misin?

Desteklerim tabii. Seve seve oy veririm. Zaten bundan 10 sene sonra çıkıp da "arkadaşlar esrar serbest bırakıldı" derlerse, çok ağır, ana avrat küfür edeceğim. Ben her alışverişte polisiye film çeviriyorum, torunlarım karşımda rahat rahat içecekler. En iyisi kimse kimseye iç de demesin, içme de demesin. Serbest bırakılan yerlerde ne kötülük olmuş ki hem? Hollanda'da bankacılık gerilemiş değil mesela. "Arkadaşlar esrarı içtiniz, hepiniz serdiniz, battık" diye kapanan Hollanda bankası duydun mu sen hiç? Sistemleri gayet güzel işliyor, kriz falan da yok. En gelişmiş ülkelerden biri. Ne biliyim mis gibi futbol takımları var. Davids var, Kluivert var, Makaay var. Eee, serbest olunca çok büyük sorun çıkmıyor demek ki...

Engin Ardiç bir yazısında bazı köşe yazarları arasındaki "balık şarapla mı içilir, rakıyla mı?" tartışmasının ardından "çift kağıtlının üzerine şöbiyet mi iyi gider baklava mı?" tartışması başlatılmasını önermişti. Senin fikrin ne bu konuda? Şöbiyet mi baklava mı?

İkisine de hayır diyorum. Esrarın üzerine tatlı yedikten sonra insanın kafası açılır. Ayılmayla sonuçlanan acemice bir hareket olur. Ha, kan şekeri düşüyse, kötü olundysa herhangi bir tatlı yenabilir tabii. Bu durumda benim tercihim baklava olur. İnşallah Engin Ardiç bunu okuyup küfretmez bize..

esrar

kahveleri

Esrar kahveleri, o çağlarda (1900-1910) İstanbul'un muhtelif semtlerinde esrarkeşlere açıktı, Tophane'de, Tahtakale'de, Aksaray'da, Üsküdar'da... Bunlara kimse müdahale etmez, muhalefet etmezdi. Ne belediye karışır, ne sıhhiye, ne de zaptiye... Esrar yasak mıydı, değil miydi o zamanlar, pek kestiremiyorum ama, esrar düşkünleri buralara ellerini kollarını sallaya sallaya girerler, çıkarlar, kabaklarını çekerler, keyiflerine bakarlardı. Kimler gelmezdi buraya? Sikkeli külahlı dervişler, asalı derbeder seyyahlar, yalınayak başı kabak beygir sürücüler, kürklü, hırkalı, entarili mahalle beyleri, arada birçok efkarlı mektepli filan. Lülelere bir sıra tönbeki yahut tütün, bir sıra esrar kat kat yerleştirilir, kahveci bunu kendine mahsus bir caka ile ateşler, kamışı şöyle bir üfleyerek öttürür, sonra birbiri üstüne iki üç nefes çeker. Top top, halka halka duman

"ottur günah'ı yok mudur"

"Esrar ile ilgili halkımız arasında yanlış bir kanı vardır, şöyle ki; esrar maddesinin içinde kimyasal madde olmadığı ve bitki olduğu düşüncesidir. İşte bu masum gösterilmeye çalışılan esrar maddesi diğer uyuşturuculara her zaman basamak teşkil etmektedir. İnsanlarımız arasında "ottur günahı yoktur" deyişiyle küçümsenen bu uyuşturucu maalesef insanlarımız arasında masum gösterilmesinden dolayı yayılmaktadır. Oysa ki masum gösterilecek bir uyuşturucu yeryüzünde yoktur olsa bile onun adı uyuşturucu değildir."

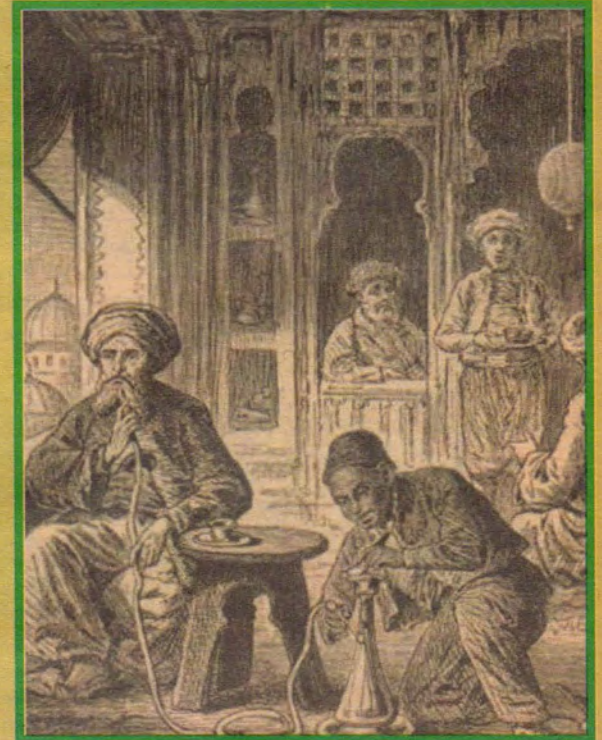
(<http://www.amatem.ekibi.com/>)

kahvenin içine yayılır, bayıltıcı, uyuşturucu esrar kokusu da beraber. Müşteriler, esrarcılar yutkunmaktadır: kahveci kabağı esrarcıların en yaşlısına en gediklisine sunar. O da kamışa yapışır, birkaç nefes birbiri ardına çeker, buram buram, bulut bulut duman uçurur, verir kabağı yanındakine. O da çeker, dayar kabağı üst tarafındakine.

Esrarcılar boğula boğula öksürürler, duman içinde kalırlar, duman olurlar. buna mastor olurlar demek daha uygundur. Renkler solar, gözlerin parlaklığı silinir, saçma sapan konuşmalar, hezeyanlar başlar. Yaşlılar akla hayale sığmaz mavallar okurlar, gençler, özellikle de mektepliler imparatorluğu dolarlar dillerine. Saraya, tahta, taca ana avrat veriştirirler, dalga geçerler, uyuşup kalırlar. Bu, gülünecek mi, acınacak mı, ağlanacak mı, düşünülecek mi bir

hayattı, bir serserilik miydi, hala kestiremiyorum. Ama bu iş böyleydi.

(Eski İstanbul'dan Hatıralar, Sadri Sema, İletişim Yayınları, 1991, Syf.97)

Posta güvercini VİE cezaevine sRar getiRirdik!!!

A. H. K. 1952 doğumlu, 16 yaşından beri esrar satıyor. Yaşından çok büyük gösteriyor, zayıf, aurtları çökmüş. Sesi çatallı. Söyleşiden de fark edeceğiniz gibi biraz sinirli bir abi, üstüne de fazla gidemedik doğrusu. Ama bu kısa röportajda bile çok ilginç şeyler anlattı bize. Özellikle cezaevleri için anlattıkları aklımızı yerinden oynattı, insan kafayı bozunca neler yapabiliyormuş neler....

Kaç yıl boyunca esrar sattınız?

1968 yılından 99 yılına kadar sattım. Ondan sonra da tövbe ettim, girmedim bir daha.

1968 tesadüf mü, yoksa Sultanahmet'e gelen hippilerle falan ilgisi var mı?

Yok hippileri falan bilmiyorum ben. Hippi dedğin adamların sayısı belliydi, öyle çok esrar içerlerdi diye bir şeyler anlatılıyor, ama İstanbul'un çok semtinde hippilerin bir günde içtiği, bir saatte içilirdi.

Yerli müşterilerle çalışıyordunuz yani.

Evet. Ama Amerikan gemisi gelmişti Dolmabahçe'ye. Yabancılar orada sattık. Bir abimiz vardı, "Bu Amerikalı askerler çok meraklıdır ota boka, oraya tezgah kuralım" dedi. Sene 69 mu, 70 mi ne... İlk günler gittik, hakikaten iyi satışımız vardı. Geminin dönmesine yakın İstanbul'un her semtinden torbacı gelmeye başlamıştı. Esrar aynı kınaya benzer, o askerlere de esrar diye çok kına satıldı.

Siz de kına sattınız mı?

E tabii. Herifi bir daha nerede göreceğiz. Bir de herkes kına getirmiş ben niye harbisini satayım ki? Ama kendi müşterimize yanlış yapmadık, onu da söyleyeyim.

Sattığınız sürede siz de esrar kullandınız değil mi?

Ben 2 yıl önce rahatsızlık geçirip bıraktım içmeyi, satışı da onun için bıraktım zaten. İçmeden satamazsın çünkü. Satarsan dayanamaz içersin.

Esrarı kesince yemek yiyemiyordum, böyle birkaç arkadaşı kaybetmiştik, korkup bıraktım. Bu yaştan sonra içkiye başladık, ama rakı nere cigaralık nere...

Müşterileriniz nasıl insanlardı?

Her zaman belli bir yaşın üstündeydi. Liseli çocuklara falan esrar satan, hap satan bazı yavşaklar vardır, ben onlardan değilim. İşadami müşterim de oldu, berber de, film artisti de... Biri sürekli karısıyla gelirdi... Baba oğul gelenler de oldu. Ne biliyim, Migros'un müşterisi gibi, karışık yani.

Esrar dışında başka uyuşturucu sattınız mı?

Haşa... Ben hayatımda esrardan başka bir şeyi cezaevinde bile içmedim, kendi içmediğimi de satmam. Torbacı hangi malı satıyorsa satsın, yüzde 99 ihtimalle o malı kullanıyordur. Hapla falan hiç işim olmadı, nasıl bilmediğin yemeği yemezsen, bilmediğin şeyi de içmemen lazım. Ben hapın nasıl yapıldığını bilmiyorum ki, adam yaparken içine zehir mi katıyor, başka ilaçların artığını mı katıyor. O hapı içtikten 10 sene sonra kolum kafamdan çıkacak, şeklim kayacak belki. Bilemem. İçmedim de satmadım da. İçene karışmam, ama kimseye tavsiye de etmem.

Esrarı tavsiye ediyor musunuz?

Yok. Kimse kimseye tavsiye edemez güzel kardeşim. Niye beni sıkıştırmaya çalışıyorsun? Güzel güzel konuşuyoruz, tavsiye mavsıye derken millet bizi zorla ot içirtiyoruz zannedecek. Satmıyorum artık kardeşim ben.

Hap içmeyi tavsiye etmem dediniz de, onun için sordum.

Hapı tavsiye etmem kardeşim. Esrarı da etmem. Ama biri kimyasal bir şey, öbürü doğal. Aradaki farkı anla. Kimyasal uyuşturucuya bağlanırsan kötü olur, onu diyorum.

Siz sattığınız esrarları nereden alıyordunuz? Yani isim, yer falan sormuyorum, usul nedir bu işlerde? ABD'de satıcılar da belli bir kariyer çizgisi izliyorlarmış. Yavaş yavaş, "normal" işlerdeki gibi bir ilerleme varmış mesekı. Burada nasıldır bu?

Öyle kariyer falan olmaz burada. Bakkalın kariyer şekli neyse torbacının da odur. Artık herkes köyünden bahçesinden getiriyor. Ama onlar işi çok gizli yürütürler, piyasa dışıdır. Onun dışında Türkiye'de belli yerler vardır, belli adamlar memleketinden mahsulünü getirir. Toplanılır, bir iki gün içilir bunlar. Sonra karar verilir, bunun değeri şudur, bununki budur diye. Onun altında ve üstünde kimse satamaz. Bu dediğim toptan satış tabii. Bunlar benim cezaevinde falan duyduklarım, yoksa o ortamlara girecek büyüklükte işim olmadı. Toptan getiren adamlardan bize gelir, biz de dağıtıldık işte. Ama artık 20 sene, 10 sene önceki gibi değil işler. Herkes patır kütür esrar içiyor. Bizim orada bir kuru temizlemeci var mesela, kapısından geçerken buram buram kokuyor, sapıtmış herkes. Bazı memleketlerde, köyde, kasabada esrar karşılığı para istemek ayıptır, hediye babında dolanır ortalıkta.

to-ru-nu-na götürseymiş!

İki yıl önce küçük torunu esrarla yakalanan Kraliçe Elizabeth, bir sanat galerisinin açılışında beklenmedik bir sürprizle karşılaştı. Esrar, afyon, hint keneviri ve benzeri uyuşturucu maddelerin serbest bırakılması için bir süredir kampanya yürüten grup üyelerinden biri, kraliçenin yanına yaklaşıp kendisine çiçek niyetine esrar yapımında kullanılan bir buket hint keneviri hediye etti. Buckingham Sarayı sözcüsü ise olayla ilgili olarak yaptığı açıklamada, "Kraliçeye gittiği her yerde halk çiçekler ve çeşitli hediyeler veriyor. Kraliçe genelde bu çiçekleri hastanelere veya yaşlılar evine gönderiyor. Bazı beğendiği çiçekleri evine götürür. Ancak bu buketi eve götürmeyeceği kesin" dedi. (14.10.2000-Ajanslar)

İstanbul'da çok satıcı var mı?

Torbacıların çoğu kabul etmez satıcılığı. İşte en fazla “kendiminkini bedavaya getirmek için ufak tefek satış yapıyorum” falan der. Bakarsan hepsi bir... İstanbul'un her mahallesinde vardır bir torbacı. Arayan bulur zaten...

Cezaevi dediniz demin. Kaç kere girdiniz cezaevine?

Çok kere girdim. İçicilik, satıcılık... Uzun istirahatim yok gerçi, ama ufak tefek yaralamadan falan da girdiğim oldu yani.

Cezaevinde nasıl bu işler?

En rahatı orasıydı. Herkesin eşi dostu değişik değişik malzeme getiriyor. İdare de bağlanmışsa süper olur. Bir kilo ondan, bir kilo bundan... İdare ne yapacak ki zaten, o mal oraya girecek belli, mani olamazsın. Bazen aksilikler oluyor tabii... Biz G. Cezaevi'nde yatıyoruz, müdür lavuğun teki. Laftan, rüşvetten falan anlamıyor, içeri bir şey giremiyor. Orada bir posta güvercini vardı. Benden önce girenler çok iyi alıştırmışlar, dışarı yolluyorsun hayvanı, gittiği yerdeki adam sırf bize çalışıyor, orada bunun sırtına 25 gram, 50 gram neyse bağlayıp gönderiyordu. Ama bizim koğuş kudurmuş, günde iki sefer yaptığı olurdu hayvanın. Gönderirken kuşun sırtına koli bandıyla bağlıyorlar malı, biz de para yolluyoruz aynı usulle. Hayvanın derisi görünüyordu artık, koli bandını çekerken tüylerinin anasını bellemişiz.

.....???

Bir de unutamadığım P. Cezaevi var. Orada ünlü babalardan H. ile aynı koğuşta yatıyoruz. H. esrar içmez, baktık buna sürekli ipek gömlek geliyor. Ulan dedik, bu herif ne yapıyor bu ipek gömlekleri? Meğer, revirde kendine yer yaptırmış, bir tabakta afyon suyu var. O ipek gömleği şerit şerit kesip afyon suyuna batırıyor, sonra dilinin altına koyuyormuş meğerse. İpek suyu emer, en iyi o

çeker diye ipek gömlek getirtiyormuş. Rahmetli, meşhur delikanlı N. A. da onunla revire çıkardı sürekli. Galiba ikisi takılıyordu. Biz de “bu heriflerin bu kadar şekli var, niye ot içmiyorlar acaba” diye düşünüyoruz. Meğer babaların meselesi başkaymış.

Cezaevinde uyuşturucu koğuşlarında uyuşturucu bulamayan bazı mahkumların örümcek ağı, kulak kiri, ekmek küfü gibi şeyleri biriktirip içtiği söyleniyor. Doğru mudur bu?

Kulak kirini ve küfü duydum, ama örümcek ağını bilmiyorum. Hani “insanın vücudundan çıkan zehirlidir ki vücut onu atmıştır” mevzuundan kaynaklı. Tırnak da kafa yapar, bir arkadaş saçın da yaptığını söylüyordu, bilmiyorum. Ekmek küfü zaten uyuşturucudur. Acid'in hammaddesi çavdar ekmeğinin küfü. Bunları genellikle eroınmanlar yapar. Zaten genelde cezaevinde o kadar harman kalınmaz. Çünkü sürekli esrar kullanıyorsan, içmediğin zaman asabiyet yapar. Bir cezaevi dolusu adam var orada, katili var, sapığı var, manyağı var... İdare esrara yol vermezse iyice sapıtır bu adamlar, isterse vermesin....

Bu işten çok para kazanılıyor mu?

Benim normal işim vardı, bıraktım sonra. İyi derken öyle düşünüldüğü kadar değil, ama karınca kararınca kazandım yani. Bu işten çok para kazananlar, demin anlattığım malların fiyatını belirleyen adamlardır. Bir zaman sonra benim başka işim kalmadığı için bunu yaptım mecburen. Son zaman bir dükkan açmıştım, idare etmeye çalışıyoruz.

Hormonlu sebzeler çok konuşulmuştu, esrarın da var mıdır hormonlusu?

Nasıl hormonlu?

Yani ekilirken ilaç falan kullanılıyor mu?

Sağlığa ilaveten zararlı olabilecek gübreler falan...

Burada o kadar olduğunu sanmıyorum, sonuçta yasak. Kimse kenevir ektikten sonra tarla sürüp gübre serpmiyor yani. Ama mesela son zamanlarda çok yaygın bir şey var, Arnavutluk'tan gelen otun çok makbul olduğu söyleniyor. Oradaki durum şu, Arnavutluk savaştan sonra ekonomisi bizden beter oldu biliyorsun. Yöneticiler de hiç değilse buradan para dönsün diye esrarın yurtdışına satışına izin verdiler, yol verdiler. Öyle böyle değil, bakanları, milletvekilleri falan çanta çanta ot taşıyormuş yurtdışına. Birdenbire acayip bir talep olunca memleketlerindeki ot tükendi. Bu yüzden sürekli kimyasal ilaç kullanıp yetiştirmek zorundalar. Arnavutluk otunu kimseye tavsiye etmem, anlatanlar kafasının güzel olduğunu söylüyorlar. Dikkatli olmak lazım...

Burada ilaç kullanılmıyor yani...

Emin olduğumu söylemedim güzel kardeşim. Ama adam köyünde kenevir tarlasını elinde aletle haşır haşır ilaçlarken yakalanırsa, jandarma o ilacı adamın kışından verip burnundan çıkarır. Arnavutluk'ta tek para kazanılan ürün olduğu için mecburen ilaç kullanılıyor. Devlet gözetiminde yani... Türkiye o hale düşmedi şimdilik. Bir de burada ot tükenmez. Marul biter, domates biter, ot bitmez. Böyle bir yer burası... İlaça falan gerek yok yani...

Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Yok kardeşim. Hadi Allah'a emanet olun, güle güle...

Üçtone esrar içtim!!

“Birinci Dünya Harbi'ne kadar 1868 okka (2400 kg) rakı içtim. Ondan sonrasını hesap etmedim. Bir mandalina, bir dilim portakalla 1 okka (1283 gr) rakı içtiğim çok olmuştur. Aylarca değil yemek, bir lokma ekmek bile ağzıma koymadım. Rakıdan başka 3-4 ton esrar içtim. Bir o kadar da afyon yuttum. Bu üç azametli hükümdar, kafamın üstünde saltanat kurdular, senelerce kımıldamadılar. Bu üç büyük kuvvetin sayesinde

her renge girdim, her boyaya boyandım. Sürttüm, sefil oldum, serserilerle gezdim, parasız kaldım. Sokaklarda, Yeni Camii'nin arkasındaki merdivenlerin üstünde köpeklerle koyun koyuna yattım. Taş, soğuk, yağmur bana hiçbir şey yapmadı, sapasağlam gezdim. Fakat bazen tımarhaneyi boyladım, hem kaç kere.” (Neyzen Tevfik Münir Süleyman Çapanoğlu'na anlatıyor)

doğu'nun esrar tutkusu!!!

“Esrar dumanlarından örülü hasbahçe “Doğu, dış dünyayı değiştiremeyeceğini çok çabuk anladı, esrar dumanlarından ördüğü hasbahçede şarkılar söylemeyi, kaderle boğuşmaya tercih etti.”

(Cemil MERİÇ-Jurnal, İletişim Yayınları, Cilt 1, syf.54)

İstanBulda30kişiden **BİRİ**

“İstanbul'da yaşayanların en az yüzde 3'ü uyuşturucu madde kullanıyor. Her bölgede madde kullanımı ve satışı için belirli yerler var. Göç edenler, üniversite için kent dışından gelenler ve Avrupa'da yaşayan Türkler arasında madde kullanımı yaygın.”

(Amatem klinik sefi Doç. Dr. Duran Çakmak)

Esrârkeşler, Muallim Şövalye Hasan Bahri, Yayına hazırlayan: Süha Ünsal, Kebikeç Yayınları

Esrârkeşler'in yazarı Muallim Şövalye Hasan Bahri'nin kim olduğu konusunda en ufak bir bilgi yok. Centilmen (Adab-ı muâşeret), Musavver Milli ve Cinai Hikaye Koleksiyonu, Napolyon'un Çapkınlığı ve Sevdalıları, Kadın Afv Etikden Sonra, Telefonla Muâşaka, Nisvan-ı Zârif, Tayyarede İzdivaç gibi kitaplarıyla popüler ve günlük yaşama ilişkin bir sürü konuda fikirlerini beyan etmiş bir zat. Şövalye Hasan Bahri ilk kez 1952'de yayımlanan bu eserinde, esrar çevresinde oluşan bir alt-kültürü, adetleri, terimleri, edebiyatı ile ilk kez bu kadar kapsamlı bir biçimde ele almıştır.

MUKADDİME

En kibar muhitten en süfli tabakada esrar arzu ve itiyâdi meşhurdur. Bu yolda heba' edilen paraların mîkdârı da insaniyete şeyn olacak derecede azîm bir yekûn teşkil etmektedir. Esrârın tahribatı nokta-i nazarından hükümetlerce idhâli memnu' olduğundan esrâr ticaretiyle meşgul olanların maharet ve entrikaları bi-had hesabdır. Buna hiçbir hükümetin zabıtası tamamiyle muvafak olamamıştır. İnsanlar men' edildikleri şeye haris oldukları için ba'zıları saike-i merak ve yaşadığı muhitin te'sirâtıyla, ba'zılan ezvâkın gayesine varabilmek hırsıyla, diğerleri tahfî-i elem ve felâketlerini ta'dil edecekleri zannıyla bu muharrib ve menhus vasıtaya müracaat etmektedirler.

...Esrâra Hindistan Keneviri nâmı verildiği için menşe'i olarak orası gösterilmektedir. Esrâr isti'mâli afyonhâneleriyle meşhur olan Çin'de de kesretlidir. Bu hâl orada mütemekkîn ecnebilere de sirayet etmiştir. Bütün hatt-ı Mısıriye de bu afetle mesaiştir. İngilizler oradan memleketlerine de ulaştırmışlardır. Ma'tessûf bu semm-i katl el-yevm küre-i arzın her noktasında meçhul kalmamıştır. Muhitimizde de su-i istimal derecesine kullanılmaktadır. Esrâr dumanları verem ve frengi mikrobları gibi sür'atle ne parlak dimağları kemirmiş ne büyük kafaları yemiştir.

.....Kabak peşinde dolaşmaktan, bütün kazandığını bu uğurda sarf ederek ma'nen ve maddeten sefaletle mahkûm olmasından her tarafı sab sarı kesilmiş, gözlerinin

ESRARKEŞLER

Muallim Şövalye Hasan Bahri

Hazırlayan: Süha Ünsal

Kebikeç Yayınları

nuru kaçmış, letâfet-i vechiyyeden eser kalmamış, siması kesb-i ubuset ve kerâhet etmiş, cismen son derece kesb-i nihafet etmiş, zi-ruh-u kadid hâlinde kalmış ve melekât-ı akliyesi mahv olmuş bu biçârelere insaniyet nâmına acımamak, terhîm etmek mümkün değildir.

ESRÂRIN ENVA'İ

.....Hind Keneviri ticaretde muhtelif eşgâl tahtında sürülür. Arablar esrâra haşîş, içenlere haşşâş derler. Bazı meyvelerle karışık kuru yapraklardan mamul nev'ine hindular (gunjak) yâhüd (sabzî) derler. Ma'teessûf mükeyyifâtın kolaylıkla revaç bulduğu memleketimizde yetişen esrâr diğerlerine tevfiik etmektedir. Bilhassa Yeniköy, Pazarköy, Yenişehir, İznik Gölü civarının esrârı meşhurdur.

Hükümetler esrâr tahribatının derecesini nazar-ı dikkate aldıklarından satılmasını şiddetle men' etmişlerdir. Her yerde gizli satılır. Esrân herkes tedârik edemez. Bayi'i yalnız tanıdığı müşterilerine itâ' eder.

....Esrârkeşler esrâr bulamadıkları vakit tırnaklarını kesib içerler. Bu da tükendiği zaman zafir, pirinç, çay, süpürge tohumu, kuru tönbeği içerler.

Esrârkeşlerin nazarında paranın, hayatın, dünyanın kat'iyen ehemmiyeti yoktur. Esrârkeşlerin yegane düşüncesi esrâr tedârik etmek meselesidir. Bunlar için hayat esrârdan sonra başlar. Esrâr tedârîki de müşküldür. Esrâr bulmak bir

esrârkeş için büyük ikramiye kazanmak gibidir. Kabakdan bir duman almak için Üsküdar'dan Tavuk Pazarı'na gelmek bir esrârkeşe hiçdir. Hava yağmurluymuş, soğukmuş, onun için vızdır.

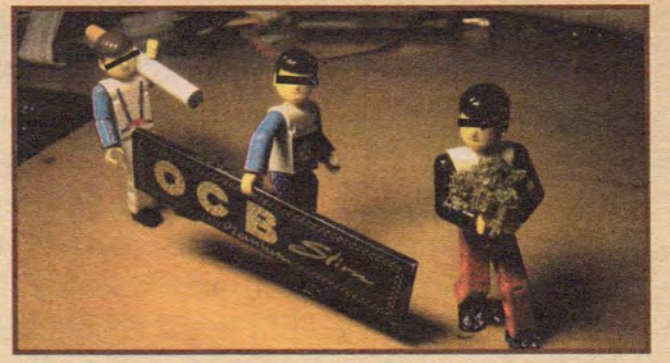
.....Esrâr içenlerde esrârın te'siri tenakus etmesiyle helecan ve a'sâbiyet başlar. Teskini içim her hâlde içmek lâzımdır. Yoksa hadise ve felâkete sebebiyyet verir. Hâlbuki içdikçe a'sâb gevşer, itiyâd artar. Hakiki esrârkeşlik başlar.

..Esrârkeşlerden birinin gülünmiyecek bir şey ve söz için gülmesi umumunu güldürür. Dalga olduğunu anlarlar. Güldükçe gülecekleri gelir, gülmekten her biri olduğu yere yığılır; gözlerinden yaşlar gelir. Bu sırada bir diğerinin bir tek lâf söylemesini ikinci bir dalga ad ederler, gülerler, gülerler.

Bu suretde sözler tevali eder. Bir dalgadır gider. Nargile tazelandıkçe dalgalar fâsıla bulmuş olur. Esrârkeşlerin her bir sözünü esrâr içmeyenler dalga nedir bilmediklerinden saçma ve sapan sözler gibi telâkki ederler. Bir esrârkeşi tanımak için gözleriyle rengine bakmak kâfidir. Göz kapakları şişer. Gözler küçülür. Çapaklanır. Kırpikler dökülür. Renkde kan kalmaz. Cehalet saikesiyle itiyâd edinmiş olanlara hakikaten pek yazıktır, Kendini cereyana kapdırmış olanlar mezar taşı ismarlamışlar demektir.

ESRÂRKEŞ ÇÜRÜK HÂLİD'İN ŞARKISI

Biz harmanız dinanay, dinanayar, dinanay
Biz mastoruz dinanay, dinanayar, dinanay
Biz dervişim hu çekeriz dinanay, dinanayar, dinanay
Muhabbetimiz yok aşk çekeriz dinanay, dinanayar, dinanay
At başa beyazı dinanay, dinanayar, dinanay
Geldi dağların yazı dinanay, dinanayar, dinanay
Ak sinenin üstünde dinanay, dinanayar, dinanay
Kılsam sabah namazı dinanay, dinanayar, dinanay
Maşrabamın kalayı dinanay, dinanayar, dinanay
İşte demkeş alayı dinanay, dinanayar, dinanay
Nargilem gelir güle güle dinanay, dinanayar, dinanay
Altın sır kumaş lüle dinanay, dinanayar, dinanay

“Esrârkeşler esrâr bulamadıkları vakit süpürge tohumu içerler.”

Muallim Şövalye Hasan Bahri

bazı ingiliz bakan ve milletvekilleri uyuşturucu madde kullandıklarını itiraf etmişti!

Uzun süredir İngiltere'nin gündeminde bulunan ve düşük dozda bazı uyuşturucu maddelerin kullanımının serbest bırakılmasını öngören yasa tasarısıyla ilgili tartışma büyüyerek devam ediyor. Tasarıyla ilgili parlamentoda da değişik sesler yükseliyor. Bir kısım milletvekili bu maddelerin serbest bırakılmasının kaçakçılığı ve suçu azaltacağını savunurken, bazı milletvekilleri de bu görüşe şiddetle karşı çıkıyor. Parlamentoda bulunan bazı İşçi Partisi milletvekillerinden sonra, bazı Muhafazakar Parti milletvekillerinin de geçmişte uyuşturucu madde kullandıklarını veya denediklerini açıklamasından sonra tartışma yeni bir boyut kazandı. İlk olarak İşçi Partisi

milletvekili Mo Mowlaw'un geçmişte marijuana kullandığını açıklamasından sonra sırasıyla, Lord Lomont, Yvette Cooper, Gordon Browne ve Muhafazakar Parti'den bazı milletvekilleri de gençliklerinde esrar ve marijuana gibi uyuşturucu maddeleri kullandıklarını ve denediklerini itiraf etmişlerdi. Son olarak da Metropolitan Polisi şeflerinden Colin Phillips bu uyuşturucu maddelerin artık yasaklanmasının bir anlamı olmadığını açıklayarak bu milletvekillerine destek verdi. Phillips, "Ben şahsen polis olarak çoğu kez bunları kullanan kişileri görmemezlikten geliyorum. Bir partide esrar için bir kişiyi gözaltına almam" şeklinde bir açıklamada bulundu. (14 Ekim 2000 / Ajanslar)

“...Esrar işi tevkifhanede adeta resmen cari bir kaide gibi idi. Esrar içenlerin, avluda ikinci kapının dehlizinde muammen yerleri vardı. Günde üç beş sefer orada kabak doldurulur ve keşide edilirdi. Allah taksiratımızı affetsin, mücerred temaşa etmek maksadıyla üç dört defa bu kabağı -masrafını vererek- biz doldurtmak suretiyle ehl-i keyfe ziyafet keşide ettik. Kabak, içi boşaltılmış bir sukabağı olup, bunun üzerine bir nargile tepeliği uydurulmuş, kenarına ise marpuç olarak bir kemiş geçirilmişti.

....Esrar ve afyon acaba nasıl şeyler idi? Madem ki tevkifhaneden geçiyoruz, şunları bir tecrübe etsek mi dersiniz? Durur muyuz? Birer miktar sigaralara karıştırdık. Bizim üzerimizdeki tesiri payansız bir kahkaha oldu. Afyona gelince, onda insan semalara çıkıyor, yükselirken uçuyor ve düşüyordu. Bereket versin bu tecrübelerimiz hakikaten bir iki tecrübeye münhasır kaldı.”
(Yunus Nadi'nin Hapishane Anıları, Dr. Pelin Böke, Toplumsal Tarih, Eylül 1997, Sayı:45)

“Bir şeyler lazım mı Nazım?”

Hoca'nın canı bir gün esrar içmek ister, köyün içinde uygun bir yer yoktur. Eve uğrar, esrar içtikten sonra ağzını tatlandırarak bir şeyler arar, tatlı bulamaz, ama bir kase yoğurt bulur. Yoğurdu alır ve göl kenarına iner. Cigarasını yakar, gölü seyretmeye koyulur, tam o sırada köyün en gıcık elemanlarından biri Hoca'nın yanına gelir:

KÖYLÜ- Hocam ne iş, gölü seyre dalmışsın...
HOCA- Yaa yaa.... Öyle takılıyorum işte...

Rüyadan ve dayaktan az önce

NarkoTik

Soru: Ben esrar kullanıyorum. Ama bana yeterli gelmiyor. Daha da kafayı bulmak için extacy denedim, istediğim kafayı buldum. Ama ex bulmak benim için çok zor, onun için esrarı da, ex'i de bırakmak istiyorum. Bana yardımcı olacağınızdan eminim. Ayrıca böyle bir site kurduğunuz için biz bağımlılar size minnettarız.

Yanıt: Bağımlılık yapan maddeler için, birisi diğerinden daha az zararlıdır gibi bir çıkarıma girmek son derece yanlış bir düşüncedir. İlla bir şeylerle kafayı bulmak yerine, kendinize ve sevdiklerinize faydalı olmak için uğraşlar bulmalısınız, yani üreten konumunda bir insan olmak için çaba sarfetmelisiniz. Mesajınızda, “bu maddeleri bulmak zor, o yüzden bırakmak istiyorum demişsiniz”, bırakmanız için bundan daha önemli ve geçerli olan gerçekler var! Bu maddeler, insanlara; ASLA mutluluk veremez! Güzelim gençlik yıllarınızı bu tür zararlı ve boş meşgalelerden arındırmalısınız. Eğer bağımlılığınızı kendi başınıza aşamayacak haldeyseniz, doktorlarımızdan destek almalısınız. Yeter ki siz, bu maddelerden kurtulmak için karar verin. Yardım için elimizden

geleni yaparız.
Soru: Narkotik polisleri deneme amacı veya ilgili uyuşturucu maddeleri tanımak açısından ufak bir miktar dahi olsa uyuşturucu tadıyorlar mı? Böyle bir eğitim çeşidi var mı? Televizyonlarda uyuşturucudan bir parmak alıp, ağzına sürüp uyuşturucu olup olmadığını anlıyorlar. Türk polisinde böyle bir uygulama var mı?

Yanıt: Sizin de dediğiniz gibi bu olay, yani; uyuşturucu maddelerin tadına bakarak test etme sadece filmlerde olan bir olay. Sanırım insanlarımızın bize bu soruyu sormaları da, bu tür filmlerden kaynaklanıyor. Bu sahnelerin gerçek hayatta olması, bizlerin böyle bir deneme yapması söz konusu bile olamaz. Çünkü bazı maddeler vardır ki; bir kullanımda insanı bağımlı hale getirebilirler! Kaldı ki; bu maddelerin tetkikini yapacak ve o maddelerin ne olduğunu bize raporla bildirecek uzmanlarımız varken, kendi üzerimizde denemek gibi bir olaya girme ihtimalimiz söz konusu dahi olamaz.

KÖYLÜ- Bu yoğurt ne için?
HOCA- Göle çalayım diyorum.
KÖYLÜ- Tutar mı?
HOCA- Ya tutarsa?...
KÖYLÜ- İyi sana kolay gelsin...
Köylü uzaklaşır. Hoca cigarasını tekrar yakıp söylenir:
HOCA- Bu ibne bütün köye “Hoca göle yoğurt çalıyordu” diye anlatır şimdi.

Eşeğe ters binmesinde de vardı bir gariplik

Filmin adı, “Sanı Necmiye”. Sinematürk’ün erotik filmler kuşağında 5-6 kez rastladık. Yılmaz Atadeniz’in yönettiği, Feri Cansel, Salih Kırmızı, Danyal Topatan ve Sami Hazinses’in oynadığı film kadınlarla ilişki kuramayan Salih Kırmızı’nın (filmdeki adını bilemiyoruz) öyküsünü anlatıyor. İçine kapanık bir genç olan Salih ortalıkta aval aval dolaşırken bir köşede esrar içen Sami ve Danyal’le karşılaşır. Sami ve Danyal, daha önce esrar denememiş olan Salih’e esrar içirirler. Salih esrarı içtikten sonra kadınlarla ilgili renkli rüyalara dalar. Bir keresinde üç arkadaş hamamda esrar içmektedirler. Salih

yine rüya görmeye başlar, rüyasında bir Arap prensi olan Salih, çadırının önünde üzümlü salkımıyla yutmakta ve dansöz kıyafetli bir takım kadınlarla ön sevişme yapmaktadır. Rüyasında birden midesi bozulan Salih, etraftaki kadına kıza aldırış etmeden çadırın önünde kurulu klozete oturur. Fakat o ne? Salih’in kafası o kadar iyidir ki, rüyasında gördüğünü gerçekte de yapmakta, hamamdaki kurnanın içine etmektedir. Bunu gören hamam sahibi üç kafadarı döverek hamamdan atar.

Soru: Esrar kullanmakta olan ve bunu sadece beni telkin ettiğine, fakat bir o kadar da beni rahatsız ettiğini bildiğim halde hala kullanıyorum. Bir kere kanuni işlem yapıldı bu yüzden, ama ben hala içiyom. Peki bunun için rapor, izin vs yok mu öğrenebilir miyim?

Yanıt: Öncelikle şunu söyleyelim, bu maddelerden hiç birisine ihtiyacınız yok! Yani kullandığınız madde, hayatınızın devam etmesi için kesin bir ihtiyaç değil, bu sebeple nasıl kullanabileceğinizin yollarını değil, nasıl bırakacağınızın yollarını araştırmalısınız. Bunun ilk başlangıcı, bırakmaya karar vermenizdir. Ve, size bu maddeyi hatırlatacak her türlü ortamdan uzaklaşarak, kendinize daha iyi uğraşlar bulmanız gerekir. Tabii ki; bu mücadelede doktor kontrolünden geçmeniz ve destek almanızda bu maddelerden kurtulmanızı hızlandıracak en önemli konudur. Karar verin, bunu başarabilirsiniz!

Soru: Uyuşturucu kullanan birisiyle yakalanırsam ne olur? İki tane yabancı

ve zenci arkadaşım var. Onların uyuşturucu kullanıp kullanmadıklarını bilmiyorum. Çoğunun uyuşturucu kullandığı söyleniyor zencilerin. Bu yüzden kararsızlık içindeyim tekrar görüşme konusunda. Bana yardım ederseniz çok sevinirim.

Yanıt: Hangi konuda olursa olsun emin olamamak insanı rahatsız eder. Bizim size tavsiyemiz; içinde az bir şüphe bile var ise o insanlarla görüşmeyin. “çamurlu yolda yürürken, ne kadar sakınırsanız sakının üstünüzün çamur olması kaçınılmazdır.” Ama insanlarla ilgili genellemeler yapmak tabii ki doğru değildir, dolayısı ile zenci insanlarla ilgili de genelleme yapamayız fakat; yaptığımız bir çok operasyonda da gördüğümüz gibi; ülkemizde yaşayan zencilerin, çeşitli uyuşturucu suçlarını işledikleri de gözardı edemeyeceğimiz bir gerçektir. Uyuşturucu kullananlarda bir takım belirtiler vardır, ama bunu herkes anlamayabilir. Daha da rahatlamak istiyor iseniz bize hiç çekinmeden ulaşarak, sorularınızı

sorabilirsiniz. Sağlıklı günler diliyoruz.

Soru: Merhaba, benim esrar kullanan ve bunu satan bir tanıdığım var, Ankara’da yaşıyor. Onu ihbar etmek istiyorum, ama daha sonra benim başıma dert olacağına emin olduğum için korkuyorum. Sizce ne yapmalıyım?

Yanıt: Bizlerin başarılı olması siz vatandaşlarımızın yardım etmesi ile doğru orantılıdır. Herhangi bir suç ihbar ettiğinizde kimliğiniz kesinlikle gizli kalmaktadır. Bundan emin olabilirsiniz! Sizin anlattığınız konu ile ilgili olarak Ankara Emniyet Müdürlüğü’ne ihbarda bulunmanız gerekmektedir. Bu bilginizi paylaşmalısınız ki; o kişinin sattığı uyuşturucu başkalarına zarar vermeden sizin sayenizde yakalanabilsin. Teşekkür eder, sağlıklı günler dileriz.

www.iem.gov.tr

İstanbul Emniyet Müdürlüğü’nün internet sitesindeki narkotik şube sayfalarında, “Bize Sorun” başlıklı, uyuşturucuyu bırakmak isteyenlere yardımcı olmak amacıyla hazırlanmış bir bölüm var. Yardım isteyenler, isimlerini vermek zorunda olmadan narkotik polisine danışabiliyorlar. Gelen soru ve yanıtların beşini aktarıyoruz, sitenin tamamını görmek isteyenler için adres: www.iem.gov.tr

kıbrıs

Emre PEKEL

Tuhaf bir miting

Haluk Levent'i kim oyuna getirdi?

Kıbrıs'ta geçen ayın 27'sinde "Çözüm ve AB" sloganıyla bir miting düzenlenmiş ve Türkiye'de de büyük yankı bulmuştu. 10 Aralık gününe gelindiğindeyse miting düzenleme sırası Kıbrıs'ta çözüme karşı olanlara gelmişti. Sağ eğilimli sivil toplum kuruluşlarından Cumhurbaşkanına kadar devlet kademelerinden destek alan mitingin ilgi görmesi için Haluk Levent konseri bile tertiplendi. Ancak olaylar hiç de beklenildiği gibi gelişmedi...

Haluk Levent, bugüne kadar Kıbrıs'ta en sevilen Türkiyeli müzisyenlerin başında geliyordu. Sık sık Ada'da konserler veriyor, albümlerinde Kıbrıslı müzisyenlerin bestelerine yer veriyordu. İçlerinde bir tanesi de Rauf Denktaş'ın merhum oğlu, babasının düşüncelerini de benimsemiştiği bilinen Raif Denktaş'tı. Söyleşilerinde de, albümlerinin kartonetinde de her zaman Kıbrıs'tan mutlaka bahsediyordu ve Kıbrıslı Türklerin alışık olmadığı kadar da sorunun tarihçesiyle ilgiliydi. Ancak ne olduysa, 10 Aralık Salı günü yapılacak konserde sahneye çıkacak isim olarak adının açıklanmasıyla oldu.

Kıbrıs'ın muhalif çizideki gazeteleri Haluk Levent'e ateş püskürdüler adeta. İş o kadar ilerledi ki Levent'in web sitesi bile bu sebeple hack edildi. Neydi Kıbrıslı Haluk Levent dinleyicilerini bu kadar kızdıran? Çünkü Haluk Levent'in çıkacağı konser, 27 Kasım günü düzenlenen "Çözüm ve AB" mitingine bir yanıt olarak adadaki sağ çevreler ve birtakım sivil toplum kuruluşları tarafından düzenlenmiş, bir önceki mitingine bir cevap olarak tasarlanmıştı. Mitinge verilen isim "Barışa Evet, Plana Hayır"dı.

Mitinge destek verenlerin başında iktidardaki iki parti geliyordu. Bir tanesi Cumhurbaşkanı Denktaş'ın kurduğu, ancak Başbakan Derviş Eroğlu'yla yıldızları hiç paylaşmadığı için gönül bağlarının koptuğu UBP, diğeri de Denktaş'ın oğlu Serdar Denktaş'ın başında bulunduğu Demokrat Partiydi. Son zamanlarda adından çok söz ettiren, kuruluşu ve sonraki faaliyetleri çok tartışma konusu olan Ulusal Halk Hareketi ve UHH'nin yayın organı olan Volkan gazetesi de öncüler arasındaydı. Bu iki parti ve örgütün önderliğinde KKTC İnisiyatifi Bildirgesi'ne destek

imzası atarak mitingi tertipleyen örgütlerse şöyle sıralanıyordu: Milliyetçi Adalet Partisi (MHP'nin Kuzey Kıbrıs uzantısı olarak biliniyor), Bizim Parti, Kıbrıs Türk İslam Cemiyeti, Kıbrıs Türk Çiftçiler Birliği, Türk Banş Kuvvetleri Gazileri Demeği, KKTC Göçmenler Demeği, Kamu İşçileri Sendikası, Kamu Çalışanları Sendikası, Liman Çalışanları Sendikası, KKTC Ülkü Ocakları Demeği, Hataylılar Kültür Dayanışma Demeği, Özgürlük ve Adalet Partisi, Kıbrıs Türk Öğretmenler Demeği, İnsan Hakları Demeği (Türkiye'dekiyle bağlantısı olmayan sağ eğilimli bir demek), Anneler Demeği, Zarar Görmüş Güneyli Göçmenler Demeği ve Çukurovalılar Kültür ve Dayanışma Demeği.

Konser programının açıklanmasının ardından Kıbrıs gazetelerinin bir kısmında aleyhte yazılar da görülmeye başlandı. Kıbrıs gazetesinden Ali Barutay 8 Aralık günü mitingle ilgili şunları yazıyordu:

"Popüler sanatçı mitingler mastürbasyona benzer, gerçeği yansıtmaz. Eğer sanatçılar miting yaparsa artı puan getirseydi, Cem Uzan'ın Genç Partisi'nin iktidar olması gerekirdi. (...) Haluk Levent'e mitingte şarkı söyletmek 15 bin kişilik "Çözüm ve AB" mitinginin gölgesinde kalmamak endişesinden kaynaklandı. Yeni albümü piyasaya çıkarmak ve Kıbrıs'ta çok sevilen Haluk Levent "Çözüm ve evet, plana hayır" mitingini için kuşkusuz isabetli bir karardı. Acaba Haluk Levent, bu miting tertipleyenlerin arasında hiç banş istemediğini bilse yine de gelir miydi?"

Kuzey Kıbrıs'ın en sert muhalefeti yapan gazetelerinden birisi olan Afrika'nın yazarlarından Ali Osman ise 10 Aralık günü miting düzenleyenler için "çözüm-süzlükçüler" tanımını kullanıyordu: "Bugün çözüm-süzlükçüler miting yapıyorlar. Ellerine haksız mal mülk geçirenler, ganimet fırsatından köşeyi dönenler, çözüm-süzlükten yararlananlar bugün yollara düşecekler."

Muhalefetteki sol eğilimli Cumhuriyetçi Türk Partisi'nin yayın organı konumunda olan Yeni Düzen gazetesinin yazarlarından Cenk Mutluyakalıysa en çok Haluk Levent'e kızdığını "İğrençsin Haluk Levent" başlıklı yazısında hiç gizlemiyordu: "Bir felsefesi vardı eskiden rock müziğinin. Bir dünya görüşü vardı. Rock felsefesi 'şarkı söyleyerek para kazanmanın' ötesiydi, çok ötesi. Ve Türk halkı biraz da onunla sevmiştii rock'u. Şimdi... "Konser" diye duyurulan "banş karşıtı" mitingte, "şarkıları ile destek" verecekmiş. Kim? Haluk Levent... İşte bu nedenle iğrençsin. Tek bir Kıbrıslı grup kabul etmedi "banşa hayır" mitinginde sahneye çıkmayı. Tek tek aradılar reddettiler tümü. (...) Ve Haluk Levent, "Kıbrıs'ta banş şarkıları söyleyenlere dava açarı", onları mahkeme koridorlarına düşüren zihniyete karşı sahneye çıkacak Rock müziğin bir temsilcisi olarak..."

10 Aralık gününe gelindiğinde miting saat 11.00'da Lefkoşa İnönü Meydanı'nda başladı. Mitinge katılanların ellerinde "Kanla Aldık Müzakereyle Vermeyiz", "İç İçle Asla, Yan Yana Evet", "TC-KKTC El Ele", "Dış Dayatmalar Bizi Yıldırılmaz", "21. Asırda Yeni Bir Girit Olmayacağız" gibi pankartlar ön plandaydı. Mitinge tam bir devlet desteği verilmişti. Bayrak Televizyonu miting için yayımladı, okullar ve kamu sektöründe tatil ilan edildi, otobüsler kaldırıldı, askeri personel ve polisler sivil olarak mitingte katıldılar. Mitingte Cumhurbaşkanı Denktaş fiziken yer almadı, ancak sesi meydandaydı. Cumhurbaşkanının daha önceden kayda alınan konuşması alandakilere dinletildi. Denktaş: Rum halkının yüzde 80'nin belgeyi reddettiğini, Kıbrıs Türk halkının da ayağa kalktığını belirterek; "bu konularda gereken her şey yapılacak, bu haksızlığa boyun eğmemek için el birliğiyle mücadeleye devam edilecektir" diyor.

Muhalefetin en çok beklidikleri an ise Haluk Levent'in konseriydi. Levent, Ada'ya geldiğinde tepkilerden haberdar olmuştu. Kendisine bu konuda soru soranlara, konseri plak şirketinin bağladığını, kendisine Lefkoşa Belediyesi tarafından düzenlenen bir konser olduğunun söylendiğini ve olayın tamamen yanlış bir anlama olduğunu

söyledi. Ancak her şeye karşın konsere çıkacak- tı çünkü imzalanan kontratlar vardı. Fakat konserin başlamasıyla miting düzenlen-

yenler açısından beklenmedik gelişmeler yaşandı. Haluk Levent, banş yanlısı olduğunu ve aynı zamanda müzakereleri de desteklediğini söyleyince bir şaşkınlık yaşandı. Ardından Türk - Yunan dostluğu üzerine yazdığı "Samoslu Dimitri" adlı şarkısı seslendirmesi, şaşkınlığı iyice artırdı. Bu şarkıyı Zülfü Livaneli ve Mikis Theodorakis ortak çalışması olan "Güneş Topla Benim İçin" izleyince, kalabalığın büyük bir kısmı miting alanını terk etmeye başladı. Ellerinde "Ülkücülük Şereftir, Şerefın Tavizi Olmaz" pankartı taşıyan KKTC Ülkü Ocakları üyelerinin başını çektiği grup, Cumhurbaşkanlığı Sarayı'na doğru yürüyüşe geçti. Saray'ın önünde "Denktaş nerede biz oradayız", "Denktaş sen bizim her şeyimizin", "Denktaş buraya", "Kıbrıs Türk'tür Türk Kalacak" "Şehitler ölmez vatan bölünmez" sloganlarını atan grubu Rauf Denktaş binadan el sallayarak selamladı. Saat 13.45'te

"O yazının artık hükmü yok"

Miting öncesi Haluk Levent hakkında "İğrençsin Haluk Levent" başlıklı çok sert bir yazı kaleme alan Yeni Düzen gazetesi yazar Cenk Mutluyaka ise yeni-Harman'a olayı değerlendirirken, o yazının artık hükmünün kalmadığını söyledi: "Konser öncesi öyle bir yazı yazdım, ancak konserden sonra o yazının hükmü kalmadı. Tamamen devlet destekli ve banş karşıtı bir konser düzenlendi, resmi görüş yansıtıldı. Ancak Haluk Levent'in "Ben barış yanlısıyım" demesi üzerine kalabalığın büyük bir bölümü ortadan kayboldu. Akşam da bir radyo programında kendisiyle konuştuk ve çok güzel bir program oldu, sorun kalmadı aramızda."

artık kalabalık dağılmış ve miting resmi olarak sona erdirmişti.

Ertesi gün muhalefetteki yayın organları miting değerlendiriyorlardı. Ortak düşünce Haluk Levent'in kandırıldığı yönündeydi. Afrika gazetesi yazar Ali Osman miting şöyle değerlendirmişti: "Yollara döküldüler. Dağıtılıp düze çıkan bozkurt yavrusu gibi... "Allah-ü ekber", "Ya Allah Bismillah"... dedilerdi ya namaz kılarak Gime Kapısından polis korumasına geçerken... "Lefkoşa ovası Bozkurt yuvası"... Gün bugündü yeterli değildi sayılan. Haberler salındı. Baskılar yapıldı. Okullar tatil edildi. Dairelere kilitler vuruldu. Tutanaklar tutuldu, imzalar atıldı, kontroller yapıldı. Şarkıcı ithal ettiler ta anavatanlarından, onu bile kandırarak. Şölen var diyerek. "Banşa Hayır" mitingine ahaliyi toplayacaksınız biz de konuşalım demeye varamadık dilleri". Yeni Düzen gazetesi de "Mitingten İnsan Manzaraları" başlıklı kısa bir değerlendirmeye yer vermişti sayfa-larında: "Okullardan otobüsler kalktı, askeri otobüsler alan etrafında toplandı. Kara Kuvvetlerinin helikopteri mitingde eşlik etti. Sivil savunma "kurtarma operasyonuna" koştı. Ama ülkedeki 35 bin kaçak işçinin yansına yakını yine yoktu meydanda. (...) Devlet daireleri tatildi dün. Bayrak televizyonu ise "eşitlik" ilkesine gösterdiği bağlılıkla "Banş ve AB" mitingini unutarak "hayırcıların" mitingini canlı yayımlamaya çalıştı, onu da başaramadı. Ama "yoğun istek" üzerine gece tekrarladi. (...) Türkiye'den gelen Haluk Levent dahi meydandaki kalabalığın "banş istediğine" inanmayınca "kusura bakmayın ama ben banş istiyorum" diyeydi. Gerisi mi? Gerisi her gün yaşamımızda..."

Geçen hafta işte böyle ilginç bir miting yaşandı Kuzey Kıbrıs. "Çözüme karşı olanlar" en çok hayal kırıklığına uğratan ise Haluk Levent'ten ziyade her zaman yanlılarda hissettikleri anavatan medyası oldu herhalde. 27 Kasım'daki miting büyük bir heyecanla veren Türkiye basını bu kez ilgisini esirgemişti sanki "eski dostlarından".

Arif Hasan TAHSİN

Kaplumbağalar ve biz...

Kuzey Kıbrıs - Türkiye halkının, yetkililerinin, örgütlerinin Kıbrıs gerçeğini bilmemelerindeki yanlışın büyük payı bizimdir. Kıbrıs'ın Kuzey'inde muhalefet yapanların yanı... Kıbrıs Türk toplumunun "yetkilileri" denen kimselerin dışında kalan hiç kimseye Türkiye yetkilileri ile yakın ilişki kurdurtmamanın temel politika olduğunu, Kıbrıs Türklerinin muhalifleri olarak sanırım, hâlâ daha gereğince ve yeterince kavrayamadık.

Aklıma geldikçe hâlâ düşünürüm. 1974 yılının Mart ayında, Öğretmenler Sendikası Yönetim Kurulu olarak bize yapılanlara (tutuklanmamıza, Askeri Mahkeme'de yargılanmamıza, Kooperatifimizin Yönetim Kurulu'ndan atılmamıza ve Kooperatifimize el konulmasına) haklı bir gerekçe bulamıyorum. İtham eddiğimiz hiçbir suçun gerçek yanı yoktu.

Öyleyse neden?

Bunun bir tek nedeni vardı. Şubat 1974'te, ilkokulların tatilde olduğu bir sırada, ben, Turgut Afşaroğlu ve Esat Varoğlu, o günlerde Başbakanlık görevini alan Bülent Ecevit'i kutlamaya gittik. Ama o imkanı bulamadan, Özel Harp Dairesi'nden geldiği söylenen bir tehditle Ankara'dan apar topar kaçmak zorunda kaldık.

Yukarıda andığım tutuklanma, sonra da, Askeri Yargı yoluyla hapsedilme durumlarında, Ecevit Hükümeti ile temas kurmamız mümkün olmadı. Yaklaşılabilirliğinde de "biz iktidardayız, onlar muhaliftir görüşmeyin" ya da, "arkadaşınız Türkiye'ye sövdü. Valim (Lefkoşa TC Büyükelçisi) söyledi" gibi söz ve tavırlarla karşılaştık.

Kındık ve görüşme çabalarımıza son verdik. Oysa, oyunu kavrayıp yakın temas olanağı için direnmemiz gerekirdi. Basınla temaslarımızın ilk anda özleneni vermemesi, bizi bu çabadan vazgeçirmemeliydi.

Türkiye'nin Kıbrıs'ta bu kadar askerle bulunmasının iç yüzünü Türkiye'ye anlatabilmenin başka bir yolu var mıydı?

16 Kasım 1967 ile 20 Temmuz 1974 arasında Kıbrıs'ta, Kıbrıslı Türklere karşı Kıbrıslı Rumlardan hiçbir saldırı olmadığını Türkiye'de kaç kişi bilir? Ne bilir herkes 1974 Temmuz'u hakkında?

Rumlar bizi kılıncıtan geçiriyordu da Türk Ordusu yetiştirdi kurtardı bizi.

Gerçeklerle hiçbir ilgisi olmayan bir durumdur bu.

Bu gerçeği Kıbrıs'ta istersen milyon kere yaz. Türkiye'ye duyurmak mümkün mü?

Kaldı ki, bu yalan söylene söylene Kıbrıs'ta da zemin bulmadı mı?

Garanti Antlaşması'nın Türkiye'ye, Kıbrıs'ta sadece "bozulan Anayasal nizamı yeniden kurma hakkı" tanıdığını ve Türkiye'nin bu hakkını kullanıp Kıbrıslı Türklerin gasp edilen Anayasal haklarının iade edilmesini sağlamadığını Türkiye'de kaç kişi bilir?

Buna rağmen, Birleşmiş Milletler Örgütü'nün, hukukun dışına düşen Türkiye'ye karşı, neden tedbir almadığını Türkiye'de kaç kişi bilir? Ve Türkiye'nin, Garanti Antlaşması'nın 3.maddesi gereğince İngiliz üslerini, Kıbrıslı Türklere ve Rumlara karşı, İngiltere Dışişleri Bakanı, "Ben Kıbrıslılara güvenmem. Gün gelir Kıbrıslılar beni adadan çıkarırlar. Onun için üslerimi siz garanti edeceksiniz" dediği için garanti etme yükümlülüğü altında olduğunu kaç kişi bilir?

Örneğin, bir İlhan Selçuk bilir mi bu gerçeği?

Bir Atilla İlhan bilir mi?

Yani, Türkiye'nin Kıbrıs'ta kendi çıkarları için değil, Amerika'nın ve İngiltere'nin çıkarları için bulunduğunu kaç kişi bilir Türkiye'de?

Türkiye ile de yetinmemeliydi Kıbrıs Türk muhalefeti. Amerika'sından, İngiltere'sine, Rusya'sından Çin'ine, Fransa'sına gidip anlatmalıydı herşeyi...

Kıbrıs'ta bir toplumun 21.yüzyılda nasıl yok edilmek istendiği, Türkiye'ye de tüm dünyaya da anlatılmıyordu.

Pulyaları koruma altına alan dünya, kaplumbağaları, köpekleri koruma altına alan dünya, bakalım ne derdi Kıbrıs'ın Kuzey'inde olanlara?

● Kadınlara seçme ve seçilme hakkının verilisinin 55. yıldönümünde düzenlenen toplantıda katılan DYP Lideri Süleyman Demirel, "Ben bütün entelektüel kadınlara talibim. Bize gelsinler, önlerindeki bütün dikenleri kaldırsın" dedi. (7 Aralık 1989)

● Kültür ve Turizm Bakanı Mükerrrem Taşcıoğlu'nun eşi Nilgün Taşcıoğlu, "Beş yıl bale dersleri aldım. Sonra, Alman bir hocadan bale dersleri almak milliyetçiliğime dokunduğu için bıraktım" dedi. (25 Ocak 1984)

● RP Lideri Necmettin Erbakan'ın eşi Nermin Erbakan, partili kadınlara seslenirken, RP gelince, erkeklerin 4 kadın alacağı savlarına yanıt olarak, "Bre taklitçiler hâl mi bırakınız, beyler ikinci hanımı alsınlar" diye konuştu. (6 Aralık 1995)

● DYP lideri Süleyman Demirel, seçim bildirgesinin kadına ilişkin bölümünde, "Erkek kadın eşittir, ama kadın, iki eşit arasında birincidir" görüşüne yer verdi. (2 Ekim 1991)

● Güneydoğu Anadolu'da kettima uğrayan çocuklara Türk Kadını Güçlendirme Vakfı'nca lolipop dağıtılması, Meclis'e götürülerek, sorunun çözülüp çözülmediği soruldu. (14 Temmuz 1987)

● İşçileri bakanı Meral Akşener, geceyansı operasyonuyla görevden aldığı Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel'e ilgili işlemi için, "Fatih Sultan Mehmet'in bir sözü vardır. 'Ben padişahım. Emrediyorum gideceksin, emrediyorum geleceksin' der. Ben hakkımı kullandım." (8 Nisan 1997)

● Baş Demekçi sanıklarından Reha İsvan, "Kadınlar insan neslini sürdürürler, yetiştirirler, beslerler. Savaşlar ise insanları yok eder. Bunun için kadınlara savaş karşıdır. Ben de kadının ve karşıyım" dedi. (15 Eylül 1982)

● Nevşehirli 500 kadın, saç tellerinden yaptıkları bir süpürgeyi DYP Genel Başkanı Süleyman Demirel'e hediye ettiler. (17 Kasım 1990)

● Turgut-Semra Özal çiftinin danışmanı olan Erkal Zenger, ANAP İstanbul İl Kongresi'ni hem seslendirip, hem renklendirdi. Zenger, il başkan adayı Semra Özal'ı şu sözlerle anons etti: "Sen tanrıdan sonra yapılacak kadınsın. Kongreden sonra başbakan yapılacak kadınsın"

● TBMM'de gerginliğe neden olan SHP Diyarbakır Milletvekili Leyla Zana, "Kız çocukları okutulmaz diye düşünülen bir ortamda büyüdüm. Okumayı kendi kendime öğrendim. İsmail Beşikçi, Yalçın Küçük, Ahmed Arif en çok okuduğum yazarlardı. 14 yaşında Mehdi Zana ile babamın karısıyla evlendirildim. Kadın erkek ayrımlarının yapılmadığı, sınırların kalktığı bir politikadan yanayım" dedi. (29 Kasım 1991)

Sevgibul.com, adı gibi sevgi dolu, eşsiz bir site.

Fonda minik pembe kalplerin, kenarlarında rengarenk çiçeklerin süslediği açılış sayfasında istemediğiniz kadar şiir ve hikaye var. Tabii hepsinin mevzuu 'gerçek sevgi'.

Sevgibul.com'un ana sayfasında kocaman harflerle yazılmış bir köşecik var:

"Seviyor mu, ne dersiniz?"
Derhal tıklayorum:

"Gerçek Sevgi Analizi: Şimdi yapmanız gereken çok basit. Sizin ve sevdiğiniz insanın adını yazıp kalbi tıklamak. %100 gerçek sonuca ancak bizimle ulaşabilirsiniz."

Derhal yazıyorum. Ve bekliyorum. Kalp resmi birtakım at-raksyonlar yapıyor ve karşınıza şu çıkıyor:

"Evet sen..."

Sevgiyi kalbinde değil de fılarda arayan arkadaş Gözlerini kapa. Seviyor musun?

Birak sevginin yüzdesini kalbin belirlesin Uydurmaca safsatılar değil

Söyle şimdi kalbin ne diyor hemen

Kalbine bile soru soramıyorsun
SEVİYORSUN ARKADAŞ"

Nasıl yani diyorum, sen bizle dalga mı geçiyorsun? Şimdi adam seviyor mu, sevmiyor mu? Elbette anlıyorsunuz ki, site -yi hazırlayanlar çok esprikli! Meğer ne yazarsan yaz, aynı şey çıkıyormuş, gayeleri mesaj şettirmekmiş.

Gelelim bir diğer nadide köşeye:

"Kriter kelime veya kelimeleri girin, belki birazdan ona ulaşacaksınız."

Hemen anlıyorsunuz; ortada bir çöpçatanlık hadisesi var.

Kriterlerinizin sayısı beşi geçmemeli. Sırayla yazıyorum:

Mavi (mavi gözlü olsun), itfaiye (Gönüllü İtfaiyeciler Birliği'ne üye olsun), 1.80 (boyu poslu olsun), piknik (beni pikniğe götürsün), 34 (yaşı yaşama uygun olsun).

Ve karşına şu çıkıyor:

1980 Bursa doğumlu, İ.L.B.F İktisat öğrencisi, kayak yapmayı ve buz hokeyi yapmayı seviyor. Bir de e-mail adresi var.

Eee ben ne kriterler aradım, karşına ne çıktı? Aradığım kriterlerle gencin özellikleri arasında tek benzerlik var: O da Seksen. 1.80'in sekseniyle, 1980'in sekseni.

Bir kere daha denemeden karar vermeyeyim deyip bu

internet
bademleri

kez de şu kriterleri yazıyorum.

Siyah, müzik, çiçek, yine 1.80 ve 30. Karşıma bir isim ve bir mesaj çıkıyor.

Rago Şahin. Rago'nun mesajı çok kestirmeden:

"Tanışalım, anlatacağım"

Sitenin bir köşecğinde de rüya yorumları var.

Rüyada gördüğün şeyi yazıyorsun, karşına yorumu çıkıyor.

"İtfaiyeci"(nedir bu itfaiyeci takıntısı ben de bilmi-

yorum ya)

Yorum ise şöyle:

"Rüyada itfaiyeci görmek, kıskanç bir eşin simgesidir. Eğer itfaiyeci yangın söndürüyorsa, bir sıkıntıdan kurtulacaksınız."

Sayfada bir de not var: Yorumlar Sn Memiş Hoca'dan alıntıdır.

(Ona göre yani!!!)

"Çiçeklerin dili" köşecğini tıkladığınızda ise karşınıza hangi çiçek, hangi duyguyu ifade ediyor cinsinden gerekli bilgiler çıkıyor.

İşte birkaç örnek:

Pembe akasya (mühlet verme)

Karanfil (pembe) bir kadın aşkı

Karanfil (kırmızı) yazık benim mutsuz kalbime

Karanfil (cizgili) reddedilme

Lotus çiçeği (yabancılaşan aşk)

Salkım (sana yapıştım)

Defne (muhteşemsin)

Gül (kırmızı) beni al

Sitenin bir tuhaf köşecği de şu:

"3D resimler, ben göremiyorum"

Kutucuğu tıklıyorsunuz ve karşına bizim 'şaşı bak şaşır' diye bildiğimiz resimler çıkıyor.. Niye ki? Ben sevgiyle dolup taşmak isterken, niye şaşır bakıp şaşırıyorum..

Bilmiyoruz.. Çok konuşma, dolaş!! Ya da terket!!

Siteyi terk etmeden önce son kez "Manavdan enstantaneler" başlıklı kutucuğu tıklıyorum:

Bir hikaye adı olduğunu düşündüğüm (niye böyle düşündüm, bu da tuhaf ya) kutucuktan bilin bakalım neler çıkıyor: Domates, pırasa, patates, marul ve dolmalık biber resmi. Söylediğim tamamen gerçek, girin, siz de görün.

Memeli Ayrıntılar Tarihi SENİ YAKACAKLAR BACIMI!

Türk Matbuat Tarihinin tozlu sayfaları arasında öyle bir yayınevi var ki, ne yazık hak ettiği yeri alamadan unutulmalı kervanına katılmı. Evet Yakılacak Kitaplar Yayınevi'nden bahsediyoruz. Zamanında bastırılan Yakılacak Kitaplar Dizisi sayı başına 35 kuruştan sıkı satış rakamlarına ulaşmış. Hatta 35 kuruşluk posta puluyla eski sayılarını bile dağıtmaya başlamışlar.

Neden kendilerini açıkça hedef gösterdiklerine gelince "zarfa" yani kapağa bakmak yeterli. Abilerimiz "Köşe bucakta okuyun. Sonra da hanım, çocuk çocuk görmeden ya-kın, kurtulun" demek istemişler herhalde.

Mazrufa

gelirsek, "Aşkta Çıldırılar", "İhanet Kurbanları", "Kaybolan İffetler", "Adım Adım Safahat Yuvaları" gibi öykü başlıklarını vermek yeterli olur kanaatimizce.

Gelin biraz 1950'li yıllarda çıkan bu "pantolon balığına yönelik" hikayelerden bir gr-dımcık alalım, güzelleşelim;

"Güzel Alis:

-İki yıl önce bir Türk tanıdım, diye inledi. Siz ona ne kadar da benziyorsunuz!

Dudaklarının uçları dudaklarına değişti. Ağız, arzudan hafifçe aralanmıştı. İhtilâştan şakaklarının zonkladığını duyuyordum.

Birden Alisin ince belini kavradım ve onu kuvvetli kollarımın arasına aldım. Şimdi dudakları, dudaklarının ateşten mahpesi içine girmişti. Dilinin ağzımda bir rakkas gibi oynadığını hissediyordum. Her ikimizin de nefessizlikten bu şekil ölmeye hazır bir halimiz vardı. Derin derin solumalarımız ötede, veya biraz ilerimizde yahut da hemen yanı başımızda başka solumalara karşılıyordu. Böyle kendinden geçen sadece biz değildik. Fakat, benim aşkı kadının yeşil, mavi veya siyah bakışlarında arayan şarklı ruhum bu karanlığı hâlâ mânâsız bu-

madık. Bulup da anlatan maale

Bulut Gördes & Binnaz Gür

luyordu. Alis, bir elimi ya-kalamış, elbisesinin boş-luğundan sıcak göğüsle-rinin arasına sokmuştu. Bu elimi bir elyle de bastırıyordu..."

Canım "burada da kesilir mi?" demeyin. Vallahi Yayınevi tam da bu noktada "De-vamı Haftaya" diye 12. Kitabı bitirmiş. Biz 13. Kitabı bula-

ye söz ettiğiniz o beylerden birini severseniz ne yapacaksınız peki? Bir gün Leman dergisine uğrayacağım, tanışmamız mümkün mü? Semih."

Cevap bile vermedim danaya.

Ve son olarak Elif Mirza. Kadın Manifestosu'na karşılık KKK'ya yazmış; yani kişisel korunma kuralları; yani Personal Protection Procedure.

1- Ormanlara gitmeyeyim. Gidersem de sarhoş olup manifesto yazmayayım. Bunun yerine deniz kıyısında dolaşarak hayattaki manam nedir onu düşüneyim.

2- Kendi cinsel hayatımı kuku ve bamyaların karşışması olarak tanımlamayayım.

3- Bir erkeğe aidsli, kanserli, kel ve bodurken aşık olabileceğim gibi evli ve sevgilisi varken de aşık olabileyim. Bir gram ek-sik bir gram fazlanın oldukça önemli bir kriter olduğunu unut-mayayım.

4- Gece bir ortama girip, ot çeker ve sabah da doğru dü-rüst tanımadığım, bir sevgilisi olup olmadığını bile bilmediğim bir adamla aynı yatağa uyanırsam, içten ve samimi ilişki bek-lentilerine girip komik duruma düşmeyeyim. Yanımdaki bam-yadan bir farkım olmadığı için mükemmel bir kuku-bamya kombinasyonu oluşturduğumu düşünerek teselli bulayım.

5- Eğer çevrede bana kirli çamaşırlar giymemi, kirli pedleri-mi ortada bırakmamı, ağlıyormuş gibi yapmamı öğütleyen bir kadın manifestosu varsa cosmopolitan dergisine -kaçırdığım 2707 sayısını da istemek suretiyle- abone olayım.

6- Ağaç dikeyim. Başka canlıları da seveyim. Acaba ben ge-zegeni kadın olduğum için mi korumaya çalışıyorum diye hiç tasalanmayayım.

7- Manifesto yazan kadın arkadaşlara, ama bak bazı erkek-ler de savaşa karşı o zaman biz savaşa karşı olmayalım, hem bak egemen erkek ideolojisi de bizi yaratan ve yaratan bir cins olarak sunuyor, şeklinde geri zekalca şakalar yaparak eğleneyim.

8- Meme, pipi gibi bir takım hareketlerin bir erkeği sevmemi engellemesine izin vermeyeyim. Eğer canım sevdiğime zeytinyağlı pırasa yapmak istiyorsa daha ne duruyorum he-men mutfağa gideyim.

9- Eğer karşına sonsuza dek g.t.g.te yaşamak istediğim biri çıkarsa onun için bir şeyler yapayım, bunun bir sürü bamyayı kukuya sokuşturmaktan çok daha sevgi dolu bir durum oldu-ğunu unutmayayım.

10- Erkek zihniyeti denen anzanın sadece çükü olan ayaklı-larda olmadığını bileyim, yanılıp da sırf kadın diye kimseyi ken-dime dost kilmayayım.

Fena değil. Hatta çok iyi. Deniz kıyısında dolaşıp hayatın ma-nasını bulmak biraz tuhaf ama. O kadar da olsun kuş, aferin sana!

peri@leman.com.tr

Peri Öztürk Okur maillerinden anlaşılan şu ki: Hemen herkes beni takdir ediyor, gözlerimden öpüyor!

"Selamlar Peri Hanım!

Yazılannızı okurken kendi kendime düşündüm bir an, bir insan ne kadar iğrenç olabilir diye? Sonra yine düşündüm.. Kendi kendime sorunun cevabını bulmak için.. Ve buldum da... Bir insan ancak sizin kadar iğrenç olabilir... Yazdığınız yazıların iğrenç olması için bir eğitim aldınız mı biliyorum.. Belkide aileden gelen bir yetenek (iğrençliktir)... Veya eğitimi aldınız tam olarak biliyorum... Yani kısacası iğrençsin ve Yeni Harman Dergisi'ne hiç yakışmıyorsun..

Sana aslında kızmamak lazım.. Senin de okur kitlen var ki, sen de yazıyorsun..."

Kişiyi adını yazmamış, ama sümükü bir bamya olduğu çok belli. Anlaşılan o ki, çok etkilenmişti, çok üzüldüm. Şöyle bir cevap yazdım danaya:

"Gerçekten mi? Gerçekten iğrenç mi buldunuz beni? Yani ben.. Şu an çok utandım, ne diyeceğimi bilemiyorum. Biraz daha açar mısınız lütfen!"

Şöyle bir cevap geldi düdükten..

"Sizi böyle yazılar yazmaya zorluyorlar mı, tam anlayamadım."

Cevap vermedim elbette. Hâlâ arada bir saçmalıyor.

Diğer sapık danaya gelince adı Ed'iymiş. Yani Eylem Devrim İsvan.

"Bu yazılar kurgu mu gerçek mi?

Gerçekse, sabah orgazmı ile uyanma safhasına geçinceye kadar bu zatların ne oldukları (angut, katır vs) anlaşılamıyor mu?

Bu zatlar bu ökülüklerine devam etmekte çokca da haklı değil mi? Çünkü siz onları yatağına aldığınız, böyle olmak da devam edeceklerdir. (Bu benim görüşüm) Feminizm peyda baktan birşeydir. Ne de olsa kapitalizm içinde doğmuş kadınların kendini ve kapitalizmde beyni sulanmış toplumun bir oyalanma aracıdır. Kara kızıl selamlar ile..."

Derhal bir cevap yazdım:

"Şimdi sen bütün olan biteni manalandırmaya çalıştın ya, en esaslı düdük, en şahane bamya senmişsin yani. Peri."

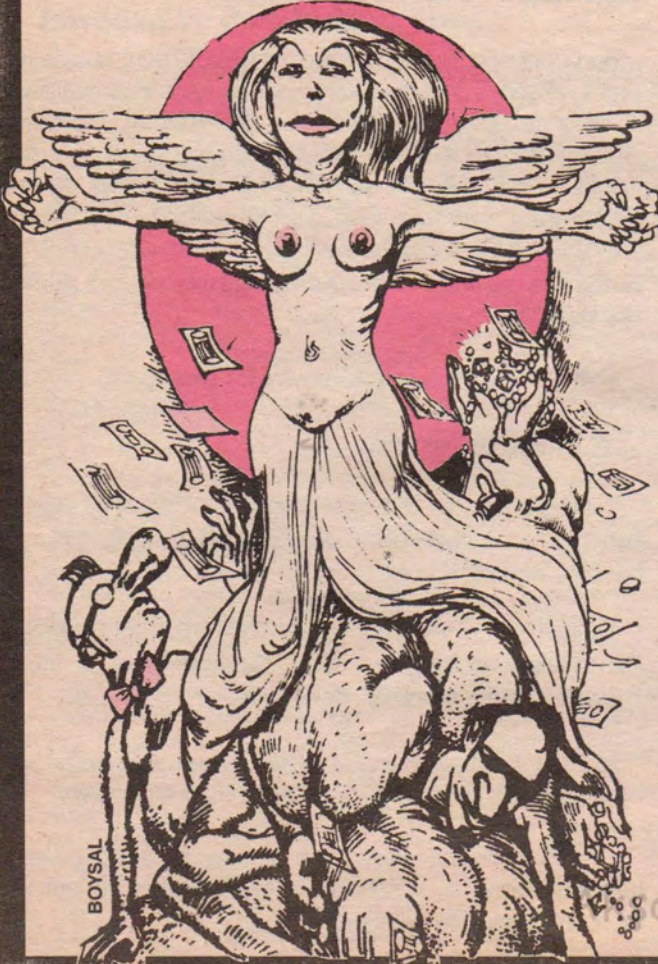
Uzun bir cevap geldi Ed'i'den. Sanki kafası karışmış, bir şey olmuş danaya. Kısaltarak yazıyorum. Lütfen son cümleye dikkat:

"Son birşeyler deneyecekse yapmakta olduğum şeyin içinde; (kendime) acıma yok. Yaptığım şeyi düzeltme düşüncesi yok. Kederi hissetme gereksinmesi duymuyorum... Bir kavgaya başlatmak için şeytani bir duygu var beynimde. Ama bu yeni birşey değil. Biliyorsun yapılanın beni delirttiğini. Beynim alev aldı. Ve bu duygu kaybolmayacak. Düşlerimiz gerçekleş-medikçe. Yanlızca tek bir şey var zihnimde, kaçmayı deniyorum senden. Çünkü bulacağım kişinin sen!

Öptüm seni sümükü bamya!!

"Sevgili Peri hanım,

İnsanın içindeki şeytani duyguları uyandıran bir yapınız var. Ancak ben içinizde tatlı ama bir o kadar da huysuz ve çok sevimli bir bayan olduğunu düşünüyorum. Bir gün, dana di-

MM KİTAPLIĞI

Bir Kadının Bir Erkekle Yatmasının Yirmibir Nedeni.

Doris Lerche. Kabala Yayınevi

13 öyküden oluşuyor kitap. İlk öykü aynı zamanda kitabın adı. 21 nedeni merak edenler için aracı olalım dedik:

- 1) Adama acıdığından
- 2) Bu da işin bir parçası olduğu için
- 3) Adam ünlü bir yayıncı olduğu için
- 4) Öç almak istediğinden
- 5) Adamın üzerindeki o sevimli çekingenlik yüzünden
- 6) Kendi özgürlüğünün bilincinde olduğu için
- 7) Adam onu altı kez yemeğe davet ettiği için
- 8) Adam başkasını düzmesin diye
- 9) Ortada sadece tek bir yatak olduğundan
- 10) Adam kendisinin frijid olduğunu düşünmesin diye
- 11) Son tramvayı kaçırdığı için
- 12) Adam onu terketmesin diye
- 13) Adamdan korktuğundan
- 14) Paraya ihtiyacı olduğundan
- 15) Adam kendisini artık rahat bıraksın diye
- 16) Bir kız arkadaşı, o adamın iyi düzüştüğünü söylediği için
- 17) Adamın sohbeti çekilmez olduğu için
- 18) Adam kendisinin iyi bir sevgili olduğunu sansın diye
- 19) Adamın ibne olup olmadığını anlamak için
- 20) Aklına, buna itiraz edecek bir sebep gelmediği için
- 21) Adamı canı çektiği için

Bu 21 maddeyi okuduğumda yanımda iki arkadaşım vardı. Kadın arkadaşım tepitlere bayıldı. Erkek arkadaşımız ise 'bir madde eksik' dedi: Aşk yok. Tekrar maddelere baktık ve 8. ve 12. maddelerin aşkı içerdiğini söyledik. 'Hayır' dedi, gerçek aşktan söz ediyorum. Kıkırdadık. Bir de kadınlara duygusal olduğunu söylerler değil mi?

Yalan Rüzgarı - Show TV

(isimleri anlayamadık, ama lise zamanlarından ya-nılmıyorsak 1. kadının adı Niki. Bu bölüm de özel "ü-biye" bölümü galiba)

Adam1: Seninle evliliğimiz Veronika ile olan evli-liğime benzemeyecek. O sıralar tıp fakültesini yeni bitirmiştim ve stajım bitip, oturma izni alana kadar hastanede kalyordum.

Kadın1: Genç bir doktor için çok normal bir durum.

Adam1: Evet, ama Veronika normalini iste-miyordu. Onun istediği maceraydı; heyecan... Demek istediğim bir tip

adamıyla evli olma fikrinden hoşnuttu, ama gerçek şu ki bu onun için yeterli değildi.

Kadın1: Biliyor musun çok tuhaf, seni bir tıp ada-mı olarak görmüyorum. Yani demek istediğim ön-celikli olarak...

Adam1: Öyle mi?

Kadın1: Hayır, ben seni duyarlı, akıllı ve sevgi do-lu görüyorum.

Adam1: Yani bunu bana karşı kullanmayacaksın?

Kadın1: Hayır. Yine de merak ediyorum, boşana-lı ne kadar oldu?

Adam1: Aslında bu şekilde sona ermedi.

Kadın1: (Neeel gibi bakar, tehlike çanlan çalar)

Kadın2: Merhaba!!

Adam2: Merhaba evde olduğuna sevindim. Kut-lama istiyorum, en iyi gıysilerini giy.

Kadın2: Kutlama mı? Gıysi giymeye ihtiyacım var mı?

Adam2: Hey ben ciddiyim. Seni dışarı çıkarabilir miyim?

Kadın2: Ne oldu, neden bu kadar heyecanlısın?

Adam2: Bir makalem yayınlandı.

Kadın2: Yanılıyorsam beni düzelt, o son derece sıkıcı tıp makalelerinden söz ediyorsunuz değil mi?

Adam2: Evet teknik terimlerle dolu, ama çok önemli bir psikoloji dergisi ve dünyanın her yanında okunuyor.

Kadın2: Diyet reçetesi mi?

Adam2: Zekanın ilacı?

Kadın2: Hah ha haa, evet onu duymuştum.

Adam2: Elbette duymuşsunuz ben de onun içinde olacağım. Bu sayede konferanslar verebilirim, üniversitelere, iş toplantılarına gidebilirim. Birlikte dünyayı dolaşabiliriz.

Kadın2: Tebrik ederim, seninle gurur duyuyo-rum.

Adam2: Şimdi giyinecek misin?

Kadın2: Elbette neden olmasın?

Eşim ve Ben - Kanal 7

Neşe Karaböcek, kocasının onu nasıl istediğini an-latıyor.

Saklambaç Gazetesi'nin

yazı işleri müdürüydü eşim o zaman. Röportaj yapmak için önce bir muhabir gön-derdiler, daha sonra kendi-siyle bir konuşmamız oldu. "Ben gelip de birtakım şey-leri detaylı öğrenmek istiy-o-rum" dedi "anneniz, baba-nız da evde olursa iyi olur" dedi. Olabilir, geniş bir rö-portaj olabilir, annemle, babamla konuşabilirler, ama yazı işleri müdürünün kendisi gelmez ki Ney-se, annem makyajını falan yaptı, giyindi, süslendi. Sonra kapı çaldı, Tefvîk Bey elinde çiçekle içeri gir-di. Tamam, belki çiçek getirmesi de normal, neza-keten. Ama içeri girdi, oturdu, annemden, babam-dan istedi beni. Bir ay içinde de evlendik zaten.

..Balayına iki yıl sonra gidebildik... Bir de şimdi if-şa ediyorum, o sıralar çok zayıflamıştım ben 49 kilo falandım. Bir magazin mecmuası, "dışında zayıflanı-yor" diye beni bir yere götürüp, fotoğraflanmı çek-tiler, ben orada zayıflamışım gibi.

"Biri Bizi Gözetliyor"

Görmedikleriniz Duymadıklarınız

ISUğur'cu: Öykü Hanım, ben şunu söylemek istiyorum ki, buradan diskalifiye olmuş o arkadaş tek-rar eve dönsün diye imza kampanyası başlattım ben kendim.

Öykü Hanım: O sizin sosyal hayatınızda gerçek-leştirdiğiniz bir girişimdir, "Biri Bizi Gözetliyor" yanş-masını bağlamaz, kusura bakmayın.

Murat'cu: Diyorsun ya ba-zı arayanlara benim özel ha-yatıma kaşmayın diye. Ama o telefon numaralarını biz özel hayatınıza kaşalım diye veriyorlar. Normalde o olaylara girmem, hiç de sev-mem, ama acizane senin ya-şında bir oğlum, Lise 1'e de giden bir kızım var. Arkadaşlarınıza karşı çok kınıcı oluyorsunuz Murat! Bunu çok istiyorum senden. Akşam seni son nok-tada izledim, inan öyle olsaydın, bugün ilk üç sıra-da sendin, bir anne gibi söylüyorum sana. Bunu lütfen düşün, sana hiç kötü bir şey söylemek iste-miyorum, hepimiz evlat sahibiyiz şurada.

Eski Bleda'cı, yeni Hakan'cı: Şu an sinirim-den patlamak üzereyim. Eğer karşıdaki insanın karakterinde eleştirecek bir şey bulamazsa insan, kimse üzerine alınmasın, kusuruna bakmasın, karşı-daki insanın fiziksel özellikleriyle dalga geçerler. Ben artık kimin taraftan olacağımı da şaşırmış durumda-yım. 15'in taraftan mı, Şebnem'in taraftan mı kimin ne yaptığı da belli değil. Hakan'ın konuşmasında bi-raz zorluk çekmişinden dolayı bu biraz dalga konu-su haline geldi. Kişi önce kendi karakterine, fiziksel özelliklerine baksın.

Elenmişlerden Bilge: ...Bir şey söylemek istiy-o-rum. Bleda da bana çok takıldırdı: "Boyun kısa, ays-berg, gizmo..." bunlar şakadır. Beni arayıp da "Nasıl böyle şeyleri kıldırabiliyorsun" diyen oldu. Şakadır bu, beni gören görüyor. Biz boyumuz posumuz için değil, fikirlerimiz için alındık o eve.

neannem her zamanki anlaşılmaz laflarından birini ediverdi: "Takma sen kafana evladım, kazan kaynar, tekerlek döner. **Ateş yanı-yorsa kazanın kaynamasını engelle-yemezsin, motor çalışıyorsa teker-leği durduramazsın**". Tam ne demek istediği üzerine zihnimi hareket geçirmeye hevesleniyordum ki, emekli paşam lafa gir-diler. Paşam, emekli paşalara has uzun kaş stiliyle AB'nin katolik bir örgüt olduğu, Va-tikan'ın emrinde, memleketimizde zararlı faaliyetlerde bulunacağı yolunda Gül beye-fendinin de altını çizdiği o gül gibi fikirleri destekler açıklamalar yaptılar. Üstelik elin-de belge vardı paşamın, ekrana doğru sal-larken belgenin menşeiini açıkladı: "**Baki-nız sizlere internetten elde ettiğin bir belgeyi sunuyorum**". Bir protestan, AB bayrağındaki yıldızların aslında Katolik dünyayı simgelediğini izah ediyor" dedi. Bak dedim anneannem adam belgeyle konuşuyor. Anneannem yine lakayt, "Gir benim bilgisayarımdan internete sen de belge ara" dedi. Yüzündeki müstehzi ifade-nin mahiyetini pek çözemedim. Ama en güzeli program biterken Reha Bey'in Avru-palı parlamenterleri Beşiktaş'ı ve Denizlis-poru takibe çağıran konuşmasıydı. Gözyaş-larımı artık tutamayacağımı anladım. Bir-den başka kanala geçince anneannem, his-siyatım dağıldı. Ekrandaki haritada ABD'nin Irak müdahalesi için istediği üslerin yerleri gösteriliyordu. Hemen hemen her yerde-diler: "Evladım bak, memleketin tüm ter-saneleri, limanları, havaalanları zapdetilmiş" deyiverdi. Bir şeyler yapmalıyız diye heveslendim. Anneannem son kadehi vurup ayağa kalktı, "Harekete geç o zaman evladım" dedi, "damarlarındaki **o asil Türk kanında kudret kalmadı mı yoksa?**" lafının ardından odasına doğru yürürken öyle bir kahkaha attı ki gecenin sessizliğinde tüylerim diken diken oldu. Ne diye geri döndü ki sanki?

zap@leman.com.tr

Sezyum, sezmeye devam ediyor...

Geçen hafta dergilerde "ISDN Teknolojisi artık Türkiye'de, E-Kolay, ISDN hizmeti veriyor" diye bas bas reklamlar gördüm. Fiyat-na bakımdan, ayda 24 milyon artı KADEVE ya-zıyordu. Kablo-Net'e onca para vereceğime, hazır TT tekelî de kınır diye, çok afedersiniz mal gibi atlayıp ISDN almak istedim ve E-Kolay'ı aradım. Müsteri hizmetlerindeki ar-kadaş, sorulara yanıt vermemek üzere pro-gramlanmış olacak ki, ne zaman "Bakın şim-di 24 milyon dersiniz ay sonunda kalboreği gibi fatura gelir. Ben bu ISDN'yi alınca kaç para vereceğim ay sonunda" diye sorsam, "32 milyon net" diyor, fakat arada "Türk Telekom'dan da ayrıca bağlantı parası kesileceğini" hissettiriyordu. Bunun üzerine "E-Kolay bu ücreti bilmiyor mu acaba?" dedi-yem de arkadaş yanıt vermedi. Uzun süreli ikna çalışmaları sonunda müsteri temsil-ci-si, öncelikle bulunduğum bölgeye ISDN hiz-meti olup olmadığını öğrenmem gerektiğini (sanki hizmeti ben dağıtıyorum) ve Türk Te-lekom'dan (sağolsun, ailemizin iletişim teke-li) da ayrıca fiyatları öğrenmem gerektiğini yumurtladı. Yani onca haybeye lafın sonun-da anladım ki ISDN işi yaş. Güttük Kablo Net'e 128 kbps'lik hat almayaa.. O macera da hafıyaa.

Not: Deniz Müzesi'nin hemen yanında-ki direkt ne olduğu belirsiz bir alet var. San-nım gizlenmeye çalışılmış bir baz istasyo-nu. Haftayla fotoğraflarla beraber bu gize-me parmak uzatacağım.

İmaja gel!

Özlem Çakır merkezi Washington'da olan Uluslararası İmaj Danışmanları Deme-ği'nin Türkiye'de onayladığı ilk ve tek pro-fesyonel imaj danışmanı. Kendi adını taşı-yan şirketinde hem kurumlara, hem birey-le yönelik profesyonel imaj ve iletişim konularında hizmetler veriyor... Bakalım ne tür hizmetler veriyomuş Özlem Hanım?

Sinema, tiyatro, konser gibi sosyal etkin-liklerde bireylerin hatırlanması ve uygulama-sı gereken bazı nezaket ve görgü kuralları-nı bu sayfada yazmam gerektiğini düşün-dürdü. İşte size bazı hatırlatmalar;

1. Tiyatro, sinema ya da konser bir da-vet ise ve davetiyede lütfen cevap veriniz yazıyorsa mutlaka davete katılıp katılmaya-cağınızı bildiriniz

2. Davete uygun giyinmeye özen gös-teriniz.

3. Davete iş çıkışı katılan hanımlar mak-yajlarını tazelemeli ve saçlarını düzeltmeliler.

4. Cep telefonları salona girmeden ön-ce mutlaka kapatılmalı.

5. Etkinlik sırasında konuşulmamalı ve dikkatle etkinlik izlenmeli.

6. Bu tip etkinlikler davette ve ikram varsa davet edilmeden yemek yenmemeli açık büfelerin önünde tanıdıklarla konuşa-rak yol bloke edilmemelidir. Tabaklara ye-nilecek kadar yemek alınmalıdır.

7. Etkinlik sürenken salondan çok acil bir neden dışında çıkılmamalıdır.

8. Sanatçılara saygı gösterilmeli, etkinlik bittikten sonra sanatçılar alkışlanmalıdır.

9. Diğer konuklarla yer kavgası yapılmamalıdır.

10. Daveti verene davetin akabinde sözlü olarak ya da davetten bir kaç gün sonra yazılı olarak teşekkür edilmelidir.

11. Mekan içi yapılan anonslar dinlen-meli ve dikkate alınmalıdır. (Fotoğraf çekil-memesi ya da ilk beş dakikadan sonra foto-ğraf çekilmemesi gibi)

12. Etkinliğe mutlaka zamanında gitme-ye özen gösterilmelidir.

..Vay anasını sayın seyirciler. İşte ayda binlerce Amerikan parası maaş aldığını tah-min ettiğim Özlem Hanım, üst düzey yön-etici olarak tabir ettiğimiz, laftan anlamaz bireylere "Sinemada cep telefonunuzu ka-patın, kapatamazsanız, sessize alın bari" di-yerek para kazanıyor. İmaj geliştiriyor. He-la! olsun! Ben de kendimi iş yapmadan pa-ra kazanan biri zannediyordum. (ozlemcakir.com)

Bilmemek değil

Gündelik sörf sırasında mutlaka uğradı-ğım adreslerin başında gelen Hafif.org, kısa-ca bir link ve gündelik hayat hakkında pay-laşım sitesi. Sisteme üye olan yazarlar tara-

findan yollanan linkler, yorumlar ve tartış-malar Hafif.org'un dinamik yazarları saye-sinde sizi her gün birkaç kere kendisine çekmeyi başlıyor. Ne yazayım daha, çok sevdiğim, faydalı bulduğum, beğendiğim ve Türkçe yayın yapan enfes bir adres. Girin bilginin. (www.hafif.org)

Tannılar kurban istiyor!

Tüm zamanların en kral oyunlarından biri olan Age Of Empires'dan sonra bir ge-

nişleme paketi çıkartıp bizi ekran karşısına mihlayan Ensemble Stüdyoları, şimdi de Tannılar'la yüzgöz olabileceğiniz, sağa sola kafaya göre meteor yağdırabileceğiniz, ve-ba saçabileceğiniz nefis bir oyun daha yapı-lar. Age Of Mythology, en cahil bireye bile mitoloji sevgisi aşılayabilecek bir oyun. Hikayesi sizi antik Yunan'dan, Mısır'a ora-dan da Kuzel ülkelerinin acayip ortamlarına taşıyor ve oyun saatler boyu bıkmadan oyna-nabiliyor. Ha bu arada oynarken 'enter' a basıp "Wrath of gods" yazdınız mı da envai çeşit mucize emrinize amade olu-yor... (ageofmythology.com)

Okuduğumuzu anladık mı?

Geçtiğimiz hafta sonu Radikal'ın ekranlar-den birini okurken Cnbc-e ile ilgili bir eleş-tiri yazısı gözümüze çarptı. Yazı gayet net ve temiz bir dille Cnbc-e'nin hatalarını an-latıyor, bu arada okuyanı da bilgilendiriyor-du. Ne yazık ki son 4 satıra geldiğimizde kendimizi bir anlam çorbasının içinde ade-ta bir parça kemik ilığı gibi hissettik. İşte his-lerimizi ağza çıkartan o muhterem satırlar.

izleyebilirsiniz. Postmodern çağımızda modern teknolojinin arkaik yasakları nafile kıldığına dair liberal argümanlara en azından bu bahisde hak vermek elde değil.

Kaya Özkaracalar

-radikal 2

Hostese oral yasssak!

Bizim yeni-Harman'ın marjinal editörle-rinden Serkan Seymen'in kötü huylarından biri de bindiği uçaklardan, "Uçaktan kaçış talimatlarını" araklamasıdır. Hoş, Ser-kan'dan bu talimatların basılı bulunduğu plastik kartonetleri de ben afurdum ama işte bu sitede o kartonetlerin üzerindeki resimlerle aynen bir Fight Klüp havasında.

çok afedersiniz Con Benjamin Toşhak geç-mişler. Yok efendim, uçuş sırasında hostes-le oral seks yaptırma yasakmış, yok zen-ciler bayan yolcuların sarkması kuralın çiğnemekmiş... Uzun lafın kısısı, bu sitye baktıktan sonra bir sonraki uçak yolculuğu-nuz daha eğlenceli geçecek.. (Bu arada sanki Amerikan çocuğunuz da "bir sonraki yolculuğunuz" diye muhabbet ediyoruz, şu sıra bende de bi denyoluk var, soğuklardan herhalde...) (airtoons.com)

Kate Moss da iyiymiş hanıl!

Yıllar yılı adını duyduğumuz yabancı mankenlerden Kate Moss (orallam Gizem -çok afedersiniz- Özdilli'si gibi bir kadın ya-nı) hayranı bir deli genç, yıllardır inançla "belki Kate Moss bir gün bana peşin fiyat-na perakende verir" düşüncesiyle Kate Moss'un tekml resimlerini, videolarını, rek-lam filmlerini bulabileceğiniz bir site hazırlamış. Ha bu arada konumuzla ilgili olarak Beymen'in geçen kampanyasında kullandığı arak konsept Kate Moss fotoğrafının da

originali burada, haberiniz olsun. Millet foto-ğraf çekiyorum ayağına kopyalayıp yapıp-tıp ne paralar götürüyor. (facescape.com)

Babam röntgenci

Şimdi ne diyeyim, eğer erkekseniz, antin kuntin fotolara bakmaktan hoşlanıyorsanız ve bunca zamandır bu adresi bilmiyorsanız çok afedersiniz size Sevda Demirel mu-amelesi yapıyor arkadaş ortamında ona göre. Adı üstünde Voyeurweb, kendini röntgencilğe adanmış insanların oluşturdu-ğu bir nevi gerçekten de "sivil" bir toplum örgütü. Çok afedersiniz plajda üstsüz gezen mantinetolardan, bayan arkadaşıyla kuytuda yiyiş sanatları üzerine tartışan in-sanlara hepsinin gizlicene çekilmiş fotoğraflar-nı bulabileceğiniz bu sitede tabii ki öne-rimimiz "Igor's Hall Of Fame" adlı bölüme de bakmanız olacaktır. Bu arada ara sıra bu sayfalara sül olsun, badem olsun bir takım Türk kızları da düşüyor, onların da ayrıca izindeyim. (voyeurweb.com)

Her türlü linki bana yazın ben de size yazayım.

Tarihte geçen hafta

Bir nevi kaptanın seyir defteri...

pazartes: Hiçbir zaman bitiremedi-ğim mizantrik eğitimime geri döndüm. Okulda ilk gün hoca, "Sen de mi aftan ya-rarlandın?" diynce, "Ayp ettiniz hocam, katil miyiz biz?" diye espiri yaptım. Hoca anlamadı. anlatamadım heralde.

salı: Yan apartman-dan, ya da başka bir yer-den, gece-gündüz deme-den "tortortortor" sesleri geliyor. Kılanıyorum... Ama ses çıkartmı-yorum.

çarş: Bir arkadaşla buluşacağım. Çar-şıda bi markete girip yiyecek aldım. Tek param, önceki gün makineye atarken, gömleğin cebinde unuttuğum 20 milyon. Para pınl pınl olmuş. Kasiyer kız "Paranız sahte, ıktta parlayor" dedi. Aldıklanmı geri bıraktım, Karaköy'de bi tatlıcıda makine-nin aynısından gördüm, tatlıcıya durumu sordum, bana "Abi senin para yıkanmış, sahte dil bu" dedi. İki porsiyon sobbiyet yedim, kaymaklı..

perş: Maceracı bir arkadaşım var. Beni ma-cera olsun diye genele-ve götürdü. Daha kapı-da aletler ötmeye başla-dı, polis kimlik sordu. Allahtan çantamız yok. Vizite 10 mil-yon, 13'e kadar çıkıyor. Sahte 20 mil-yonla burda nefis alem düzenleyeceğim bir dahaki sefere.

cuma: Gece ne yaptık öyle? Bir grup arkadaşla öyle bir ıktık ki, Jacop's Ladder filmindeki gibi olduk. Votka yaman bir içki.

Ben ise 55 kilo bile değilim. Kızlar yazın daha güzel giyini-yordu.

ctesi: Duşta ne düşün-düğümü düşündüm. Hatırla-yamadım. Garip. Gece yan bınadan gelen sesler arttı.

Buzdolabı gibi bir şey ama hala kaynağını bulmuş değilim.

pazar: Formula ya-nışlarından önce kampa girip 3 gün boyunca bilgisayarda f-1 oyna-yan bir arkadaşım var. Ona gittim, bana vide-o'ya çektiği formülü 1 görüntülerini izletti. Gece eve dönerken deprem olacak diye tribe girdim, sonra unuttum geçti.

www.sezyum.com

sezyum@leman.com.tr

yeniHarman

Sayı: 5 - 15 Aralık 2002
Haftada bir yayımlanır

Yayımcı:
LM Basın Yayın Ltd. Şti
İmtiyaz Sahibi ve Yayın
Yönetmeni:
Tuncay AKGÜN
Editörler:
Murat TOKLUCU
Serkan SEYMEN

Yazışleri Müdürü:
Ayhan ERDOĞAN
Grafik Tasarımı:
Reyhan KARACADAĞ
Bilgisayar Tasarım:
Tanzer ERCANPOLAT
Sayfa Tasarımı:
Cebirail OKÇU

Bu sayıda harmanı
kaldıranlar:
Oğuz FENERCİ (Grafik)
Tarık ALİ
Hakan G. KIRIKKANAT
Kadir KONUKSEVER
Ferzende KATAY
Murat ATIKEL

Gül Abus SEMERCİ
Pınar ÖGÜNC
Necmi BAYRAM
Kaan SEZGİN
İlhami ALGÖR
Çigdem DALAY
Murat BİRALEM
Eflatun NURİ

Peri ÖZTÜRK
Celalettin TİTO
Sefer SELVİ
Arif Hasan TAHSİN
Behiç PEK
Timur DANIŞ
Hasan MAKSUD
Hakkı KUTLU

Onur GÜCEL
Mehmet ÇAĞÇAĞ
Satış Müdürü:
Cengiz KOCALI
Müşesse Müdürü:
Ali YAVUZ
Baskı Sorumlusu:
Üzeyir ATMACA

Tel: 0212 - 292 95 69 - 292 95 65 (4 Hat) - Fax: 0212 - 245 38 06 - Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Kartman

VAY VAY DAHA
BAŞBAKAN OLMADAN
AMMA İLGİ
GÖRDÜM AMERİKALI'-
LARDAN. BUSH'DA BENİ
IRAK'IN ŞERİFİ
YAPTI.. NERDEN
NEREYE...

**Avrupa mücadelesinde
Türkiye'yle omuz omuzayız...**

**Irak harekatında
da arkanızda
olacağız...**

**Ulan
bu Bush bizi
kandırdı galiba...
Irak'ta da omuz omuza
olacağız dedi ama
görünürde
kimse yok!**

